

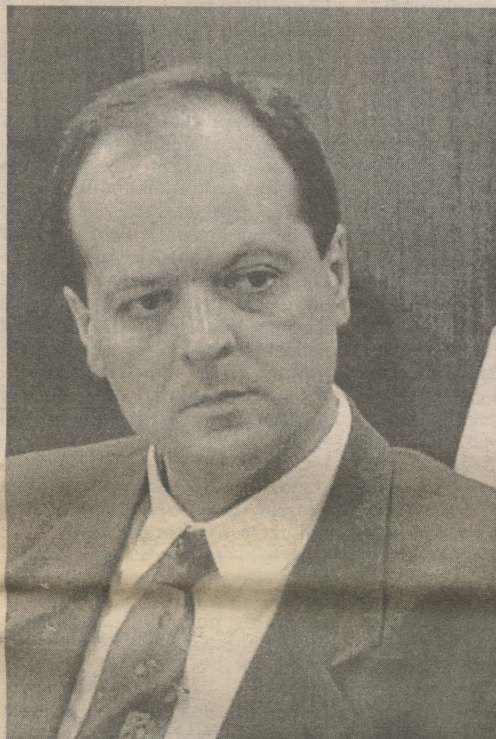
SabaH

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

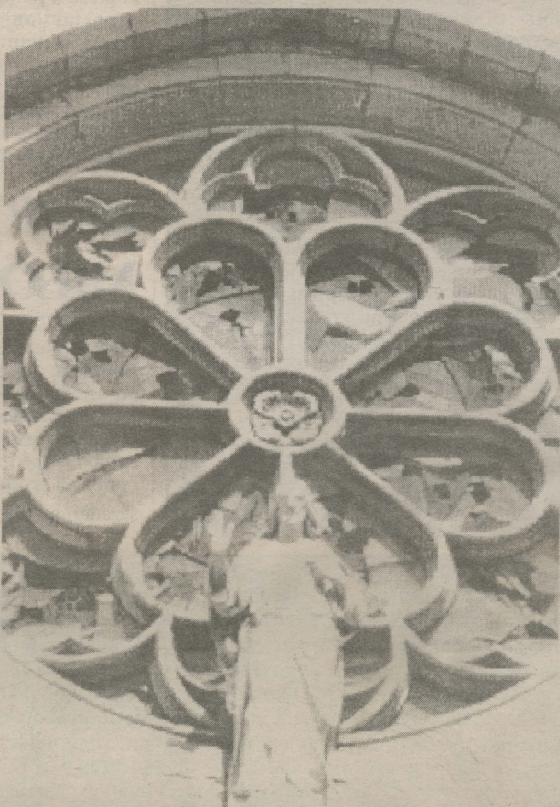
Cijena \$1.50

New York 24.Mart 2000. Broj 119. Godina III

Price \$1.50

Intervju:
Ambasador
BiH u
Washingtonu
IGOR
DAVIDOVIĆ

SabaH NA INTERNETU: www.Sabah-ba.com

TANYA DOMY UŽIVO NA WEB-u OSCEa

Sarajevo, 22. marta (BHP) - 23. marta, Tanya Domi će biti domaćin u razgovoru koji će biti dostupan putem web-stranice Misije OSCE-a. Ovaj razgovor uživo, prvi ove vrste koji se dešava u BiH, će započeti u 19 sati po srednjoevropskom vremenu (CET). Među temama koje će biti pokrivene tokom 90-minutnog prijenosa bit će uvođenje izbornog sistema otvorenih lista, proces kampanje, potreba za većom transparentnošću i odgovornošću u političkim strukturama BiH. te uloga žena i mladih glasača na izborima 8. aprila. Korisnici Interneta u cijelom svijetu, posebno dijaspora iz BiH koja trenutno živi u više od 60 različitih zemalja imati će priliku postavljati pitanja o izbornom procesu u BiH. Učesnici mogu postavljati svoja pitanja i komentare na engleskom, bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku. Web-stranica se može otvoriti preko <http://www.oscebih.org/chat/intro/cro.asp> (hrvatski), <http://www.oscebih.org/cat/intro/ser.asp> (srpski), <http://www.oscebih.org/chat/intro/bos.asp> (bosanski), <http://www.oscebih.org/chat/intro/eng.asp> (engleski).

SAD ŠALJU PREDATORE NA KOSOVO

Washington, 22. marta (BHP) - Sjedinjene Države šalju bespilotne obviestajne avione na Kosovo kako bi pomogle mirovnim snagama u pokrajini da prikupe podatke o onome šta se dešava, javljaju agencije. Portparol Pentagona Kenneth Bacon saopćio je da su razmješteni avioni predator i hunter, poznati kao "izviđačke letjelice bez ljudi" (UAV). On nije kazao koliko ih je razmješteno. Također će biti poslani vojnici koji će upravljati UAV-ima sa zemaljskih stanica.

OSCE-ov POZIV BIRAČIMA IZVAN ZEMLJE

Sarajevo, 22. marta (BHP) - Misija OSCE-a u Bosni i Hercegovini poziva sve birače izvan zemlje da poštom pošalju svoje glasačke listiće čim dovrše njihovo popunjavanje kako bi se ispoštovao rok od 5. aprila za njihovo prebrojavanje. "Da bi bili uključeni u prebrojavanje, glasački listići koji dolaze poštom moraju stići u neki od poštanskih sandučića OCV-a do aprila", rekao je Kare Volan, zamjenik šefa Misije za izbore. "Glasači putem pošte bi trebali prema tome razmisliti koliko je vremena potrebno da pošta stigne od mjesta gdje žive do najbližeg poštanskog sandučića OCV-a". Zaključno sa 22. martom, OSCE je primio ukupno 38.000 glasačkih listića od birača izvan zemlje. Više od 213.000 pravilno registriranih birača izvan zemlje primilo je početkom marta od OSCE-a poštanski glasački paket, koji je sadržavao glasački listić, uputstva i dvije koverta. Glasajući listići poslani su biračima pojedinačno početkom marta. Da bi propisno vratili glasački

listić, birači izvan zemlje moraju posvetiti pažnju ne samo rokovima za slanje poštom nego i pravilnom rukovanju kovertom koja treba osigurati tajnost njihovog glasanja. Nakon označavanja političke stranke, nezavisnog kandidata, odnosno koalicije za koju se odlučio, birač izvan zemlje mora staviti glasački listić u tajnu kovertu koju je dobio. Potvrda o registraciji i zapečaćena tajna koverta moraju se tada staviti u unaprijed odštampanu povratnu omotnicu i vratiti poštom. Nakon prispjeća u OSCE-ov odjel OCV (Glasanje izvan zemlje), povratne koverta će biti otvorene i bit će provjerena biračeva potvrda o registraciji. Koverta za tajnost, koje sadrže glasačke listiće, ostat će zatvorene sve do početka brojenja glasova nakon zatvaranja biračkih mjesta na dan izbora 8. aprila, kaže se u saopćenju OSCE-a.

NATO UVEO "ZONE POVJERENJA" U MITROVICI

Kosovska Mitrovica, 22. marta (BHP) - Mirovne snage NATO-a u srijedu su počele stvaranje "zona povjerenja" oko glavnog mosta u Kosovskoj Mitrovici, u potezu čiji je cilj dati šansu i albanskim i srpskim stanovnicima da se slobodno kreću podijeljenim gradom, javljaju agencije. Plakati postavljeni na južnoj, pretežno albanskoj strani mosta pokazuju maun zone i navode zabranjene aktivnosti poput demonstracija, neovlaštenog parkiranja i korištenja oružja. Radioaparati koje koriste srpski "čuvari mosta" kako bi izvijestili o kretanju Albanaca također su zabranjeni. Plakati, napisani na albanskom, srpskom, engleskom i francuskom, postavljeni su dan

nakon što je NATO objavio plan "zona povjerenja". Namjera ovoga je angažovanje običnih ljudi u stvaranju reda i zakona", kazao je pukovnik Eric Bouyson, portparol francuskih mirovnih snaga u Kosovskoj Mitrovici. Nije bilo nikakve trenutne reakcije ni Srba ni Albanaca, iako bi ovaj potez mogao izazvati ljutitu reakciju Srba. Cilj uvođenja ovih nekoliko mjera je konačno ujedinjenje i dovođenje mira u kosovski najnemirniji grad, u kojem se Srbi i Albanci često sukobljavali, često uvlačeći u njih francuske vojnike koji patroliraju gradom.

ANNANOV IZVJEŠTAJ O RADU UN-a U BiH

Sarajevo, 22. marta (BHP) - Generalni sekretar Ujedinjenih nacija Kofi Annan danas je, u tromjesečnom izvještaju o radu Misije UN-a u Bosni i Hercegovini (UNMIBH) koji je podnio Vijeću sigurnosti, rekao da je postignut veliki napredak u rekonstruiranju i reformi policije, u procjeni sudstva i uspostavljanju ujedinjenih policijskih snaga u Brčkom. Annan je dodao kako se u isto vrijeme UNMIBH suočio sa flagrantnim opstrukcijama i kašnjenjem u integraciji policije u Kantonu 7 i u uspostavljanju Državne granične službe. - U vezi sa rekonstruiranjem, UNMIBH je preduzeo mjere da otkloni političku kontrolu i paralelne lance komande u policijskim strukturama FBiH koji predstavljaju ozbiljan problem u kantonima mješovitog etničkog sastava gdje lanci komande koji se baziraju na etničkoj pripadnosti još preovladavaju, kazao je Annan. On je naveo da su vlasti bosanskih Hrvata u Mostaru otvoreno odbile da integriraju ministarstvo unutarnjih poslova i lokalne policijske snage na zapadnoj strani Mostara, a viši hrvatski dužnosnici nisu dozvolili bošnjačkim policajcima da rade u istoj zgradi gdje su njihove kolege Hrvati. Annan je rekao da je završena integracija federalne antiterorističke jedinice, a u Republici Srpskoj uspostavljaju se nove specijalne policijske snage koje zamjenjuju bivšu policijsku antiterorističku brigadu. UNMIBH je inicirao "Program komesara policije" s namjerom uspostavljanja jedinstvenog lanca komande kantonalnih policijskih snaga s namjerom uspostavljanja jedinstvenog lanca komande kantonalnih policijskih snaga pod profesionalnim i nezavisnim

policijским komesarom koji je izabran na osnovu zasluga, a ne po etničkom principu. Annan je izjavio da UNMIBH radi na stvaranju efikasne sudske policije sigurnosti sudova, sudskih zvaničnika i svjedoka. On je dodao da se razvija UNMIBH-ova prva iscrpna banka podataka o broju pripadnika policije, sastavu i statusu oko 20.000 ovlaštenih policajaca u BiH. UNMIBH je inicirala održavanje međuentitetskih ministarskih konsultativnih sastanaka o policijskim pitanjima kako bi se uspostavile procedure regrutovanja i dobrovoljnog raspoređivanja policajaca iz reda manjina. U izvještaju generalnog sekretara istaknuto je da kontinuirano prisustvo jednonacionalnih obavještajnih službi u prostorijama multietničke policije uzrokuje strah i nelagodu i usporava napore koje ulaže UNMIBH. Annan je kazao da je kompleks za prikupljanje informacija otkriven u zgradi unutarnjih poslova Kantona 10 u Livnu i sastojao se od nedozvoljenog oružja, eksploziva i opreme za prisluškivanje. Annan je naglasio da je visoki predstavnik bio prinuđen nametnuti Zakon o graničnoj službi, a Predsjedništvo BiH pokazalo da u stanovitaj mjeri prihvata taj važni projekt, te je UN-Misija u BiH poduzela niz koraka kako bi se podržalo njegovo provođenje. Generalni sekretar je ocijenio da je UN-Misija u BiH uspješno obavila zadatak ponovne uspostave ujedinjene multietničke policije Distrikta Brčko što je krunisano inauguracijom policije Distrikta 20. januara, te dodao da će narednih mjeseci UNMIBH nadgledati novoformirane snage. Annan je podsjetio Vijeće da će mandat JSAP-a okončati prije isteka ove godine i kazao da će UNMIBH moći nastaviti nadgledavanje i inspekciju pravosudnih ustanova, struktura i procesa u okviru kadrovskog sistema.

DEMONSTRACIJE PROTIV MILOŠEVICA 14. APRILA

Beograd, 22. marta (BHP/AFP) - Lideri glavnih opozicionih stranaka i srbijanske opozicione koalicije dogovorili su se danas da 14. aprila u Beogradu organiziraju demonstracije protiv jugoslavenskog predsjednika Slobodana Miloševića, saopćio je novinarima Žarko Kovač, predsjednik Socijaldemokratske unije. Ove demonstracije, sazvane pod imenom "Stop teroru - za demokratske izbore" je prva akcija koju organizira srbijanska opozicija protiv režima, nakon potpisivanja u januaru sporazuma o saradnji u cilju sazivanja prijevremenih općih izbora.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović

Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Marketing: Ertana Kolenović

Savjet lista: dr Nurija Medunjanin-Preljvukaj, Asim Čemalović, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse Mc. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović

Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Čerimović (London/Canada); Miralem Pervizović (Malmo - Švedska), Muhamed Kopic (Utica, NY) Ismet Herović (Zenica BiH) Elvedina Tucaković (Boise, ID) Zijad Bećirević (Burlington, VT)

Begović Amir (Nashville, TN) Osman Guzina (Alexandria, VA) Sead Numanović (Columbia, MO), Nihad Krupić (Vancouver/Canada), Erkin Medjedović (Chicago, IL) Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispjelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoje pismeni ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 43-07 Broadway - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.theafan.com/sabah/ *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11- 3482491 od 7. aprila 1998. godine.

Mnogi kažu, da nikad nije bilo kao ovog Bajrama

BAJRAM U DETROITU

Bajramski dani svečano su obilježeni i u Detroitu. Pored klanjanja Bajram-namaz u džamiji u Hamtramcku gdje se okupio veliki broj vjernika, centralni događaj bilo je tradicionalno Bajramasko sijelo održano trećeg dana Bajrama. Cjelokupan program pripremili su polaznici mekteba, te članovi Bosanskog Američkog Kulturnog Centra BEHAR. Uz ilahije, sevdalinke, folklorne igre i pjesme prisutni su podijelili Bajram sa svojim rođacima, komšijama, prijateljima i zemljacima željeći jedan drugome mnogo sreće i zdravlja i još mnogo sličnih susreta u budućnosti.

Pune duše i sa suzama u očima mnogi su slušali i gledali djecu čije su ih riječi, igre i pjesme nosile u deleku domovinu, vraćale u prošlost i podsjećale na neizmjereno bogatstvo i ljepotu utkane u naše bosanske običaje i

kulturu. Niko nije ostao ravnodušan na stihove "Nek mirišu avlije...širom Bosne ponosne nek se pjeva Bajram je..." I niko nije mogao ne smijati se na riječi pjesme: "Mogao sam biti Kinezi, mogao sam biti Španac ili neki drugi stranac, mogao sam, ali nisam..." Po prvi put su se naime tim stihovima publici predstavili članovi recitatorsko-dramske sekcije BEHARA. Mnogi od njih su tek ovdje počeli čitati i pisati na maternjem, bosanskom jeziku. A svi su bez izuzetka pokazali volju i želju da nastave učiti o rodnoj zemlji svojoj ili svojih roditelja. Izuzetan doživljaj je nastup folklorne grupe našeg društva, što se ponovilo i ove prekrasne bajramske večeri. Djevojke i mladići, djevojčice i dječaci strpljivim vježbanjem i upornošću, vođeni sigurnom rukom Sadete Jakupović, uspjeli su savladati ne samo osnovne korake nego i

zahtjevnije koreografije. Oni su zadivili publiku svojim profesionalnim nastupom i ispunili sve nas ponosom i radošću. Svi se nadamo da će i njujorška publika uskoro (na velikoj muzičkoj reviji koju priprema SabaH) imati priliku uvjeriti se u istinitost ovih radova. Treba također napomenuti da su u zabavnom dijelu programa sudjelovali Sakib i Ismet Jakupović, Šemso Islamović i Ramiz Vilić. Organizator bajramskog sjela bio je kao i inače Bosansko Američki Islamski Centar iz Hamtramcka, odnosno Odbor Islamske zajednice. Uz njihovu pomoć će, nadamo se, mladi Bosanci i u buduću u sličnim manifestacijama pokazati da znaju sačuvati svoju Bosnu u srcima i na poseban način otrgnuti od zaborava dio njenog bogatog kulturno-religijskog nasljeđa.

Azra ČAMO

PREVENTIVNO PROTIV POŽARA

Svake godine u Sjedinjenim Državama vatra ubije skoro 5.200 ljudi. Prošle godine u maloj državi Vermont od posljedica požara život je izgubilo 18 osoba, što ovu državu promovira na neslavno prvo mjesto po poginulim od požara, mjereno po glavi stanovnika. Stalna - potencijalna opasnost od iznenadnog požara prijeti naročito u područjima gdje se stanuje u objektima sagrađenim pretežno od drveta. To predstavlja veliko iskušenje za sve brojniju naseljeničku populaciju Amerike, naročito one koji su ranije živjeli u drukčijim uslovima. Zbog toga se tokom februara i marta održavaju brojni preventivni kursevi, na kojima se ljudi obučavaju kako da se odupru vatri i zaštite od vatre. Predstojeći skup za područje Burlingтона i okoline održava se 28. marta u prostorijama Food Shelf, 228 Nort Winooski Ave., u organizaciji Leader Ship the Public safety project. Ljudi će tom prilikom naučiti prije svega kako i kada da provjere detektore za vatru, a u slučaju požara kako da iziđu van i ostanu živi.

Z.B.

Predsjedništvo danas zasjeda u svojoj zgradi

RADIŠIĆ DOBIO KANCELARIJU U PREDSJEDNIŠTVU BIH

Svaki susret članova Predsjedništva sa gostima iz inozemstva je, zapravo, nezvanična sjednica Predsjedništva, smatra Željko Samardžija. Shodno ustaljenoj praksi, Ured za informiranje obavijestio je medije da će se "danas u prostorijama Predsjedništva BiH održati sjednica Predsjedništva BiH sa početkom u 13 sati". Iako je važnost svake sjednice Predsjedništva BiH neupitna, ova današnja ostat će zapamćena i po tome što će članovi kolektivnog šefa države po prvi put zasjedati u zgradi Predsjedništva.

- Ovo je zaista prvi put da Predsjedništvo zvanično zasjeda u ovoj zgradi, ali bilo je nekoliko drugih situacija u kojima su svi članovi Predsjedništva bili na okupu u ovoj zgradi - kaže za "Dnevni avaz" Adamir Jerković, savjetnik predsjedavajućeg Predsjedništva za medije. Željko Samardžija, šef Kabineta člana Predsjedništva BiH Živka Radišića smatra da je svaki susret članova Predsjedništva sa gostima iz inozemstva "zapravo nezvanična

sjednica Predsjedništva", te da današnja sjednica i nije "neki izuzetak". - Stvar je u tome što mi te susrete tretiramo kao neformalne sjednice Predsjedništva, a ova danas će, eto, biti zvanična i formalna - kaže Samardžija. Razlog tome je posjeta hrvatskog predsjednika Stipe Mesića i njegov izuzetno "gust" program posjete, jer bi previše vremena bilo utrošeno "putovanjem" na relaciji Predsjedništvo BiH - zgrada Zajedničkih institucija na Marijin Dvoru.

Samardžija je potvrdio i informaciju da se u zgradi Predsjedništva užurbano priprema kancelarija za Živka Radišića. - Protokolom su predviđeni odvojeni susreti članova Predsjedništva sa predsjednikom Hrvatske Stipom Mesićem i bilo bi nezgodno i neprimjereno da Živko Radišić čeka u nekom holu slobodnu sobu za razgovor - kaže Samardžija. Prema njegovim riječima, to je privremeno rješenje koje može dobiti i trajni karakter, kada se o tome dogovore sami članovi Predsjedništva.

Moji najdraži mogu se osloniti na mene, jer se ja oslanjam na Western Union®!

Kada vi pošaljete novac sa Western Union vašim najdražim u Bosnu vi možete biti bez brige. Ova rukovodeća kompanija, koja posluje više od 125 godina i ima preko 78,000 lokacija u preko 178 zemlje, nudi mogućnost slanja novca u par minuta. Pored toga, Western Union cijene su jako povoljne.

Nije ni čudo da sve više i više Bošnjaka koriste Western Union servis.

Za sve informacije nazovite:
1 -800-325-6000

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwide^{SM}

Ambasador BiH U Washingtonu: IGOR DAVIDOVIĆ

Bilo bi dobro da dobro zapamtimo šta je to rat, sa namjerom da učinimo sve da do njega nikada više ne dođe. To je pouka za budućnost i iskustvo koje se mora zapamtiti kao orijentir u našem daljem ponašanju, mislim na sve narode u Bosni i Hercegovini.

Intervju vodio:
Šukrija Džidžović

SabaH: Nedavno ste postavljeni za ambasadora BiH u Washingtonu. Šta bi ste želili reći o sebi za naše čitaoce?

Davidović: Veoma je teško govoriti o sebi. Bojim se da čovjek, ma koliko želio biti, ne može biti dovoljno objektivni i reći ono što sagovornika najviše interesuje. U svakom slučaju, rođen sam 1960. godine u Tuzli, ali sam cijeli svoj život i profesionalnu karijeru proveo u Banjaluci. Smatram se Banalučaninom, tim prije što su i moji roditelji iz Laktaša kod Banjaluke.

Nakon mog rođenja u Mramoru kod Tuzle, moji su se vratili u Banjaluku, gdje sam proveo sve do dolaska u Ameriku. Oženjen sam i otac sam dvije male djevojčice od 8 i 10 godina. Kompletne studije sam završio u Banjaluci. Još od studentskih dana imao sam volju, želju i ambicije da se bavim historijom međunarodnih odnosa i historijom diplomatije. Taj moj mali, na neki način hobi pretvorio se danas u profesiju. Pohađao sam i apsolvirao posdiplomske studije iz oblasti međunarodnih odnosa i međunarodnih javnih prava.

SabaH: U Banjaluci ste proveli rat. Kako ste ga doživjeli?

Davidović: Ja mislim da za svakog normalnog čovjeka rat predstavlja ono što sam ja govorio od prvog momenta kada je bilo izvjesno da će do rata doći. Rat nikada ne predstavlja oružana borbena dejstva, nego predstavlja jednu kompletnu socijalnu patologiju, u što smo se nažalost, svi na svom vlastitom iskustvu, sticajem nesrećnih okolnosti i uvjereni. Mislim da cjelokupna situacija svih naroda Bosne i Hercegovine danas apsolutno potvrđuje da sam bio u pravu i da je moja procjena bila tačna jer, zaista još uvijek na svojim vlastitim životima osjećamo posljedice rata. Bilo bi dobro da dobro zapamtimo šta je to rat, sa namjerom da učinimo sve da do njega nikada više ne dođe. To je pouka za budućnost i iskustvo koje se mora zapamtiti kao orijentir u našem daljem ponašanju, mislim na sve narode u Bosni i Hercegovini.

Photo: SabaH

Žak Klajn i Igor Davidović

SabaH: Rat je stao pod pritiskom Međunarodne zajednice. Na kojoj Vas je funkciji-dužnosti zatekao kraj rata?

Davidović: Bio sam tada na dužnosti direktora državnog preduzeća "Meridijan" u Banjaluci. U svakom slučaju, čin završetka rata sam doživio sa velikim olakšanjem i sa neskrivenom radošću. To je značilo kraj patnji ne samo za sve učesnike rata, apsolutno za sve, za sve narode - za sve ljude. Za sve majke, za sve porodice.

SabaH: Nakon te dužnosti u Banjaluci, bili ste Dodikovoj Vladi?

Davidović: Tačno. Nakon formiranja Vlade na čijem je čelu bio gospodin Milorad Dodik, ja sam prešao na profesionalni rad u njegov kabinet gdje sam proveo dvije godine u svojstvu šefa kabineta predsjednika Vlade. To je jedan veoma interesantan period koji mi je pružio mogućnost da zaista vrlo neposredno vidim način komuniciranja sa međunarodnom zajednicom, osjetim namjere međunarodne zajednice i osjetim našu poziciju u međunarodnim odnosima.

SabaH: Tada ste i određeni za ambasadora Bosne i Hercegovine u Washingtonu?

Davidović: U svakom slučaju, riječ

je o jednoj veoma odgovornoj dužnosti. Prije svega, ja to posmatram u dijelu odgovornosti koju moram da osjećam za svo vrijeme vršenja svoje dužnosti. Ono, zbog čega sam veoma zadovoljan jeste činjenica da sam na tu dužnost imenovan koncenzusom članova Predsjedništva Bosne i Hercegovine, čime mi je ukazano potpuno povjerenje svih relevantnih faktora koji su o tome odlučivali. U svakom slučaju, riječ je o veoma važnoj dužnosti i to u veoma važnom momentu. Ja ni u jednom momentu ne zaboravljam odgovornost koju moram imati.

SabaH: U svakom slučaju osjećate čast?

Davidović: Svakako osjećam čast, ali naravno imam i osjećaj velike odgovornosti i obaveza koje stoje pred ličnosti, ma ko ta ličnost bila, koja vrši ovaj zadatak.

SabaH: Došli ste u Ambasadu gdje Bošnjaci, u kadrovskom smislu dominiraju. Kakvi su međuljudski odnosi?

Davidović: Sam moj dolazak, i sam doček prilikom dolaska u Ambasadu bio je veoma korektan, i da kažem da se evo više od mjesec dana našeg zajedničkog rada osjeća duh kolegijalnosti i

timskog rada. Prema tome, tačno je da sam došao kao Srbin i kao čovjek upućen iz Bosne i Hercegovine ali sa bazom u Republici Srpskoj. U svakom slučaju smatram da to ne treba da ima neke posebne posljedice po sam rad Ambasade. U prvom redu, moje su namjere da se Ambasada ojača, prije svega kadrovski, a zatim i funkcionalno. Sigurno je da će Sjedinjene Američke Države biti dugoročno veoma bitan, ako ne i najvažniji faktor Bosne i Hercegovine u međunarodnim odnosima. Prema tome, to implicira da se Ambasada mora funkcionalno organizovati da bude još jača. Mora se kadrovski popuniti ljudima koji mogu takve zadatke da odrade na jedan poželjan i korektan način a za dobrobit svih ljudi koje predstavljamo. Po mom shvatanju, potrebno je povesti računa da se Ambasada popuni najkvalitetnijim kadrovima u smislu profesionalnosti, obrazovanosti i edukaciji diplomata koji treba da dođu na rad u Ambasadu u Washingtonu.

SabaH: Kakvi su odnosi State Department - a prema Vama kao Ambasadoru koji dolazi iz srpskog entiteta?

Davidović: Već drugi dan nakon

mog dolaska u Ambasadu, bio sam pozvan u State Department gdje sam predao kopije Akreditiva gospodinu Talbotu - zamjeniku državnog sekretara SAD. Tamo je veliki broj ljudi koji resorno prate i koji su zaduženi za odnose sa BiH. Neke srećom poznajem od ranije zahvaljujući poslu koji sam radio pa sam tako bio pošteđen jednog perioda upoznavanja svojih sagovornika. Vrijedi i obratno, takođe i gospoda iz State Department -a su imali priliku i ranije da se samnom sreću tokom svojih boravaka u BiH odnosno, tokom boravka delegacija u kojima sam i ja dolazio u Washington. Znači, lična poznanstva već postoje što i olakšava komunikaciju. U svakom slučaju, komunikacija sa State Department -om je veoma kvalitetna i intenzivna. Zato i očekujem veoma uspješnu saradnju.

SabaH: Ko vam je "desna ruka" u Ambasadi a ko je u State Department-u?

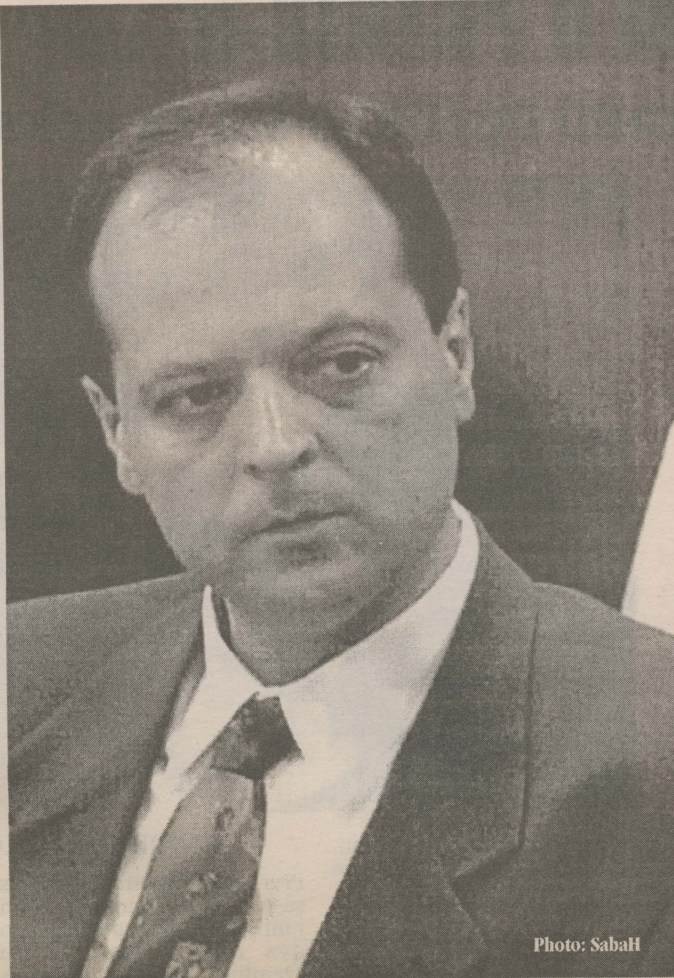
Davidović: U Ambasadi je to tim ljudi koji radi. Riječ je o ljudima koji svoj posao rade veoma profesionalno u jednoj veoma kolegijalnoj i korektnoj atmosferi. Što se tiče State Department -a ne bih, za sada ništa spominjao jer smo u principu ipak upućeni na zvanični kontakt i zvanične odnose. Kao diplomata moram to u svakom momentu imati u vidu.

SabaH: Kako vidite Bosnu i Hercegovinu u ovom trenutku, i da li je vidite kao prelazni period za jednu cjelovitu BiH bez Republike Srpske i Federacije?

Davidović: BiH vidim u ovom trenutku kao državu koja se još uvijek nalazi u periodu poslijeratne obnove. Popularnim žargonom rečeno, koja se nalazi u periodu tranzicije. U svakom slučaju, riječ je o BiH koja je posljedica Dejtonskog mirovnog sporazuma i još uvijek funkcioniše na principima Dejtona. Teško je govoriti o tome da li će BiH zaista postati cjelovita u smislu klasičnih državnih obilježja. Jasno je da se sada vode velike polemike i o tom pitanju međutim, ja ne bih želio da o tome sada mnogo komentarišem. Ponovo podsjećam na svoju ulogu diplomate i bojim se da ne bi bilo diplomatski nešto sada sugerisati i

Ono, zbog čega sam veoma zadovoljan jeste činjenica da sam na tu dužnost imenovan koncenzusom članova Predsjedništva Bosne i Hercegovine, čime mi je ukazano potpuno povjerenje svih relevantnih faktora koji su o tome odlučivali.

Igor Davidović

iznositi lične stavove vezano za aktuelnu političku situaciju u BiH a u njena oba entiteta. Moje lično mišljenje je možda najpribližnije činjenici da je Dejtonski mirovni sporazum, prije svega zaustavio rat, omogućio mir i pokrenuo sve procese koji su svojstveni zemlji u takvom periodu. Jasno je da bi možda, ne možda nego sasvim sigurno, primjena Dejtonskog sporazuma trebalo da se odvija intenzivnije. Možda su međunarodni faktori nezadovoljni dinamikom ili konkretno brzinom primjene određenih segmenata Dejtonskog sporazuma pa u tome i vidim izvor sadašnjih polemika o budućnosti Dejtonskog sporazuma. Dejton valja uvijek imati u vidu kao političku činjenicu koja je dovela do mira u BiH i na određen način formulisala ključ mirovnog razvoja u Bosni i Hercegovini.

SabaH: Obzirom da ste Banjalčanin a masa izbjeglih iz Banjaluke je sada u Americi. Kako Vi vidite njihov povratak?

Davidović: Ja mislim da su prepreke, ako govorimo o nekim psihološkim preprekama povratku ljudi u Republiku Srpsku a isto tako i u Federaciju

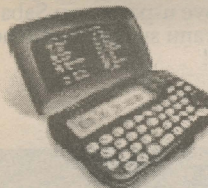
BiH, više ne postoje. Prepreke više vidim u ekonomskom smislu. Pitanje socijalnog statusa, socijalne pozicije ljudi koji se sada nalaze u Americi kao izbjeglice iz BiH. Ukoliko oni postignu relaciju sa socijalnom i ekonomskom relacijom koju bi ti ljudi nakon povratka imali u mjestu u koje se vrate, na njima je da sami procijene kakva je ta relacija. U svakom slučaju, jasno je da je nostalgija ipak jača od svega i da svako želi da se vrati svojoj kući. Slažem se da je riječ o najnormalnijoj težnji i najnormalnijoj želji koju ne treba ničim spriječavati niti sputavati.

SabaH: Da li želite, na kraju ovog intervjua još nešto reći?

Davidović: Iskreno mislim da je došlo vrijeme kada treba da svi zajedno svoja razmišljanja više usmjerimo ka budućnosti. Smatram da nas aktuelna situacija i loše iskustvo iz prošlosti obavezuje na to. To je ujedno i moja poruka svim mojim sagovornicima. Na kraju želim naglasiti da je Ambasada BiH u Washingtonu otvorena za sve ljude dobre volje, prvenstveno za građane BiH, u svakom pogledu komunikacije kao i pružanja pravne zaštite, konzularne zaštite, dobijanje informacija i sve što naše ljude ovdje interesuje. Vrata Ambasade su potpuno otvorena.

NAUČITE ENGLISKI BRZO I LAHKO

sa našim najnovijim modelom

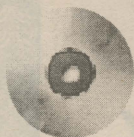
\$119.95

U cijenu je uključena poštarina

Language Teacher® ESC2000

ENGLJSKO-BOSANSKI
BOSANSKO-ENGLJSKI

Riječnik i 128K Dvojezični poslovni rokovnik
Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi uključujući opšte riječi i idiome, medicinske, tehničke, pravne, poslovne termine kao i sleng i opšte izraze

\$49.95

CD sa Language Teacher®98 za Windows 95/98/NT i program za komunikaciju PC-Veža za Windows 95/98/NT

Language Teacher® ESC600T

ENGLJSKO ↔ BOSANSKI
ELETRONSKI RIJEČNIK
sa mogućnošću govora
i poslovnim rokovnikom od 128K

Naši riječnici vam mogu pomoći pri rješavanju vaših najvećih problema. A to je da naučite ENGLJSKI na najbrži način i omogućite sebi bolju budućnost. Ovaj riječnik prevodi riječi u sekundama.

MI IMAMO ZA VAS VAŠEG
NAJVEĆEG PRIJATELJA

- Funkcija govora za Engleski jezik
- Riječnik sadrži 475 000 riječi i izraza, uključujući: 36 000 medicinskih termina, 33 000 tehničkih riječi, 29 000 termina za biznis, 28 000 pravnih termina • Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema • TOEFL test • Priključak za PC-vežu za brzo komuniciranje sa PC • Funkcija uvođenja novih riječi • Više od 200 popularnih idioma • Nepravilni glagoli • 1 200 korisnih izraza • Igra "Pogodi riječ" • Svjetsko vrijeme • Sat • Budilnik • Digitron

Language Teacher®

\$249.95

U cijenu je uključena poštarina

www.ectaco.com

POSJETITE NAS U NAŠOJ PRODAVNICI

LINGVOBIT.COM

31-21 31Str., Astoria, Queens

USA: **1-800-710-7920** LOKAL 208

Primamo čekove, Visa, MasterCard, AMEX i novčane uplatnice

Naša adresa je: ECTACO, Inc., P.O.Box 5764 Long Island City, NY 11105

Sabah Bosnian-American Newspaper, 43-07 Broadway, Long Island City, NY
Astoria Video, 42-04 30 Av., Long Island City, NY
Pan Line Travel, 41-04 30Av, Long Island City, NY
Ahmed Brokerage, 43-07 Broadway, Long Island City, NY
Black Bull, 42-10 30 Av., Long Island City, NY
Sunny Electronics, 827 8 Av., New York, NY
Moon Electronics, 30-69 Steinway St., Long Island City, NY
Consumer Best Choice Electronics, 30-44 Steinway St., Long Island City, NY
Resource Electronics 1725 Kings High Way, Brooklyn, NY
Archer Electronics, 5310 S Archer Av., Chicago, IL
Selvars, 452 Franklin Av., Hartford, CT
Euro Connection, 3434 S 144 #203, Seattle, WA
Balkan Express, 150 73 Av. N. 305, Saint Petersburg, FL
Bosnian House, 1931 Rocky Mill Dr., Lawrenceville, GA

**NEMOJTE PROPUSTITI VAŠU ŠANSU DA POBJEDITE
ELETRONSKI RIJEČNIK ILI RIJEČNIK-CD**

Ispunite ovaj kupon i pošaljite na našu adresu: Ectaco Inc, 31-21 31 Street, Long Island City, NY 11106. Mi obećavamo puno vrijednih nagrada. Zato neoklijevajte nego uzmite olovku i ispunite ovaj kupon

UZ MNOGO SREĆE!!!

Ime: _____ Prezime: _____

Adresa: _____

Telefon: _____

Posjedujete elektronski riječnik: da ☐ ne ☐

1-800-710-7920 lokal 208

TOMBOLA

KURBAN - BAJRAM U PHENIX-u

(Hvala Bogu da su Bajrami opet kao što su nekad bili!)

Piše: Josip VRBIĆ

Na ovogodišnji Kurban - bajram bio sam pozvan u kuću gospođina i gospođe, Mustafe i Enise Šurković. Došao sam odmah nekako poslije jedan sat popodne, jer Mustafa mi je bio rekao da on na taj dan ne radi i da će peći ovnića, baš kako što nekad bijaše u Vrbici, mom rodnom kraju.

Kupio sam Enisi buket cvijeća i za čas stigoh kod Šurkovića. Pozvonih na vrata i jedan od njegovih mališana mi otvori, a kako me nije znao tko sam, pozva on oca i reče mu da ga neki čovjek traži. Dođe Mustafa i mi se bratski pozdravismo, baš kao vaktile, stari dobri Bošnjaci. Gospođa Enisa ne bijaše doma u taj čas i mi odložismo cvijeće na kuhinjski stol i Mustafa me povede u svoju bašću gdje je sa drugim sinčićem pripremao janjca za peći. -Neka se djeca uče našim adetima - reče mi Mustafa i priđe ovnića za željezni ražnjić kojeg je bio sam napravio za ovakve prigode.

Ja obukao lijepu robu baš kao što se i pristoji ovakvim svetkovinama. Sunce, ono vruće arizonsko proljetno sunce, grijalo me baš kao nekad vaktile na mom rodnom Čimenjku. I počeo se ja sjećati prvih Kurbanu u mojoj svenoj Bosni. Svi smo mi znali da je Kruban - bajram. Moj pokojni amidža Jozo bi uvijek za Kurban davao Aliji Starčeviću ovnića, a ako on ne bi imao, onda bi to učinio moj rahmetli otac Ivo. Svi smo isto govorili i isto mislili, a samo nas je vjera dijelila na "katoličku" i "tursku" Vrbicu, mada se službeno priznavala samo jedna Vrbica. U moje vrijeme i u mom kraju, moji Bošnjaci, su se međusobno razlikovali samo po vjeri, a za druge razlike, hvala Bogu, u ta vremena, nisu ni znali. Bila su to teška poratna vremena: svak je imao nekog ali u svježem mezarju, ili u smrdljivim i vlažnim "oznama", kako smo tada bili zvali zatvore po policijskoj organizaciji OZNI. Na Kurban - bajram su pokraj moje kuće prolazili muslimani iz "turske" Vrbice i išli su u Majdan, obližnje selo s desne strane Bosne, odmah s desnu stranu željezničke pruge u Zavidovićima. Bošnjaci pravoslavne vjere uglavnom su živjeli na lijevim obroncima rijeke Bosne, a kao i mi, bili su izmiješani s Bošnjacima muslimanske vjere. Nekad, u drevna vremena, svi smo bili bogomili i za to još i danas postoje dokazi, uklesani u kamen, u moj kraju.

Rekoh prolazili muslimani, u najljepšim odijelima, na proslavu Bajrama u

majdanskoj džamiji. Tada sam sreo lijepu Fadilu. Bila je obučena u sjajne žute dimije, a iz njene svilene ružičaste bluze nadimale se grudi kao naše dunje kad u jesen uzrele. Oči nam se sretoše, a ne bijaše to prvi puta: uvijek kada bi Fadila prolazila pokraj moje kuće, na neki način, ja bi znao da je ona prisutna. Oboje smo bili djeca, ali srca su bila vruća, vruća bosanska srca. Bez obzira što je u čaršiji bio bučan komunizam, mi brđani smo uživali slobodni planinski zrak, naše majke Bosne.

Fadilin brat, mislim da se zvao Rasim, imena mu se više i ne sjećam, kao da su mučni vijekovi protekli od onih vremena, išao je u nekakvu teološku islamsku školu gdje se je pripremao da preuzme ulogu imama u Vrbici. Vrbica je imala malu drvenu džamijicu, ali nije više bila dostatna za nagli prirast mladeži. Jednog dana, poslije toga, pozva me "Rasim" da sjednemo skupa na toplu zemlju zajedničkog nam Adrovca i reče on meni:

- Jozo, Fadila je dijete kao i ti, a i vjera vam je drugačija, molim te, kao brata, poštuju moju sestru.

- Rasime, - obornih očiju i stidljivo, rekoh ja njemu, - Ti si u svetim školama, a možda će i mene, moj otac Ivo, poslati u frate, jer drugoga izlaza nema. Ni ti, a niti ja, a niti itko drugi u ovoj našoj Bosni zna što nam sudbina nosi. Fadila je lijepa i prelijepa da bih ju ikada mogao zaboraviti, a ja ti dajem svoju riječ da Fadilu

neću nikada nelijepo ni pogledati. Obojica smo šutjeli kao da smo žalili jedan za drugim, a možda i jesmo.

Rahmetli Alija nikada nije naišao pokraj naše kuće a da nije s priodnica dozvao moju pokojnu majku Jelku i upitao je da li ima studene vode s Grozničavca, što je studena ko led.

Bila su to plaha vremena našeg bošnjačkog rahata, a onda, rekoše mi, došao šejtan među naš "mladi" svijet; i došli nakvi stranci i sve otišlo u helać: sela izgorjela, ljudi mrtvi, "vjere" pobjesnile, a ljubav se utrnula na obroncima Adrovca.

- Zamezi, bolan, dok se janjac ne ispeče, a u tome će i drugi doći, - prenu me Mustafa iz mojih misli, a meni ko bijaše žao što mi pomuti tako lijepe snove o davnim vremenima i drevnim Kurbanima.

PORODICA ŠURKOVIĆ NA OKUPU

Prvi dođe Mustafin brat Enes sa svojom hanumom i djecom i mi se odmah razumismo kao dva rođena brata, a po "zemljici" Bosni to i jesmo. A poslije njega dolazila rodbina i jedni drugima čestitasmo Bajram, a priča o Bosni se razvezala sve do kasno uveče. Preselismo se u kuću i onda dođoše Fahrudin (Fajko) i Vilim sa svojim, svi iz okolice Novog Travnika i Turbeta. Musatafa nam pokazivao svoja brda koja je snimio kada je posejio svoj rodni kraj, pričao nam o ratu i svojim. Fajko i Vilim su bili vojnici i kazivaše o ratu i nevoljama u Bosni, a Fajko još i o logorima kroz koje je prolazio samo zato, jer je bio Bosanac i musliman.

Bilo mi je drago da su me Enisa i Mustafa pozvali za Kurban - bajram, jer tamo sam sreo sijaset dobrih ljudi, kao što su Enisa, Mustafa i njihova djeca. Bilo je toplo veče u još toplijem bošnjačkom domu, a ja se osjećao baš kao vaktile u vremenima rahmetli Alije, pokojne Jelke i rahmetli Ive. Ovo neka je posvećeno uspomeni lijepo Fadile i na sjećanje njenog brata Rasima. Žao mi je da nisam kao naš veleučeni i moj dobri prijatelj, Nedžib Sačirbegović, koji tako lijepo pamti ljude i događaje. Mašalah! Drago mi je čitati njegove uspomena u SabaH-u. I Bajrami su opet ko što nekad bješe!

NEW MILENIUM DISKOTEKA

Naša mix zabavna i narodna muzika

SUBOTA, 25 MART OD 9PM DO 4AM

Na adresi: 32-10 Broadway-Astoria N.Y.

Ponovo sa vama DJ EDIN - JEAN OD NAJBOLJIH DISKI-DŽOKEJA NAŠE MUZIKE

DODJITE I UŽIVAJTE U PRAVOJ DISKO ATMOSFERI

ULAZ SAMO \$10.00
ZA INFO NAZOVITE (718) 575-3587

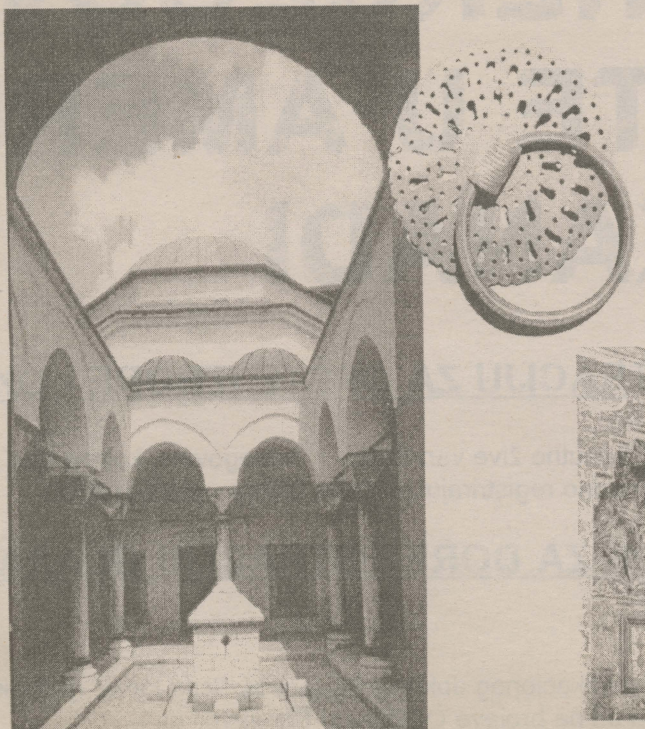
BAJRAM ŠERIF
MUBAREK
OLSUN

Deveti nastavak

SJEĆANJA DOKTORA NEDŽIBA ŠAĆIRBEY-a

Vjerovatno u prvih deset dana našeg boravka u KPD (Kazneno-popravni dom) Zenica, kako je toj kaznionici, zatvoru ili robijašnici bilo puno ime, nas četvorica smo pozvani u jedan ured u prizemlju. To je bila soba, poput naših u kojima smo bili zatvoreni i u toj sobi su radili osuđenici pravnici po struci. Tu smo zatekli sudiju Hafnera kojega sam upoznao u vojnom zatvoru, Ibrahima Hadžiahmetovića, oca Sanke (Sanije) Ešrefove zaručnice, razredne kolegice moje Azize i Hivziju Gavrankapetanovića, poznatog sarajevskog advokata. Hafner je bio osuđen osam godina. U doba Kraljevine Jugoslavije bio je sudija Okružnog suda, te je ostao na tom položaju i u doba NDH. Dolaskom NDH i okupacije desile su se neke promjene. Srbi porijeklom iz Srbije izgubili su "službu" te su otišli u Srbiju, odnosno Crnu Goru. Oni su mahom zauzimali rukovodeća mjesta koja su njihovim odlaskom ostala upražnjena i popunjena su katolicima ili muslimanima koji su tu ostali. Mada je Sarajevo bilo po broju većinom muslimansko a manjinsko katoličko, većina rukovodećih mjesta pripalo je katolicima. Moram da objasnim i jedni i drugi su službeno nazivani Hrvatima katoličke ili islamske vjeroispovijesti. Bošnjaka i Jugoslovena nije bilo a pravoslavci su nazivani grko istočnjacima i oni su se mogli izjasniti Srbima ili Hrvatima. Vrlo rijetko da se neki musliman izjasnio kao Srbin, katolik još rjeđe. U Sarajevo je došao izvjestan broj Hrvata katolika iz "prijeka" i iz Dalmacije koja je bila pod italijanskom okupacijom, pa neki dijelovi su i po sporazumu koji je potpisao Pavelić pripali Italiji. Sudija Hafner nastavio je da radi u Okružnom sudu u Sarajevu i tamo negdje pod konac 1941. godine formirani su pri Okružnim sudovima Priječki sudovi. Na službu u Prijekom sudu, sudije a i tužioci su rotirali svako šest mjeseci. Kada bi neki sudija postao predsjednik vijeća Prijekog suda, prva briga mu je bila da ne zakaže nikakvo suđenje, jer ako do suđenja dođe sudilo bi se ljudima i ženama koji su radili protiv državnog poretka NDH a u takvoj prilici trebalo je možda i moralo se izreći i koja smrtna presuda. Već od druge polovine 1942. godine vidjelo se da stvari na istočnom frontu ne idu dobro i niko nije želio da "zaradi" krivnju u odnosu na novi režim, vlast koja će eventualno doći. Po njegovu kazivanju sudija Hefner je uspio da u toku njegove rotacije kao predsjednik vijeća Prijekog suda nema nikakvu raspravu, te nije nikog ni sudio ni osudio. Ali sama činjenica da je bio predsjednik vijeća Prijekog suda bila je dovoljna da radi toga bude osuđen

na osam godina. Tužilac pri njegovom vijeću bio je Drago Maltarić koji nije nikoga optužio niti zastupao tužbu pri tom vijeću, jer nije bilo zakazane rasprave, osuđen je isto na osam godina. Istina bilo je sudija koji su sudili na Prijekom sudu i tužilaca koji su zastupali tužbu, ali ja ne znam što je bilo s njima. Ibrahim Hadžiahmetović je bio predsjednik općine u Donjem Vakufu i to je bio razlog zašto je osuđen, a dr. Hivzija Gavrankapetanović je bio član Narodne Skupštine Jugoslavije, izabran na listi JMO, Jugoslovenske Muslimanske Organizacije, te je to bila osnova po kojoj je postao i član Hrvatskog državnog sabora i bio izabran za njegovog potpredsjednika. Sabor se sastao samo jednom. Dr. H. Gavrankapetanović je bio osuđen šest godina. Hafner, Gavrankapetanović i Hadžiahmetović su radili u "pravnom dijelu" kaznionice. Dočekali su nas, dali da ispunimo neke formulare i vidjeli velike bijele koverete na kojima su krupnim i debelim slovima bila ispisana naša imena, sa datumom koji se računa kao početak izdržavnja kazne i datum kada ta kazna ističe. U mom slučaju to je bio 12. februar 1946. i 12. februar 1950. godine. Tada je bio početak septembra 1946., i mene se teško doimio datum izlaska 12. februara 1950. godine. Ne znam da li je Hadžiahmetović išta primijetio na meni, ali je smatrao za potrebno dadoda da ti datumi isteka kazne nemaju veliki znabačaj, da se mijenjaju da i njegova kazna je ublažena jednom amnestijom koja je ranije objavljena. Ešref je nastojao da izbjegne susret sa svojim budućim puncem, a to je

bio moj jedini susret s njim. Kazao sam mu da sam spavao u njegovoj kući u Donjem Vakufu koncem aprila 1945. godine kada sam kao novomobilisani vojnik JNA "žurio" da se priključim mojoj jedinici koju sam stigao tek u Slanici u Sloveniji, 2. maja 1945. godine. Njegov sin Dževad je bio moj prijatelj i mlađi Ismail. Dževad je radio u komandi Donjeg Vakufa tu sam ga tu sreo i on me pozvao kući da budem njegov gost. Dok smo mi razagovarali sa Hafnerom i Hadžiahmetovićem, dotle je Gavrankapetanović učio u hamajliji i kada je završio ustao je i pozdravao se s nama. Shvatio sam da to nije bio samo ured, nego i zatvorenička soba u kojoj su ovi zaposleni spavali, a nisu bila samo njih trojica. Na koncu smo dobili naše brojeve. Moj broj je bio 3808, Alijin 3810, Ešrefov 3811 i Edhemov 3812. Bili smo obavezni nositi te brojeve na nadlaktici lijeve ruke. Ti brojevi su bili i redni broj pod kojim smo bili upisani u "Registru" KPD Zenica. Broj jedan je imao Dražin general Đurić a dva Ismetbeg Gavrankapetanović. U septembru došla mi je majka na razgovor. Aziza je vraćena u zatvor i majka me uvjeravala da se oni brinu i da će se brinuti i o Azizi kao i meni, ići u posjetu slati i nositi pakete i slično. Nisam sumnjao u to, ali danas, a i već dugo kada o tome razmišljam i kada se prisjećam svega naosim se sebi duboki osjećaj zahvalnosti prema roditeljima i sestrama za tu podršku za sve što su učinili za nas. Dani su prolazili i tamo negdje polovinom oktobra 1946. naređeno nam je da se svi postrojimo u hodniku ispred naših soba. Došao je Šemso Kapetanović zamejnik upravnika ili komesar

zatVOr, inače brat Hajre Gavrankapetanovića. Vidjeo sam ga samo jednom. Zatvorenici se nisu tužili na njega. Šemso je bio crnomanjast, s brčićima u uniformi, relaksiran, samozadovoljan. Išao je od jednog do drugog i pitao gdje ste rođeni i koliko ste suđeni. Stajali smo u dvoredu. Alija je bio do mene a Ešref i Edhem ispred nas. Rastom su bili niži te ja i Alija smo imali direktan konatakt sa Šemsom. Uz Šemsu je išao jedan stražar i upisivao je imena onih kojima je Šemso rekao da ostanu u stroju. Edhem rođen u Trebinju, Ešref rođen u Gacku poslali su nazad u sobe a Alija rođen u Bosanskom Samcu a ja u Travniku ostali smo u hodniku i upisani u spisak. Možda šestina ili manje koliko nas je ostalo u hodniku dobila je naređenje da spakujemo sve svoje stvari i da se spremimo za put. Dali su nam pola sata vremena. Žurno smo se pakovali, nagađali skupa sa onima koji ostanu, kuda idemo. Zaključak je bio da idemo u Hercegovinu, jer eto Hercegovci ostanu a mi rođeni u Bosni idemo. Odaabrani su mlađi, niko nije bio stariji od 40 godina a to je govorilo da idemo na rad. Ranije, nekoliko hefti iza našeg dolaska u Zenicu poslata je jedna grupa osuđenika u Doboju. Govorilo se da će Željezara Zenica biti prebačena u Doboju s obzirom na nepovoljne vjetorve, usljed čijeg pomanjkanja zračna zagađenja zadržavaju se u području grada. Osuđenici su postali besplatna radna snaga do nemila iskorišćavanja. U to sam se uvjerio i iskusio kasnije kada se radilo teško s malo hrane i po 16 sati dnevno. Komunisti nisu želili da njihovi osuđenici imaju povlastice kao oni, to jest da "leže" da budu hranjeni i da uče i čitaju. Zatvoreni komunisti u Jugoslaviji imali su brojne povlastice navodno im je jedino pušenje bilo ograničeno. Nama nije, ali bez značaja za mene i mnoge koji nismo pušili. Neko bi ponekad rekao da smo osuđeni da gradimo socijalizam. Kako izgraditi socijalizam i kako će izgledati naša sela i gradovi, ljudi i žene to niko nije znao a često puta bi se čulo što narod kaže: "Pričam ti priču". Kažu da ni Tito nije znao kako socijalizam izgleda. On je stanovao u Belom Dvoru čiju izgradnju je naredio kralj Aleksandar. U Belom Dvoru se Tito lijepo snalazio, tu sreo i Jovanku. Niko se od nas nije nadao mi u kaznionama ni oni van njih da ćemo gradeći socijalizam izgraditi Bele dvorčice za sebe. Nikome nije bilo na pameti da nas za naš rad plati. Jedina prednost je bila što se dobilo 10 dekgrama više hljeba. Ne radeći davali su nam po 30 dekgrama, radeći dobijali 40 dekgrama. Hljev je bio kukuruzni te 1946. a u toku 1947. godine uz kukuruzno brašno dodalo bi se i do jedne trećine

pšeničnog brašna. Hljev je bio glavni u našoj ishrani, jer variva koja su nam davali bile su vrlo vodenaste čorbe supe kako ih je neko zvao a najčešće su to bili "kuposni čajevi" kako smo to zvali. Za nas koji smo primali pakete, bilo je znatno lakše, ali velika većina primala je neredovno, male pakete, a znatan broj nije primao ništa i bio ozbiljan o kažnjeničkoj hrani i eventualnoj pomoći drugih zatvorenika. Pošto smo se spakovali izveli su nas iz glavne kuće i odveli u prizemlje zgrade u kojoj se nalazila bolnica za kažnjenike a i ono što se zvalo staračkim odjelom. U toj bolnici bio je oko heftu dana i Ešref. Kažu da je imao difteriju i izliječen je serumom koji mu je dat u toj bolnici. I ljekari u toj bolnici bili su osuđenici, a neki studenti medicine i bolničari. Došavši u tu zgradu smjestili smo se u jednom uglu. Bilo nas je nekoliko koji smo se držali zajedno poznavali od ranije. U toj grupi pored Alije i mene bio je Husein Džozo, Kasim Bukvić, Drago Maltarić, pop Slavko Popović a tu smo našli i Hafiza Muhameda Pandžu koji je bio u staračkom dijelu bolnice. Gledali smo kroz prozore, ja sam više gledao unutra da vidim s kim sam u "društvu". Ubrzo je nastalo gurkanje i komešanje oko prozora. U pravcu u kojem se gledalo bio je razapet konopac i na njemu se sušila oprana posteljina, ali tu su bile i pelene i pored pelena jedne svilene ženske gaćice. Te gaćice su bile ono što je izazvalo guranje oko prozora, jer to je bilo ono što je uzbuđivalo mlade ljude. Navodno su te gaćice pripadale Zori Dusfer stožernici ženske ustaške mlađezi a pelene njenoj bebi koju je rodila u zatvoru. Poznao sam Zoru Dusfer iz viđenja. Hodala je kroz Sarajevo u uniformi ustaškog dužnosnika. Lijepo je izgledala i lijepo se oblačila. Nisam znao, to sam u zatvoru čuo da se 1944. godine udala i povukla. Bila je trudna kada je zatvorena i potom osuđena. Poslije nje 1944. godine u jesen stožernica je postala Božana Gregle, mlada, privlačna žena, koja mi je predavala istoriju u šestom i sedmom razredu gimnazije. Božana Gregle je bila prinova u mojoj I muškoj gimnaziji i daci su je toplo prihvatili. Čuo sam da je bila iz Osijeka. Zora Dusfer je izašla iz zatvora izdržavši više godina svoje kazne, a što se odigralo s Božanom Gregle, ne znam. Pred noć ušli su vagoni u dvorište kaznionice i mi smo u njih utjerani. Bili su to hajvan vagoni. Ne znam koliko je bilo vagona, ali u našem vagonu nas je bilo mnogo više od 40. To je bio vagon uskotračne pruge, dakle malen i mi smo bili u njemu zbijeni. Po mojoj ocjeni bilo nas je više od 200 koji smo ubačeni u te vagone.

GRAĐANI BOSNE I HERCEGOVINE KOJI ŽIVITE U AMERICI I KANADI

NASTAVAK PROCESA ZA REGISTRACIJU ZA OPŠTE IZBORE - OKTOBAR 2000

Svi građani Bosne i Hercegovine sa pravom glasa koji trenutno žive van Bosne i Hercegovine, koji se nisu registrirali za opštinske - lokalne izbore 8. aprila 2000, omogućeno je da se naknadno registriju za opšte izbore - oktobar 2000

OBAVJEŠTAVAMO VAS DA JE ROK ZA DOREGISTRACIJU GLASAČA PUTEM POŠTE IZVAN ZEMLJE OTVOREN

Popunjen i potpisan obrazac sa kopijom jednog BiH identifikacionog dokumenta (pasoš, lična karta, rodni list, vozačka dozvola, vojna knjižica, uvjerenje o državljanstvu. itd) treba faksirati na brojeve OSCE-a u Sarajevu:

Fax: 011-387-71-292-414

Fax: 011-387-71-292-415

Ili pošaljite na adresu:
OSCE - OCV, OF 529
1041 Vienna
Austria, EUROPE

Fax: 212-593-0843
Fax: 212-751-1265
Za sve informacije oko registracije
za izbore nazovite:
Tel: 212-593-5406

Ili pošaljite na adresu:
Generalni konzulat BiH
866 UN Plaza, Suite 580
New York, NY 10017

Njujork. 23. mart 2000

GRAĐANI BOSNE I HERCEGOVINE

Obavješteni smo od strane OSCE Kancelarije za glasanje izvan zemlje da su do danas 23. marta 2000. dobili mali broj povratnih koverata sa glasačkim listićima iz inozemstva.

Molimo sve građane Bosne i Hercegovine koji su uredno dobili glasački listić da nakon glasanja kovertu sa glasačkim listićem hitno pošalju nazad na adresu koja je odštampana na povratnoj koverti. Napominjemo da ne zaboravite staviti određeni broj poštanskih markica (3 x 33 centa).

Napominjemo vas da pisma iz Sjeverne Amerike do Evrope putuju nekad i više od 7 dana.

Da bi uspješno obavili glasanje vaš glasački listić mora da stigne u Beč do 05. aprila 2000. godine. Svaki glasački listić koji stigne poslije ovog roka u Beč neće biti prihvaćen od strane OSCE-a.

Konzul

Asim Cemalovic

S poštovanjem

Preispitati rad Haškog tribunala

JELAVIĆEV
ZAHTJEV VIJEĆU
SIGURNOSTI UN

U vezi s radom Međunarodnog suda za ratne zločine na tlu bivše Jugoslavije, član Predsjedništva BiH Ante Jelavić obratio se otvorenim pismom predsjedatelju UN-ova Vijeća sigurnosti, javlja BHP.

"Kako se Sud bliži osmoj obljetnici svoga osnutka, došlo je vrijeme da se preispita njegov dosadašnji rad. Pitanja, kako što je najnovija presuda, nepostignuti napredak u slučaju Srebrenice, sastav optužnice i zatvorenika, pitanje nadležnosti Suda nad pojedinačnom odgovornošću nasuprot institucionalnoj te priroda sukoba trebali bi izazvati posebnu

pozornost, osobito u svijetlu njihovih destabilizirajućih posljedica", konstatuje Jelavić u pismu.

On predložio Vijeću sigurnosti da imenuje skupinu uglednih pravnih stručnjaka koji bi mogli savjetovati Vijeće o mogućim promjenama u Statutu, Pravilniku i dokaznom materijalu, o ovlasti Suda, pravima optuženika te ispravnoj obrani optuženika.

Vijeće sigurnosti trebalo bi također razmotriti uspostavu novog tijela, po mogućnosti izvan Suda, koje bi se bavilo žalbama, kaže Jelavić u pismu.

Saopćenje
glasnogovornika Tribunala
Mladen Naletilić u
petak izlazi pred
haške sudije

Na prvom saslušanju Tuta treba da se izjasni da li se smatra krivim ili ne za zločine nad Bošnjacima u mostarskoj regiji.

Bosanski Hrvat Mladen Naletilić Tuta pojaviti će se u petak prvi put pred sucima Međunarodnog suda u Hagu, saopćio je jučer glasnogovornik Tribunala Džim Landal, javlja BHP.

Na prvom saslušanju on se treba izjasniti da li se smatra krivim ili ne za zločine koji mu se pripisuju. Pedesetogodišnji Naletilić optužen je za zločine protiv čovječnosti, ratne zločine i ulogu koju je imao u masakrima nad Bošnjacima u regionu Mostara u hrvatsko-bošnjačkom sukobu 1993-1994. godine.

Branitelj Mladena Naletilića Tute, advokat Krešimir Krsnik najavio je da će se u Hagu sastati s haškom tužiteljicom Karlom del Ponte i, ako bude moguće, s Naletilićem.

Krsnik je naglasio da će od haške tužiteljice tražiti da ljekari vještaci prvo utvrde Naletilićevu sposobnost za proces.

- Nećemo dopustiti Tutin ulazak u hašku sudnicu dok se ne utvrdi je li sposoban sudjelovati i pratiti suđenje - istaknuo je Krsnik.

On je na pressu održanom u Zagrebu novinare izvjestio da je njegovu ustavnu tužbu, kojom se u utorak oko devet sati žalio na odluku o izručenju Naletilića Haškom sudu, Ustavni sud u popodnevrim satima istog dana odbacio kao neosnovanu.

GODIŠNJICE - PROSLAVE

U Sarajevu se vrše pripreme za proslavu desetogodišnjice Osnivačke skupštine Stranke Demokratske Akcije koja će se održati 26. 27. i 28. maja ove godine.

Predstavnički dom Parlamenta BiH

Državni budžet
265,2 miliona KM

Odbijeni nacrti izbornih zakona BiH koje su predložili SDP i HDZ
● Polemike o izjavi Alije Izetbegovića

Predstavnički dom Parlamenta BiH usvojio je na jučerašnjoj sjednici Prijedlog budžeta institucija BiH i međunarodnih obaveza BiH za 2000. godinu u iznosu od 265,222.239 KM. Također, jednoglasno je usvojen i Prijedlog zakona o njegovom izvršenju.

Napuštanje sale

Više od četiri sata jučer je vođena rasprava o dnevnom redu 18. sjednice Parlamenta BiH. Poslanici iz RS tražili su da se ovaj dom Parlamenta BiH odredi prema izjavi predsjedavajućeg Predsjedništva BiH Alije Izetbegovića sa predizbornog skupa SDA od trećeg marta. Izetbegoviću izjavu u kojoj je rekao kako su neprijatelji SDA četnici i ustaše, poslanici iz RS smatrali su krajnje neprimjerenom i tražili da se ona oštro osudi.

Ovaj prijedlog nije ušao u dnevni red, što je rezultiralo osuđujućom izjavom koju je pročitao Nikola Špirić. Predsjednik Stranke za BiH Haris Silajdžić usprotivio se tome pitajući "odakle pravo da se čitaju neke izjave".

Višesatna rasprava o dnevnom redu

(Foto: Z. Kasapović)

- Vjerovatno je Izetbegović mislio na one koji su ubili 200.000 ljudi u BiH. Ovo je sve dimna zavjesa iza koje stoje etnički čista BiH, a mi pričamo o izjavama - rekao je Silajdžić.

Poslanici iz RS, izuzev Vitoмира Rakića i Branka Đokića napustili su skupštinsku salu i vratili se nakon što je Silajdžić završio izlaganje. Silajdžićev prijedlog da se na dnevni red stavi 20 zakona koje je on uputio Parlamentu BiH kao posla-

nik u avgustu prošle godine nije usvojen.

Prekinuta sjednica

Nacrt izbornog zakona BiH čiji je predlažak bio Klub poslanika SDP-a nije dobio potrebnu većinu tokom glasanja po entitetima, dok je prijedlog zakona o Vijeću ministara, predlažaka Sejfudina Tokića i Ivana Divkovića upućen na usaglašavanje. Amandman poslanika Miodraga Deretića na prijedlog zakona o javnim ispravama je usvojen, ali ne i ovaj prijedlog zakona koji je upućen na usaglašavanje. Nacrt izbornog zakona BiH čiji je predlažak bio HDZ također je upućen na usaglašavanje.

Sjednica je prekinuta kod podnošenja informacije Predsjedništva BiH o realizaciji obaveza BiH u vezi sa Paktom o stabilnosti, od strane ministra vanjskih poslova Jadranka Prlića, zbog nedostatka kvoruma.

Zahtjevi Lagumdžije i Genjca

Na prijedlog Zlatka Lagumdžije, Parlament BiH uputit će inicijativu Predsjedništvu BiH da izradi informaciju o pripremama BiH za novi donatorski ciklus i realizaciji projekata Pakta o stabilnosti u svjetlu odnosa sa međunarodnim finansijskim organizacijama.

Halid Genjac tražio je da Parlament na ovoj sjednici raspravlja o svim prijedlozima zakona o Vijeću ministara, a Kolegij ovog doma zauzeo je stav da u roku od sedam dana održi zajedničku sjednicu kolegija oba doma radi postizanja kompromisa oko izrade jednog prihvatljivog prijedloga zakona.

RS: SNSD TRAŽI DA SE
ĐOKIĆ POVUČE

Banja Luka, 22. marta (BHP) - Petar Đokić, predsjednik Narodne skupštine RS, najodgovorniji je za ono što se dogodilo na desetoj sjednici te skupštine jer je stvorio koaliciju za provođenje plana koji je utanačen na šestosatnom sastanku kod Miloševića, saopćeno je danas iz Glavnog odbora Stranke nezavisnih socijaldemokrata (SNSD).

U saopćenju se ocjenjuje kako je "jedini cilj tog plana bilo pretvaranje Narodne skupštine i cijele RS u trulu političku pričaonicu koja bi donijela nove međustranačke i međunacionalne sukobe sa

dalekosežnim posljedicama" te dodaje kako Đokić "više mjeseci namjerno izaziva krizu u Narodnoj skupštini, pa je vrijeme da se povuče sa tog mjesta".

Stranka nezavisnih socijaldemokrata prekid rada 10. sjednice NS i neizglasavanje dnevnog reda ne smatra nikakvom političkom katastrofom koja bi bila predznak rušenja institucija RS, kantonizacije i njenoga nestanka.

SNSD se ne slaže sa ocjenama koje je iznio predsjednik Narodne skupštine, čiji se rječnik potpuno podudarao sa tezama Dragana Kalinića i SDS-a i koji se uključio u predizborno sisanje atmosfere straha među biračima. Od Đokića je neozbiljno i neodgovorno

apokaliptično prognozirano da se gašenje 7RS "može desiti još u toku ove godine", dodaje se u saopćenju.

"SNSD je tražio da se životna pitanja za građane RS, kao što su zakon o otkupu stanova i zakon o stambenom fondu, stave na početak skupštinskog zasjedanja, ali je Đokić namjerno sastavio dnevni red tako da se poslanici dva dana satiru u praznoj priči i predizbornoj kampanji, a onda bi prekinuo sjednicu i poslanike poslao kući, a životne zakone u poslaničke tašne. Isto kao što je isforsirao Sarovića da preuzme predsjednička ovlaštenja, dao mu podršku i prekinuo sjednicu", kaže se u saopćenju.

INTERCORP
Travel Services Inc.

866 U.N Plaza
Suite 580
New York, NY 10017
Phone: 212/751-1180
FAX: 212/751-1265

**MI SMO TU ZBOG VAS
CIJELI SVIJET JE VAŠ - UZ NAS**

**PUTUJTE SA NAMA
U CHICAGO**

TRADICIONALNI GODIŠNJI SUSRET BOŠNJAKA
26. DO 29 MAJA

**NE ČEKAJTE POSLJEDNJI TRENUTAK
NAZOVITE NAS VEĆ SADA JER,
VRIJEME JE NOVAC**

**Za sve detaljnije informacije i
rezervacije avionskih karata, hotelskih
soba i Rent-a-Car, nazovite nas na
telefone:**

212-751-1180 i 212-751-1181

INTERCORP

Potresna priča Ahmeta Ališah (5)

NE MOŽE SE VIŠE ŠUTJETI

Ekskluzivno, samo za SabaH, prvi put u javnosti, priča čovjeka koji je preživio šest hrvatskih logora, da bi na kraju pronašao spas i sigurnost. Koliko je uopšte, ljudski organizam spreman da izdrži potvrđice priča o nezamislivom teroru hladnokrvnih ubica izašlih iz svih okvira ljudskog razuma i pameti. Životna priča preživjelog logoraša na našim stranicama samo je dokaz više ljudske izdržljivosti i nadasve čelične volje za životom i opstankom.

Razgovor vodila: Elvedina TUCAKOVIĆ

Grc na Ahmetovom licu govorio je više od bilo kakvih riječi. Oštrom oku novinara nije mogao promaći bolni trzaj čvrsto stisnutih usnica što je samo dokazivalo koliko se snažno opire bolu izazvanom mučnim sjećanjima.

- Nije meni jednostavno govoriti o svemu tome, nije... Zastade i dlanom desne ruke prekri oči, a ramena mu se tek jedva primjetno zatresose.

- Nema tog vremena koje će moju strašnu moru izbrisati, ima samo nada da će bol vremenom postati manja.

- Eh... Ostah ja tako tu, ni sam ne znam koliko, kad dođoše nekoliko njih i jedan me udari nogom da mi se učini kako gubim svijest od muke. Jauknuh glasno, a on se iznenadi. "Vidi, ovaj živ!" Onaj drugi me pogleda kao da se hoće uvjeriti jesam li zaista živ, a potom naredi da me odnesu na drugi sprat. I tako, sestro... Ponesoše oni mene, a sve usput pitaju, ko bajagi ne znaju, šta mi je, a ja lažem k'o i prije, saobraćajna nesreća. Ni sam ne znam koliko sam to puta ponovio, koliko god da je bilo, i mene je skoro uvjerilo u vlastitu laž. Unesoše me u neakvu prostoriju sa mnogom prozora, a tu još oko 70 muškaraca civila, sve logoraši kao i ja. Sjede na parketu i bez riječi posmatraju ko ulazi a ko izlazi. Nekoliko ih ustade da mi napravi mjesta, ali mene ona dvojica smjesteše kod vrata i odoše. Meni nije bilo ni do čega, samo me temperatura obuzela pa jaučem na sav glas. Tješe me ljudi oko mene, a ni njihovo breme sudbine nije lakše od moga. Tu sam zatekao stare poznanike iz Tomislav Grada, Adema, Ziju i Ramu. Neko mi donese vode u flaši, a meni kao da je dragi Bog udahnuo još pola života. Ne znam bih li pio ili prvo pipao flašu da se uvjerim da mi se ne pričinjava. I u tom logoru kao i u onim prijašnjima, nema neke velike razlike. Ulaze vojnici HVO-a, nekog traže, nekog dovode, neke ispituju, šta ćeš, rade svoj posao. Eh, Bože...

Znaš sestro, mnogo puta sam pomislio od tada, kako bi bilo

lijepo da sam ja to sve sanjao, pa makar i mahnit da se probudim, ali ne... Ja sam to preživio i ostao pri pameti.

Ahmet se kratko nasmija, ličilo je to više na plač nego na smijeh, ali kao da nije ni očekivao odgovor na sve što je izrekao više kao komentar samom sebi nego meni ili čitaocima, tek nastavi sa pričom zagledan u oblake što su se poput morske pjene čas skupljali čas širili nebom.

- Noći su bile najteže, niti smo mogli niti smjeli spavati. Uvijek u strahu i samo osluškuj, a sve Boga moliš da se vrata ne otvore, pa makar i gladovali. Donesoše nam malo suhog kekša iz limenih kanti i svakom podijelište po četiri. Svakih 15 minuta uz jeku i plač molim druge oko sebe da me okrenu, jer mi se čini u onom bunilu da sam na jednoj strani proveo tri sata, a sve me boli. Nekako mi bude malo lakše kad me okreću malo na jednu malo na drugu stranu. Ujutro mi je bilo malo bolje, jer sam mogao razgledati oko sebe i vidjeti čisto i razgovjetno. Samo bi se pred večer bol pojačavala i stvarala mi neizdržive muke. Upoznao sam tu nekoliko ljudi čijih se imena i sad sjećam. Svi su većinom bili rodom ili iz Stoca, ili iz Čapljine i Mostara. Sjećam se kraj mene je bio Malkić Rašid, pa Gerina Vahid, Studenović Enver, Omar Livnjak, a bio je i neki akademski slikar iz Mostara čijeg se imena, nažalost, ne sjećam. Noću su nas najviše maltretirali, ali najgore je bilo nekim mladićima iz Prozora, sve nevina djeca od svojih 16-17 godina. Dolazio je i Juka Prazina sa pratnjom naoružanom od zuba, a na kaišu vodi vučjaka, pa se smije nama u lice i gleda kako nas tuku. Kasnije, valjda misleći kako su nam dosta straha utjerali u kosti, pitaju zapovjednički da im se javi iz grupe ko je neki novinar Zijo Nenad. Kad ga ne nađoše nastavise nas da biju da im dolazak ne bi bio uzaludan. Tukli su nas oko pola sata da bi se konačno za njima zatvorila teška vrata.

Mislili smo, te noći će nas ostaviti na miru, ali nisu. Nije se bilo još ni razdanilo kada su unutra banuli

naoružani vojnici HVO-a i sve nas isjterali van. Isto su uradili i u ostale divje prostorije istjerujući sve logoraše u dvorište. Rekli su da moramo na rad, ali ja nisam mogao. To su i oni vidjeli, pa su me ostavili u jednom čošku. Nije mi promaklo kad je jedan od njih rekao kako od mene ionako do večeri neće biti ništa. Sćućuren onako u svom bolu prevrtao sam se cijeli dan do kasno u noć dozivajući poluglasno nekakve sjene što su samo ispred mojih zamagljenih očiju prolazile. Sam Bog zna šta je to bilo. Niko mi nije dolazio, niko donio kap vode ili koru hljeba. Tek u mrkli mrak vratili su se ostali izmrcvareni i isprebijani. Govorili su kako su morali nositi cementu, pijesak, balvane i kamenje kako bi pravili zaklone i bunkere HVO vojnima po dijelovima Mostara (Balinovac, Šantićeva, Bulevar kod HIT-ove robne kuće...). Morali su kopati i rovove, a najviše su ih tjerali na linije odbrane ili razgraničenja, kako bi im utjerali što veći strah u kosti. Nesrećnici bez duše! Hrana je bila sve samo to ne, nešto malo suhog kekša i vruće vode ujutro, nazivali su to čajem, a naveče riža s okusom memle ili malo kuhanog krompira. Znam samo da meni nisu ni to donosili, a ne bih mogao ni jesti kad su mi vilice bile polomljene, međutim, krišom su mi neki zarobljenici donosili pomalo kekša te natapali u vodu da progutam i preživim. Stražari su mi samo vodu donosili i to ponekad i vrlo malo, ali i to je za mene dobro bilo, tek da nije stomak prazan. Često su me, dok sam ostajao sam u sobi, neki vojnici i udarali nogama, tek onako u prolazu da me podsjetu gdje sam. Vikali su: "Šta ćeš ti ovdje, balijo, ustaj!". A znali su da ne mogu ni prstom maći. Svojim sam očima vidio da je u moju sobu sa ostalim vojnima ulazio u dva navrata u 20 dana i sam Mate Boban okružen pratnjom. Valjda su kontrolisali ko je sve tu, koliko nas je i kakav nam je smještaj. Nesnošljiva vrućina i bolovi u tijelu činili su da mi dani liče na godine, a izbavljenja nigdje. Tješio sam se mislima o sinu Edinu, zamišljao ga kako trči i doziva me, pa mi se mnogo puta pričinjavalo kako ga dođem i milujem mu kosu, a kad bi se bol

Danas: AHMET ALIŠAH sa sinom EDINOM

povukao i stvarnost me zabljesnula svom svojom oštrinom suze bi mi krenule u potocima niz lice. Nisam ja plakao što me boljelo moje izranjavano tijelo, nego što me duša boljela od želje za sinom. Znam da sam bio od oko 6100 zarobljenih civila, što muškaraca što žena, najgori slučaj i nisam se nadao da ću preživjeti, zato me i peklo u srcu, što svog Edina više neću zagrliti. Tkao sam mislio, ustvari, već sam se bio halalio sam sa sobom. Od mene su gore prošli samo oni koji su završili pod zemljom. A navraćale su i bande neakvih "Tutica", pa neakvi zvani "Stelići", te ATG (antiteroristička grupa Bruno

Osmana iz Kaknja. Bio je visok, plav, a prošao je nekoliko logora nakon hapšenja u Splitu. Bio je radnik u Libiji, i pri povratku kući završio u mukama kao i 59 drugih radnika koji su kao i on išli kući. Međutim tamo mnogi od njih nikad nisu stigli. Tu sam upoznao i Mirsada Mahmutćehajića, Rusmirovog brata. Mučili su ga u samici, tukli i maltretirali kao uostalom i nas ostale zarobljenike. Sjećam se još i Esada Boškaila, doktora...

Kasno te noći, oko 11 sati dođoše po nas i istjeraše nas van. Potrpaše nas u nekakve kombije i povezoše. Vožnja je trajala dugo, tek nas istjeraše van ispred Maskinog

U narednom broju:

Umirali su s pjesmom na usnama

Ima li kraja neljudskoj golgoti?

Crveni krst nam pruža nadu

Spasen sam i odlazim za Tursku

Busić) i još mnogo njih. Oni što su išli na prisilni rad, kad bi se vraćali, pričali bi mi kako su taj dan morali zakopavati u masovnu grobnicu leševe u najlon vrećama, a sjećam se da je jedna porodica bila Kajtaž i njih su sve poubijali. Zakopavali su ih Adem, Zijo, Muharem, Vahid, Ramo i Abdulah na lokalitetu Balonovca. Naveče su nas redovito sve tukli, nekad bi izvodili po nekoliko njih iz sobe i u kasnoj noći gubio bi im se svaki trag. Jednom sam upitao Rašida iz Stoca: "Kud ih vode?", a on mi je u strahu i kroz suze odgovorio: "Puno pitaš Ahmete". Mnogima se iz te sobe ne sjećam imena, ali pamtim Omerpegović

fakulteta, gdje na rukometnim igralištima zatičemo još mnogo ljudi, žena i djece. Plač, galama, djeca najglasnija, miris baruta i otužan vonj svuda oko nas. Potrpaše nas ponovo u nekoliko autobusa i u pratnji vojske krenusmo na vožnju dugu oko sedam sati. Paklena vrućina i bolovi stjerali su me na pod, ali ni to nije pomagalo, jer sa svakim trazajem ili potresom vozila meni je utroba izgarala od bolova. U luci u Šibeniku bilo je na stotine policajaca. Nas istjeraše van, pa na trajekt i otisnusmo se morem, a niko ne zna gdje. Ispostavilo se kasnije, da je to bilo naše posljednje boravište, otok Obonjan.

PREDSJEDNIK MEĐUNARODNE KRIZNE GRUPE GERET EVANS O ZATEGNUTOSTI IZMEĐU SRBIJE I CRNE GORE

Potrebna preventivna akcija

Preporuka da NATO upozori Miloševića na konkretnu intervenciju protiv Srbije koja će uslijediti ukoliko preko Vojske Jugoslavije pokuša rušenje Đukanovica u Crnoj Gori

Vashington, 24. marta, „Medjunarodna zajednica ne smije da dozvoli sebi da sa Crnom Gorom ponovi greške koje su načinjene u Bosni i Hercegovini i na Kosovu. A, to znači da je potrebno da se, bez daljeg oklijevanja, sprovede konkretna i odlučna preventivna akcija - prije nego što dodje do eksplozije nove krize na „Balkanu“, upozorio je Gareth Evans, predsjednik Medjunarodne krizne grupe (ICG), govoreći o sve zaoštrenijim odnosima izmedju dvije federalne jedinice u preostaloj Jugoslaviji.

Prezentirajući u vašingtonskom Institutu za mir izvještaj ICG o situaciji u tom području („Crna Gora: U sjenci vulkana“), Evans je ukazao na, kako je rekao, „zabrinjavajuću činjenicu“ da je dvogodišnji i sve izraženiji Miloševićev pritisak doveo Đukanovićevu reformističku administraciju do prekretne na kojoj je neophodna brza

i odlučna medjunarodna podrška. Ali, prema Evansovim riječima, tri moguća puta za izlaz Crne Gore iz sadašnje krize neizvjesna su i prepuna opasnosti: 1) Sprovođenje referenduma o nezavisnosti prati radikalizovanjem stanovništva podijeljenog oko tog pitanja i prijeti maksimalnim pritiskom režima Beograda, koji je prisutan u Crnoj Gori sa nadmoćnom vojnom silom; 2) Zadržavanje postojećeg stanja nudi bolju šansu za izbjegavanje otvorene konfrontacije sa Miloševićem, ali ostavlja Đukanovićevu ekipu ni na nebu ni na zemlji: prijatelji iz svijeta ne pružaju im potrebnu pomoć sa obrazloženjem da Crna Gora nije suverena država, a istovremeno traže od njih da ne izlaze iz Miloševićeve Jugoslavije; 3) Suštinsko približavanje sa Srbijom moguće je jedino poslije smjene Miloševićevog režima, s tim što Crna Gora ne može sebi da dozvoli da svoju budućnost potpuno preda u ruke

nesigurne srpske opozicije. U medjuvremenu, dok se situacija u Srbiji konstantno pogoršava, raspoloženje političke i široke javnosti u Crnoj Gori sve manje karakteriše spremnost na kompromis.

Kao izlaz iz tekuće eskalirajuće krize - koju su učesnici u vašingtonskoj debati ocijenili kao „uvertiru za peti balkanski rat u nepunih deset godina“ - Medjunarodna krizna grupa preporučila je čitav niz mjera za konkretnu bezbjednost, ekonomsku, političku i ostalu podršku Crnoj Gori. Ali, kako je tim povodom naglasio predsjednik ICG svim tim inicijativama mora da prethodi neodložno, glasno i jasno upozorenje NATO Miloševiću da će zapadni vojni savez odlučno intervenisati u Srbiji ukoliko Miloševićev režim gurne Vojsku Jugoslavije u obračun sa Crnom Gorom.

„Umjesto sadašnje retorike, Miloševiću se

mora poslati konkretno i ozbiljno upozorenje šta će NATO učiniti ukoliko Vojska Jugoslavije interveniše u Crnoj Gori. Sasvim je očigledno da će SAD morati da povedu NATO i u toj operaciji. I zbog toga je potrebno da ta poruka Miloševiću u vezi sa Crnom Gorom bude upućena iz Vašingtona, kao što je to svojevremeno bilo učinjeno i sa onim američkim „božićnim upozorenjem“ Beogradu o posljedicama koje će izazvati vojna akcija protiv Albanaca na Kosovu“, zaključio je Gareth Evans, ukazujući na neophodnost zauzimanja takvog stava, uprkos, kako je naglasio, „evidentnim problemima u pronalaženju osnove za legitimitet medjunarodne vojne intervencije na teritoriji jedne suverene zemlje“.

Preporuke za podršku Crnoj Gori

U izvještaju, prezentiranom u Vašingtonu, Medjunarodna krizna grupa (ICG) predložila je niz mjera za konkretnu medjunarodnu podršku „demokratski izabranoj i reformski orijentisanoj“ Đukanovićevoj administraciji u Crnoj Gori.

Bazbjednost: 1) Potrebno je da se NATO saveznici odluče da će na svaki nasilni pokušaj uspostavljanja probegradске vlade u Crnoj Gori biti suočen sa snažnim vojnim odgovorom Zapada, kao i da se to upozorenje prenese Miloševiću, javno ili privatno.

2) Potrebno je da Sjevernoatlantski savjet odmah formalno zaduži komandu NATO da pripremi odgovor za Crnu Goru, kao i da se u regionu sprovede odgovarajuće razmještanje snaga kojim bi se potvrdila ozbiljnost predviđene akcije.

Ekonomija: 1) Predstojeća konferencija o finansiranju Pakta za stabilnost Jugoistočne Evrope (krajem marta, u Briselu pruža priliku za usmjeravanje medjunarodne pažnje i konkretne odgovore na ekonomske i finansijske potrebe Crne Gore.

2) Crnoj Gori je potrebno obezbijediti podršku za poravnavanje budžeta i finansiranje glavnih infrastrukturnih projekata, u skladu sa kriterijumima Svjetske banke. Ako ta podrška ne može da bude ostvarena preko medjunarodnih institucija - na osnovi nesuvereniteta Crne Gore ili narastajuće zaduženosti SR Jugoslavije - tu podršku potrebno je obezbijediti na bilateralnoj osnovi. Ostale ekonomske sile trebalo bi na tom terenu da slijede primjer Njemačke u obezbjeđivanju investicionih garancija za kompanije koje su spremne da investiraju u Crnoj Gori.

3) SAD i Evropska unija treba da pomognu vladi u Podgorici formiranjem koordinacionog centra kojim bi se poboljšala saradnja medjunarodnih agencija u pomoći Crnoj Gori.

Politika: 1) Potrebno je u zapadnim prestonicama koristiti svaku priliku za javno izražavanje političke podrške Đukanovićevoj vladi u njenom otporu uzne-miravanjima i prijetnjama iz Beograda.

a) Ključni napor potrebno je učiniti u pojačavanju medjunarodnog prisustva u Crnoj Gori, preko državnih i nevladinih organizacija. Pojačati posjete na visokom nivou, ministara, parlamentaraca i zvaničnih funkcionera. Potrebno je da EU otvori u Podgorici svoje zvanično predstavništvo, sa primarnim zadatkom koordiniranja pomoći koja se šalje. Potrebno je pojačati prisustvo posmatračke grupe EU na sjeveru Crne Gore i upoznati javnost sa njenim nalazima. Medjuvladine i nevladine organizacije trebalo bi da ulože poseban napor da, kad god je to moguće, održavaju svoje sastanke, seminare i konferencije u Crnoj Gori.

Ostalo: Da bi se dodatno ojačalo medjunarodno prisustvo u Crnoj Gori, vlade, humanitarne agencije i ostale medjunarodne organizacije, angažovane u Bosni i na Kosovu, trebalo bi da budu podstaknute da, koliko god je moguće, koriste Luku Bar kao tranzitni punkt za svoje isporuke.

(718) 267-1299 **PRETPLATITE SE NA SabaH** (718) 267-1299

JER

SabaH je jedina naša sedmična novina štampana u Americi
SabaH redovno izlazi svakog petka na 32 strane
SabaH obiluje informacijama iz Bosne, Amerike i Kanade
SabaH je na Internetu: www.SabaH-ba.co

Za samo \$25.00-tri mjeseca SabaH dolazi u vašu kući

Popunite, isjecite i pošaljite na našu adresu uplatnicu uz ček
ili Money order od \$25.00 napisan na SabaH
ili za 6-mjesečnu \$48.00 ili za godišnju \$96.00

SabaH
43-07 Broadway
Astoria, NY 11103

PRETPLATNICA ZA SabaH

Ime i prezime

Broj telefona

Potpis

Adresa

PRETPLATA
2000

ZAMBAK
MONTHLY

NEZAVISNI LIST BOŠNJAČKE ZAJEDNICE SJEVERNE AMERIKE

IZDAVAČ: ZAMBAK BH ODJEK INC. 4770 N. LINCOLN AVE. SUITE 1, CHICAGO IL 60625

Tel/Fax: (773) 506-4945 e-mail: zambakbih@yahoo.com

Ime i Prezime:

Adresa:

Grad:

Država:

Zip:

Telefon:

☐ Pretplaćujem se na 6 brojeva u iznosu od \$ 26 (uračunata poštarina za USA)

Potpis:

Od izbora 1990. godine do izbora 2000. godine DESET TEŠKIH GODINA

8. aprila 2000. održavaju se općinski izbori u BiH. Od Daytona na ovmao teško je izbrojati koliko smo imali izbora. Moje je mišljenje da za prve izbore po Daytonu 1996. godine nisu bili ispunjeni uslovi a to je mišljenje i međunarodnih orgnaizacija, kao International Crisis Group, Carnegie Endowment for Place Melsinški komited i drugi. Međutim Warren Christopher i Carl Bildt su bili za izbore. Danas je to važno napomenuti, jer se događaji pamte, bilježe i ocjene ostaju na stranicama istorije. U oktobru ove godine biti će punih deset godina od prvih slobodnih višestranačkih tajnih izbora poslije 11. septembra 1927. Svi izbori poslije 11. IX 1927. godine bili su višestranački, ali nisu bili tajni, nego javni to jest prilikom izbora otvoreno se moralo reći za koga se glasa te je vladajuća ili pobjednička stranka otpuštala i premještala državne službenike koji su glasali protiv. Prvi izbori po drugom svjetskom ratu održani 11. novembra 1945. godine bili su tajni, ali ne višestranački. Jedina stranka izašla na izbore bio je Narodni Front, preimenovan kasnije u Socijalistički Savez. Narodni front bio je pod punom kontrolom komunističke partije koja je birala i odobravala ko će se kandidovati. Svi izbori od 1945. pa do 1990. bili su jednopartijski. Kandidati su izabrani po Savezu komunistika kako se kasnije Komunistička partija počela nazivati. Izbori u oktobru 1990. godine su prvi slobodni tajni, višestranački izbori.

Hrvati i Srbi osnovali su svoje političke stranke te 1990. godine prije Bošnjaka. Hrvatska Demokratska Zajednica je bila stranka Hrvata, a ideološki istovjetno što i HDZ Hrvatske. Srpska Demokratska Stranka bila je politička stranka Srba, čiji je čelnik bio Radovan Karadžić, danas čovjek koji se skriva a da ne bi bio odveden u Hag da mu se sudi za ratne zločine, zločine protiv čovječnosti za koje je optužen. U takvoj situaciji nastala je Stranka Demokratke Akcije, stranka Bošnjaka. Pored ove tri stranke na izbore su izašli i drugi kao Reformisti, Muslimanska Bošnjačka Organizacija a i preimenovani Savez Komunistika koji se počeo nazivati Social Demokratskom Partijom. Izbore 1990. godine smo organizirali mi, građani, BiH a stranci su došli kao promatrači te su i oni skupa s nama mogli reći da su izbori bili slobodni i da su protekli u miru i redu. Zaključilo se da su Hrvati glasali 95% za HDZ, Srbi oko 90% za SDS a Bošnjaci su glasali za SDA blizu 85%. SDA je imala najveći broj poslanika u Skupštini BiH, ali ne i većinu. Najviše, jer je u BiH bilo najviše Bošnjaka. Ali na listi SDA nisu bili samo Bošnjaci, nego i Jugoslaveni, tako je dr. Ejup Ganić izabran u Predsjedništvo BiH ne kao Bošnjak nego kao Jugosloven, što je u to vrijeme bila poruka onima koji razumiju da SDA nije nacionalistička stranka, ili stranka jednog naroda nego u njoj ima mjesta za sve one koji prihvataju demokratski program SDA,

ljudskih sloboda, slobode govora i štampe, jednakost građana i naroda te principe tržišne ekonomije i privatnog vlasništva. Izbori su bili i u drugim republikama bivše SFRJ i svugdje osim u Srbiji i Crnoj Gori zaražene su nasljednice Saveza komunista.

Berlinski zid je bio srušen, Njemačka se ujedinjavala, nestao je SSSR ili Sovjetski Savez čije mjesto u Savjetu Bezbjednosti je zauzela Rusija, a u Ujedinjene Narode su primljene Estonija, Letonija, Litvanija, Belorusija, Ukrajina, Đordija, Jermenija, Azerbejdžan, Kazahstan, Kergizija, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan. Evropa i svijet su se mijenjali. Ubrzo poslije izbora, Slovenija i Hrvatska a iza njih i Makedonija imale su referendum i glasale da se osamostale. Pregovori koji su vođeni između predsjednika republika nisu urodili plodom, jer dva projekta da se reorganizira Jugoslavija, takozvani

zapadni koji su zagovarali Slovenija i Hrvatska tražeći više prava za republike u području ekonomije i kulture, istočni koju su zagovarali Srbija i Crna Gora, tada predvođena Momir Bulatovićem tražili su više vlasti prava za centralne organe države, za Beograd suprotno zapadnom koji je zagovarao labavu ederaciju ili konfederaciju. Nije pomogao ni pokušaj Izetbegovića predsjednika Predsjedništva BiH i predsjednika Meakedonije Kire Gligorova koji su pokušali da svojim prijedlogom premoste razlike. A što nije prihvaćeno. Izetbegović, SDA, Bošnjaci, nisu želili raspad Jugoslavije, ali nisu mogli ni prihvatiti da BiH ostane u krnjoj Jugoslaviji jer nismo želili da postanemo građani drugog ili trećeg reda u toj krnjoj Jugoslaviji. U to vrijeme se dogodilo i Karadordevo, dokaz da Milošević i Tuđman žele da djele Bosnu i Hercegovinu a da postupaju kao da Bošnjaka nema da su nestali. O tome više u naredim brojevima. Odmah iza izbora u oktobru 1990. godine počelo je uređivanje organa BiH. Bio sam u uredu predsjednika SDA s predsjednikom Izetbegovićem kada je došao Nikola Koljević izabrani član Predsjedništva iz redova Srba i rekao da je SDS odlučio dapodrži izbor Izetbegovića za predsjednika Predsjedništva, a ni pet minuta nakon što je Koljević otišao došao je Stjepan Kljuić koji je to

isto rekao govoreći u ime HDZ-a. Kada se skupština BiH sastala predsjednik Predsjedništva je već bio Izetbegović. Skupština je izabrala za predsjednika Momčila Krajišnika, koji je izabran glasovima Bošnjaka i Hrvata a ne samo Srba. Predsjednik Vlade je postao član HDZ Jure Pelivan. To nisu bili kako danas neki kažu, predstavnici vladajućih stranaka, nego su to bili predstavnici sva tri naroda BiH: Bošnjačka, Srba i Hrvata. SDA nije želila da vlada, nego da preuzme odgovornost za rad administracije zajedno sa predstavnicima Srba i Hrvata. Komunisti su bili poraženi na tim izborima, narod ih je svojim glasovima zbacio s vlasti. Kada su Slovenija i Hrvatska proglasile svoju smaostalnost u BiH još nije bilo referenduma. SDA nije želila da napravi ništa što bi se moglo shvatiti kao protiv srpski akt, ali je imala obavezu, mandat da štiti interese Bošnjaka, nikada ne tražeći njihovu supremaciju nego jednakost ali ne prihvatanje nižeg statusa. Po preporuci Evropske zajednice zakazan je referendum 29.II i 1.III 1992.. SDS je tražila od svojih pristalica da bojkotuju referendum da ne izađu na glasanje. Referendum je održan, na njega je izašlo dvije trećine birača i za suverenu i smaostalnu BiH glasalo je više od 95% birača. Prije toga u januaru 1992. godine SDS je proglasila Republiku Srpsku, a većranije počelo je cjeplanje općina,

stvaranjem takozvanih srpskih autonomnih općina. SDS je počela da izdvaja Srbe iz cjelovite BiH. Jasno je da je stvaranje autonomnih srpskih općina bio neustavan postupak jednog od tri naroda BiH i da je pravljn , u ovom slučaju Srbi, jednostavno bez dogovora sa drugima. Slušao sam dr. Jovana Raškovića 1991. godine ovdje u Washingtonu D.C. u pravoslavnoj crkvi Svetog Lazara, u 16-toj ulici kada je govorio da će Srbi u Hrvatskoj napraviti savez srpskih općina i tako spriječiti izlazak Hrvatske iz Jugoslavije, koja treba da postoji o srpskom nacrtu. I stvaranje autonomnih srpskih općina u BiH je bio isti kao i plan u Hrvatskoj. Po referendumu, došlo je do proglašenja nezavisne i suverene BiH, a potom i do njenog priznanja od strane Evropske zajednice, donesenom 6. aprila 1992. godine a sa valjanošću od 7. aprila, jer se nije želilo vezati priznanje za 6. April, dan Hitlerovog napada na Jugoslaviju. Iza toga je uslijedilo primanje BiH u Ujedinjene Narode 22. maja 1992. godine. Agresija na BiH započela je u aprilu, ratni zločini, logori, mučenja, etničko čišćenje, silovanja, ubistva, to je ono što se dešavalo u BiH do Daytona, a čija žrtva je bio bošnjački narod. Dayton nije dogovr to nije pravedan mir, to je djelom diktat i lahko se je složiti s predsjednikom Izetbeovićem koji je rekao:” Ovo

nije pravedan mir, ali mom narodu treba mir.” Do Daytona bilo je više od dva milijuna izbjeglica oko 200.000 ubijenih nekoliko desetina hiljada silovanih. Dayton je imao jednu vrlo privlačnu stranu: Anex 7, pravo na povratak prognanih i izbjeglih i na kraju integraciju države BiH sastavljene od dva entiteta u kojima žive tri ravnopravna naroda, u kojima su svi građani ravnopravni. Visokom predstavniku, zaduženom za provedbu Dejtonskog sporazuma data su velika ovlaštenja. Prvi Visoki predstavnik Carl Bildt je za svoga ovlaštenja iskoristio da odgodi predaju sarajevskih općina: Vogošća, Ilidža, Hadžići, Ilijaš i Grabavicu vlastima Federacije za 45 dana i srpska strana je to iskoristila: Prvo: da prisili Srbe stanovnike tih općina i Grbavice da napuste svoje stanove i one koje su koristili. Dakle nastavljeno je etničko čišćenje Srba po Srbima. Pritom ostavljeni stanovi su razoreni i opljačkani - sve je iz njih odnešeno: instalacije i stolarija. Drugo: iz preduzeća su iznesene sve mašine i odnesene bilo gdje, bez obzira da li kome koriste a uglavnom ne koriste. Na taj način je uništena baza zapošljavanja Sarajeva. Poslije izbora 1996. godine očekivao se povratak izbjeglih i protjeranih, nažalost to je potpuno podbacilo. Integracija BiH kao jedinstvene države nije napredovala i govori se o opstrukciji srpske i hrvatske strane a na bazi dogovora u Karadordevu. U kahnvi se to jednostavno objasniti: Tuđman ima dvije politike, jednu na stolu - u prilog BiH, a drugu ispod stola - ne učvršćuj Bosnu, jer ako je učvršiti ne možeš je podijeliti. Može da propadne Karadordevo.

Bez integrirane BiH nema investicija koje su potrebne za obnovu porušenog,

iznesenog i novog, a bez investicija nema rada, nezaposlenost je visoka a primanja mala. Očekivalo se, još uvijek očekuje djelovanje visokog predstavnika da se pomogne integraciji BiH kao države a to bi dovelo do investicija a ove bi znatno umanjile nezaposlenost a i povećalo primanja zaposlenih. Nažalost umjesto upiranja prstom u krivog ili krive, imamo praksu iz komunističkog doba: Svi su krivi i Srbi i Hrvati i Bošnjaci a to ohrabruje krive, obeshrabruje prave.

Povratak je obećan, dio je Dejtonskog ugovora ali se ne ostvaruje. U Sarajevu, Zenici, Tuzli ostalo je više Srba i Hrvata nego Bošnjaka u Banjaluci, Čapljini, Foči, Višegradu i Stocu. Postoji minimalni povratak u sela, ali ga u gradove skoro nejma. U Sarajevu se uređuje Srpska pravoslavna saborna crkava koju nisu oštetili Sarajlije a u Banja Luci se ne obnavlja Ferhadija ili koja druga džamija koje su sa zemljom spravili neki banjalučki Srbi. Sve ovo trebamo znati, naučiti i razumjeti, a da bi se mogli objasniti i naša prava zahtjevu. U Sarajevu su me nedavno pitali o povratku iz Amerike u Bosnu. Odgovorio sam da je bolje bh. muhadžirima u Americi nego u Zenici, to jest izbjeglicama je lakše u Americi nego u izbjeglištvu u BiH. Povratak treba da bude tamo odakle se protjeralo ili izbjeglo.

Nedžib ŠAĆIRBEY

strana 13

Iz poruke mlade Bošnjakinje studentima CCV College

Jedna sam od milionske kolone ratnih prognanika dvadeset prvog vijeka. Kad sam vjerovala da životu pripadaju samo dragi i ostvraljivi snovi, našla sam se u lavini srušenoj sa planinskih litica. Opet živa, preživjela, kao izdanak novog života koji požar ljudske mržnje nije uspio uništiti. A imala sam sve. Srećnu porodicu, druženje i ljubav svojih bližnjih, bogato duhovno, kulturno okruženje obogaćeno sa tri godine Pravnog fakulteta.

Kako to izgleda, kad odjednom, nakon 18 godina dječakih radosti, mladalačkih maštanja, nađe sebe i sve svoje drago u smeću istorije, u krvi koja se potocima sliva i stapa sa tvojim suzama. Da bi to shvatili i znali moram surovo upitati vas, moje nove poznanike, moje prijatelje, kako bi vam izgledalo kada bi neko poput ogromne aveti protjerao i pobijao sve stanovnike Vermoneta, i skoro četiri puta toliko; neko ko je izrastao iz vas, uz vas hranjen i hvaljen. Iz moje Bosne, koja je živjela još sretnijim životom od ovg Vermonetskog, od pet miliona ljudi protjerano je dva miliona a 200.000 nevinih ubijeno. To je kao da su protjeran ili ubijena tri Vermoneta... A još što je gore, što pada teže, sve to je svijet gledao punih nekoliko godina, dok je ispred stravičnih TV slika Bosne jeo mekane "Donatske" i zalivao Coca - Colom. Ali i toj je život, to je kultura koju su stvorile generacije sve do ove moje. I sama sam ranije, vjerovala da rat vode samo necivilizovani narodi, oni tamo u zaostalom afričkim i azijskim zemljama. Dok sam gledala izgladnjele kolone ljudi - kostura u Sudanu i Somaliji ili reprizirane slike njemačkog Aušvica. Nisam mogla ni sanjati da će moja Bosna u srcu kičaste Evrope, postati stratište smrti veće od svega već viđenog punih nekoliko godina, od devedesete do devedesete pete, milionska kolona bosanskih prognanika utapala se u rijeku prognanih čitava svijeta. Šta su osjećali ti ljudi dok su nestajali iz jednog normalnog civilizovanog života i ulazili u neizvjesnost. A svi oni imali su svoje kuće i stanove, svoje prociće, posao, imali sitne i velike radosti. I sve u jednom danu, u jednom dahu, istrgnuto je iz njih. Gurnuti u provalju da se nikad ne vrate, da nestanu. Na tim ljudima primjenjeno je etničko čišćenje. Oni su gurnuti kao smeće, očišćeni, a u njihove kuće i stanove ušli drugi, legli na njihove postelje, zauzeli njihova radna mjesta, oteli sve što su prethodne generacije stvarale. Da li će ti ljudi ikad moći normalno spavati, jesti, raditi, da li će ikad imati sve ono što su imali: porodicu, dom, budućnost?... Njihova psiha je sursena u njima. Svi oni nepovratno su izgubili: svoje drage i radosti svoga života. Sa suzama nisu mogli isplakati sve otrove sakupljene u srcu i duši. Dok sam i sama nestajala, u toj nepreglednoj koloni bijednika, sa ružnim krpenim torbama punim očaja, u meni je rasla mržnja, želja za osvetom, rasla praznina, a onda nešto bezvrijedno što se ne može

nićim vagati. Pored mene su išli moji roditelji, isušeni ratom kao aveti, iz kojih su zurile samo mutne upale oči i klatila 95- godišnja starica, moja slijeepa nana, koja ni smrt ne nađe za smiraj.

Sve naše nade bile su tamo, preko granice, u Hrvatskoj. Ali i tamo smo našli samo humanitarne makarone, rižu i ništa više. Gostoprimstvo za jedan dan.

Spas u Njemačkoj je potražilo i našlo 350.000 bosanskih prognanika. Nisu dali da radimo. Naš boravak bio je privremen i produžavan svaka tri mjeseca.

Tek tada, sa prvim malim opuštanjem, došlo je do blagog otrežnjenja od ratnog šoka. Tek tada su mnogi shvatili da su postali beskućnici, da njihovim mukama nema kraja. A bilo je tu bezbroj sakatih mladića, obogaljenih djevojčica, koji će uvijek pred kišu osjećati novu bol u svom osakaćenom tijelu. Bilo je bezbroj silovanih djevojaka koje će u novim seksualnim naboijima, svog budućeg života, osjećati samo presiju i krš. Toliko majki i očeva koji više nikad neće doživjeti svoje izgubljeno dijete u toplom roditeljskom zagrljaju. Toliko braće i sestara koji se više nikad neće vidjeti. A rastrgnute, rastavljene ljubavi ostaće opjevane u tužnim bosanskim sevdalinkama, poput Romea i Julije, Omera i Merime. Za skrhane duše prognanika civilizacijski sjaj Njemačke bio je novi šok, novi izazov. Mogli su sve vidjeti, ništa opipati. Zbunjivalo ih je blještavilo uličnih reklama i bespriječan red, u kome se sve znalo unaprijed... A oni nisu znali ništa, ništa planirati ništa odrediti. Danima su očekivali povoljne vijesti, koje nisu stizali, tražili izgubljene rođake i znance rasute širom Evrope i svijeta. Imali su krov nad glavom i kruha u izobilju.

Djetonskim Mirovnim sporazumom zaustavljen je rat u Bosni. Ali put povratka za bosanske prognanike bio je dalek i neizvjestan. Njemci su postali nestrpljivi. Njihovo gostoprimstvo je završeno. Ponovno su tjerani preko granica, bilo kuda, makar u minsko polja da sakupljaju rasrgnute dijelove tijela svojih bližnjih.

I opet je milionska kolona prognanika nastavila svoj neizvjesni put. U Australiju, Ameriku, Novi Zaland, bilo kuda. Moja tužna porodica svoj novi prividan mir nađe u Vermontu, u Burlingtonu. Mnogih više nije bilo među nama. Krvnik je njihova imean upisao u svoj crni krvnički dosije. Tjelesni šok, duševni šok, kulturni šokovi, od Hrvatske, preko Evrope i Njemačke, do Amerike. Novi narazumljivi jezici, nova poznanstva.

I konačno, ovdje u Vermontu, nakon poslovne hladnoće Njemaca, više topline u Vermontskom snijegu za ranjena izbjeglička srca. Opet novi početak, samo ovaj put sa više nade i više vjere. Uz prvo komšijsko "Halo", prvi iskreni osmjehi dobrodošlice, toliko potrebni za liječenje rana koje smo donijeli u sebi...

POUKA U MIAMIJU

Prvih dana marta neslavno je okončan susret Bosne u Miamiu.

Vjerovalo se da će to biti do sada najveći i najznačajniji skup Bošnjaka sa područja Sjedinjenih Država i Canade, pa čak i drugih kontinenata. U punom smislu riječi zatajila je organizacija, a sa kojom se vrlo indikativno identificira stepen naše organizacije na ovim prostorima. Koliko god je važno političko i društveno organizovanje državne zajednice Bosne i Hercegovine, toliko je za njenu budućnost i perspektivu i za naše sutra važno naše organizovanje ovdje. Trebaju nam druženja, ali racionalna, korisna i uspješna. Ne možemo očekivati da će zbog utakmice i teferića, kolima i avionima, "zapucati" bosanska mladež na hiljade milja udaljena odredišta, kada znamo da se ovdje slobodni dani mjere satima a ne danima. Već dobro znamo da je san većine Amerikanaca "sedam dana predaha", makar bez sunca Floride ili Kalifornije, a ipak se

zavaravamo da je dovoljno samo markirati dobro mjesto, odrediti vrijeme i stereotipe druženja, a sve drugo će doći samo po sebi.

"Bosna 2000" je klasičan primjer sterotipa. Čast su spasili malobrojni posjetioci, ali prije svega uvažena delegacija Bosne i Hercegovine na čelu sa gospodinom Harisom Silajdžićem. Ono što posebno utješno djeluje su njegove jasne "dijagnoze" situacije u Bosni, date u zanačajnom intervjuu, koji smo vidjeli u SabaH-u. Njegova energičnost, naročito po pitanju povratka prognanih, vraća nam poljuljani optimizam. Svi mi Bosanci u Americi, koji se želimo ikad vratiti svojoj kući, ne možemo samo čekati da nas neko VRATI. Moramo se i smai bolje organizirati i organizovano podržati opravdane zahtjeve naše zemlje za promjenu

Dejtona. Mi to ovdje možemo učiniti bolje i efikasnije, u funkciji misionara naše države. Podaci o 3% povratnika na području Republike Srpske su poražavajući za sviju. Upravo zbog toga se ne možemo kockati sa vremenom i "igrati" organizacije. Susreti Bosanaca manjeg ili većeg obima, bilo gdje u svijetu, a naročito ovdje u Americi, trebaju biti dobro osmišljeni, sa jasnim ciljem i mjerljivim rezultatom.

Uz vrijeme koje trošimo sve to i puno košta, a cijenu ne mjerimo inflatornim dinirima, već teško zarađenim dolarima. "Bosna 2000" sada ima svoju jasnu poruku - mnogo jasniju nego prije godinu dana: "nikad više takva druženja". Ranija upozorenja iz SabaH-a nisu dobro(namjerno) shvaćena. Možda budu za buduće organizatore u nekom skorom budućem vremenu. Ili za nas Bošnjake, za nas Bosance ni najveće greške nisu POUKA.

Zijad BEĆIREVIĆ

BN RADIO

SEVDAH

Svake subote od 5pm do 6:30pm

Na talasima 1380 AM

Telefoni:

212-722-2855

212-421-6698

212-721-6107

Fax: 212-860-2619

www.radiosevdah.cjb.net.

Da li je raseljavanje Bošnjaka jedan od strateških pravaca u razrješavanju bosanskog pitanja?

STOLAC JE OGLEDALO BOSANSKOHERCEGOVAČE TRAGEDIJE

Gotovo da nema mjesta u Bosni i Hercegovini koje nam ne može poslužiti ili posvjedočiti o tragediji naroda a posebno bošnjačkog koja se dogodila posebno u ovom posljednjem ratu i koja se proteže sve do današnjeg dana i sa ko zna kakvim posljedicama za našu budućnost. Ako bi svoju pažnju u ovom momentu fokusirali naprimjer na Gacko, Bileću, Nevesinje, Trebinje Čaplinu Ljubuški ili neka druga mjesta u Hercegovini ili pak na Višegrad, Foču, Zvornik u istočnoj Bosni ili bilo koje drugo mjesto u BiH rezultat naše analize bi bio poražavajući. Međutim, Stolačka općina je mjesto meni najpoznatije u kojoj sam i rođen i poznajem je svakako malo više od ostalih, izbog tog i govorim o Stocu. Naime Stolac je grad koji leži na rijeci Bregavi, čije obale povezuje 13 malih mostova koji su kroz prošlost spajali običaje i ljude s jedne i druge strane rijeke. To nisu mostovi, gvozdeni veliki to su mostovi mali kameni obrasli u šipak i smokvu sa čijih pogleda bi te opijala stolačka kotlina svojim neobičnim sadržajima. Nedaleko od Stoca prema Čaplini su smješteni kameni stećci njih oko 133 kao spomenici građevinske umjetnosti i oni svjedoče o bosanskoj crkvi na ovim prostorima. Svoj položaj na putnom pravcu od Dubrovnika prema centralnoj Bosni, Stolac koristi i doživljava punu ekspanziju kao strateško i vojno mjesto te taj razvoj prati i kulturni preporod. U ovom malom gradiću su bile takođe smještene i četiri džamije, najstarija Careva podignuta 1519. (glavna džamija) smještena u centralnom dijelu ovog malog gradića te Ali-paše Rizvanbegovića, (podgradska džamija) zatim Mehmedbašića džamija (na gornjoj čupriji) i Mahmutćehajića džamija (uzinovička). Stambeni objekti kamene kuće za Stolac karakterističnih orijentalno mediteranskih obilježja predstavljaju kuće, muzeje, a vrhunac graditeljske vještine je stara begovina u vlasništvu potomaka porodice Ali - paše Rizvanbegovića. Osim što je bio trgovački kulturni centar Stolac je bio i strateško mjesto na raskršnici puteva čime nas podsjećaju kule i zidine starog grada koji su korišteni kao vojni objekti a imali su za cilj osiguravati putne pravce i zaštitu državnih interesa Bosne kao države. U jednom takvom ambijentu ne narušavajući takav arhitektonski sklad napravljen je i novi hotel Bregava i Gradska kafana. Veliku brigu o izgradnji Stoca vodio je rahmetli Emir Buzaljković poznati stolački arhitekta. Cijelo stolačko područje predstavljalo je organsko jedinstvo islama katoličanstva i pravoslavlja. U Stolačkom kraju živjeli su zajedno muslimani, pravoslavci i

katolici u razdoblju dužem od pet stoljeća. Takvoj činjenici su se suprotstavljale stoljećima one sile koje nastoje razgraničiti kulturne

zasebnosti. Stolac se ipak odupire tome i bio je svjedočanstvo prof. takvog nastojanja. Određivale du ga džamije i crkve (katoličke i pravoslavne) i brojni otisci živih kultura i vjerovanja. Borbu ta dva poimanja ljudske prisutnosti u svijetu svjedočio je i cijeli prostor oko Stoca.

Mnogi gradovi sličnog kulturnog i vjerskog sadržaja uništeni su u ranijem razdoblju. Ostalo je u sjećanjima još uvijek živih svjedoka da su neka područja stolačke općine kao što su na pr. Dabar i Predolje u prošlom ratu (od 1941. - 1945.) očišćena od jednog dijela Bošnjaka, muslimana. Dugo sam vremena prolazio pokraj čovjeka za koga mi je rečeno da je učestvovao u tom ratu u masakru tog stanovništva. Još kao dijete jezio sam se na te ljude pa i pored svega toga često su i takvi imali svoje uporište u jednom dijelu uglednih ljudi koji su bili nosioci vlasti. Mnogi Stočani su smatrali i osjećali da obrasc zajedničkog života ima svoje uporište i snagu samo po sebi i da takav način života nije moguće uništiti. Na takva razmišljanja su ih potstrekavali i jedan dio naših bošnjačkih političara. Govoreći u svojim javnim istupima da mi nismo za rat a za rat su potrebne dvije strane a što su naši dušmani i dušmani BiH dobro shvatili i ponášali se po onoj - ako niste za rat onda ćete biti klani, silovani, ubijani maltretirani i proganjeni. Prije rata u Stocu je živjelo 46% Bošnjaka 32,5% Hrvata, 17,5% Srba i 4% ostalih te na taj način dijelili sudbinu Bosne, a to je simbol zajedničkog opstanka različitih ljudi a još raznorodnijih ideja. Bosna je istovremeno bila i ja sam ubijeđen biće simbol tolerancije i suživota i tolerantnosti različitosti ali i najveći istorijski dokaz multikulture opstojnosti. Pa i pored toga zagovornici ideje multikulturalnosti naivno su osjećali kako taj obrazac ima snagu sam po sebi i da njegovo uništenje nije moguće. Zagovornici razgraničenja smatrali su da šira zbivanja u svijetu u kojim iščezava željezna zavjesa između dva ideolgijska bloka otvara mogućnost da zauzmu prostore na kojima nema dovoljno otpora njihovoj pohlepi te da razore sve ono što se iskazuje kao drugo. U Stocu nisu postojali oružani sukobi

Bošnjaka ni pravoslavaca i katolika. Postojala je veliko nastojanje da se takvi sukobi izbjegnju, budući da bi oni razorili obrazac u koji su muslimani Bošnjaci čvrsto vjerovali - mogućnost zajedničkog življenja a što ne ide na uštrb slobodnog razvoja svakog sudionika unutar njegove zasebnosti. Iako nije imao povod, zločin je imao temeljit razlog. Planovi o stvaranju nacionalnih teritorija i njihovom povezivanju u cjelinu nacionalnih država zasnivao se na nužnosti odstranjivanja i uništenja drugih. U slučaju Stoca za nacrt velike Hrvatske "drugi" su bili muslimani odnosno Bošnjaci. Samo njihovo postojanje bila je njihova krivica i nikakvi etnički okviri nisu mogli zaustaviti zagovornike "čistog etničkog prostora" da iskoriste svoju nadmoć u uništenju stolačkih muslimana. O takvoj strategiji postoje očigledna svjedočenja u uništavanju svega onoga što imalo miriše na bošnjaštvo i u Stocu. Izvršitelji su svu svoju snagu crpili iz brojnih dogovora između glavnih izumitelja i nosioca takvih planova. Jedan od poznatijih takvih dogovora je razgovor vođen u Grudama 1992. godine između Božidara Vučurevića predsjednika takozvane Sao krajine istočna Hercegovina i Mate Bobana predsjednika HDZ-a u to vrijeme i jednog od glavnih nosioca i poluga Tuđmanove politike u Bosni i Hercegovini. Tada je razgovarano o granici na Neretvi između Hrvata i Srba. Na pitanje Mate Bobana Božidaru Vučurević: "A šta ćemo u takvoj raspodjeli sa muslimanima?" Vučurević je odgovorio i po volji Mate Bobana: "Njih ćemo u Neretvu". Nažalost sa takvim planovima Stolac kao i čitava BiH je ušla u vremenski period kada su urbiid, kulturocid, genocid prihvaćeni kao osnovno sredstvo za postizanje određenih ciljeva

razgraničenja u BiH. Da bi se takva ideja sprovedla formirana je takozvana Sao Hercegovina od strane predstavnika ekstremnog

dijela srpskog naroda. Stolac jednostavno proglašavaju kao sastavni dio te teritorijalne jedinice sa negiranjem njenih organa vlasti. To je direktni napad na teritorijalni integritet Republike BiH i na takav način razgrađuje se njen politički i ekonomski sistem uz pomoć jednonacionalnih jedinica bivše JNA i

jedinica rezervnog sastava Republike Srbije i Crne Gore. Stolac najprije trpi torturu srbijanskih rezervista i šeseljevaca da bi bivša JNA zauzimanjem strateških kota na rejonu Dubravske visoravni počela izvoditi svoje vježbe. I tako je počelo zagrijavanje atmosfere za kasnije razračune. Predstavnici ekstremnog dijela hrvatskog naroda potpomognuti Tuđmanovom Hrvatskom takođe formiraju takozvanu republiku Herceg Bosnu čim takođe negiraju pravni i ekonomski sistem BiH i formiraju svoje organe vlasti. U oba koncepta svojih jednonacionalnih paradržavica općina Stolac je teritorij oko koga će se lomiti interesi svojatati njegova prošlost i kroititi budućnost. Nastojeći realizirati takve planove grad Stolac trpi takva razaranja privrednih objekata i porodičnih kuća kakva Stolac nikad prije u svojoj istoriji nije doživio, a teror nad stanovništvom je počeo da eskalira od maltretiranja do ubistava. Međutim 13. juna 1992. godine takozvana JNA se povlači na rezervne položaje, što je opet rezultat dogovora napravljenih od strane izvršioaca ekstremne politike a sačinjen na štetu trećeg bošnjačko-muslimanskog naroda. Upravo je ovih dana objavljena vijest da su Tuđman i Milošević imali stalnu komunikaciju u toku čitavog rata i da je u Tuđmanovu uredu otkriven crni telefon preko koga je vršena ta komunikacija. Sa formiranjem jednonacionalne vlasti u Stocu od strane ekstremista hrvatskog naroda i HVO-a isti su odlučili preorati i obnoviti 17 stoljeća staru istoriju grada u duhu vremena i kontinuiteta jedne politike. Prva hapšenja počela su u aprilu 1993. godine a potpuno čišćenje Stoca od Bošnjaka izvršeno je u prvih deset dana iste godine. Bošnjaci muslimani su od ovog rata činili 80% gradskog stanovništva Stoca. Najveći dio (žene i djeca) protjerani su prema Blagaju i Mostaru dok su muškarci

odvedeni u logore, jedan broj je i ubijen, a veliki dio je maltretiran i zlostavljan. Ortopedska bolnica koja je tih dana trebala da slavi stotu godišnjicu rada postala je centar za mučenje i ispitivanje mještana Stoca, kao i prolazni centar za smještaj u logore, Dretelj i Gabela u Čaplini, zatvor u Ljubuškom i Heliodrom u Mostaru. Kuće Bošnjaka muslimana koje su ostale čitave za vrijeme srpske opsade grada sada su sistematski spaljivane od strane ekstremista HVO-a. Od znamenite stolačke begovine ostale su samo spaljene zidine i teške halke (zvekiri) na vratima. Stari dio grada karakterističan po bošnjačkoj arhitekturi spaljen je. Spaljene su i do temelja uništene sve četiri džamije i uništen je svaki trag njihova postojanja. Zločinci su nastavili u to vrijeme sa miniranjem i paljenjem svih džamija sela dubravske visoravni pri čemu je zapaljen i veliki broj privatnih kuća. Porodična imanja su prethodno očišćena materijalno dobro opljačkana da bi kasnije završni čin bio paljenje objekata i ljetine koja je bila obilno rodila. Stada stoke su pretjerana u Republiku Hrvatsku. I tako Stočani preseljavanjem u Blagaj i Mostar su se vrlo brzo uključili u odbranu Mostara. Veliki dio njih boreći se u IV korpusu u toj odbrani je dao i svoje živote. Dočekuje se i Dejtonski sporazum gdje prestaje ratovanje puškom a nastavlja se borba svak na svoj način za svoju ideju. Stolac u tim svim previranjima trpi na svoj način. Dugo vremena se pričalo o povratku od sto familija u Stolac, međutim, do tog povratka na dogovoreni način nikad nije došlo. Ljudi se lakše vraćaju u neka pasivnija mjesta kao što su Bitunja i Dabrica što je nažalost pripalo Republici Srpskoj i istovremeno ušlo u sastav novoformirane srpske općine Berkovići ili u Duboku Borojeviće i neke dijelove Dubrava nego u sam grad Stolac. Veliki broj stanovnika Stoca isčekujući jedan normalniji povratak. Gube strpljenje i nadu i na kraju se opredjeljuju za daleku Ameriku. Upravo je ovih dana došao jedan novi val mladih ljudi. Sve se to uklapa u ukupnu zbilju naše zemlje. Dakle ovo je sada druga faza uništavanja BiH. Vrš se raseljavanje Bošnjaka i njihovo svodenje u određene okvire na tom evropskom tlu. Mnogi smatraju da nije dobro da bošnjačka populacija prede cifru višu od 50% stanovništva BiH. Redukcija koja je izvršena ubijanjem tog stanovništva u BiH prema takvim planovima nije dovoljna i zbog toga se sada vrši raseljavanje.

Rašid NUHANović

Proslava Kurban bajrama

NJUJORK - OHIO

Tekst i foto: Šukrija Džidžović

Jutro 16. marta ove godine bilo je za sve nas Bošnjake u Americi i Kanadi svečanije, mirisnije i mnogo ljepše. Od ranog jutra, u svim gradovima putevi su vodili ka džamijama gdje se klanjao Bajram-namaz. Tako je bilo i u Njujorku. Alipašina džamija na Astoriji, iako zgrada sa tri sprata, nije bila dovoljna za sve one koji su hrlili da zauzmu mjesta u safovima te da u prvoj turi otklanjaju Bajram-namaz. Dok su jedni klanjali, drugi su vani strpljivo čekali drugu turu. Po završenom klanjanju svi su hrlili jedan drugom u zagrljaj razmjenjujući čestitke. Bila je to i prilika da se mnogi sretnu i promuhabete. A onda se krenulo u obilazak rodbine i prijatelja.

A ja, da bih darovao vas, poštovani čitaoci uputih se na dalek put - put ka nečem, za sada neobičnim, u nadi da će ova reportaža inicirati ostale da isto urade sljedećeg Bajrama. Udjoh u Internet i u program zvanom "Direction", pa u prozorčiké "FROM" upisah Astoria-New York, a u onom "TO" upisah COLUMBUS-OHIO i začas se na monitoru pojaviše precizni podaci sa brojevima puteva koje trebam preći. Podatak na dnu monitora me malo pokoleba u mojoj nakani jer je pisalo da do Kolumbusa, glavnog grada Ohaja, ima 573 milje ili vremenski oko 10 sati vožnje. A onda se sjetih Mersihihog zvonkog glasa sa druge strane žice koja reče: "Mi vas pozivamo da dođete i zabilježite kako smo mi mladi - studenti organizovali proslavu Bajrama". Aferim, pomislih i krenuh put Kolumbusa sa čistim nijetom da po prvi put prisustvujem bajramskoj proslavi u organizaciji mladih studenata.

Nakon dugog puta, nadoh se pred vratima domaćina Mehmeda Tinjka u čijoj je kući i bio dogovoren susret. Upoznasmo se i čestitasmo Bajram jedan drugom. Iz kuhinje dopire miris pite a iz tamo neke sobe, zvuk bosanskog kola i smijeh omladine. - Vježbaju da igraju kolo, reče Mehmed pomalo sa snebivanjem. Uto presta muzika, saznajući da sam stigao, a iz sobe veselo izletije Elma, Edo, Mersiha, Emir... Čestitaše mi Bajram te posjedaše oko mene, baš ko pilići. Iz razgovora saznajem da svi studiraju i rade i da ih u Kolumbusu ima svega desetak. - Pa koliko bosanskih porodica živi u Kolumbusu, upitah radoznalo. - Pet-šest, reče Mersiha. - Kako mislite organizovati bajramsku proslavu, a vas je svega desetak,

Gužva ispred Alipašine džamije u Njujorku

Prepuna džamija za vrijeme namaza

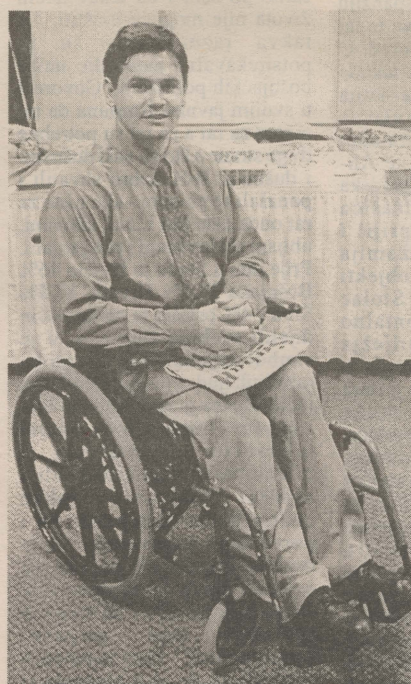
upitah začuđeno. - Lijepo, dodaje Edo, mi smo to već uradili za Ramazanski bajram prije dva mjeseca, i bilo je super. Pozvali smo svu raju koja živi u Kolumbusu i okolini do tri sata vožnje, i rekli im da skuhamo i ponesu sa sobom pita, bureka, mesa, baklava, hurmašica... i da dođu na tu i tu adresu. Tako je i bilo, svi su došli i bilo nam je lijepo. Tako će biti i sutra. - A, ko će vam svirati i koji pjevač gostuje, upitah pomalo sumnjičavo. - Mi, dodade ko iz topa Elma, - pustimo kasete i svi pjevamo i igramo. Nešto iza ponoći odoh na počinak. Probudih se prilično kasno. Nakon ručka predložio mi da krenemo prema mjestu gdje će se proslava održati. Ubrzo se nadosmo na parking hotelu "Ameri Suits". I dalje sumnjičavo gledam u Edu koji me vodi ka sali. Otvorivši vrata sale, sve moje sumnje padoše u vodu. Osjetih pomalo stid zbog sumnje sa kojom sam sinoć zaspao. Sala prepuna ljudi. Sa strane bogato postavljen "švedski sto" sa svim mogućim jelima, poslasticama i voćem. Na

zidovima dominiraju natpisi "Dobro došli" i "Bajram šerif mubarek olsun". Sala svečano okićena ukrasnim papirima i balonima. Oko stolova raja u kolu igra i pjeva uz muziku sa kasetofona. Kratko rečeno, prelijepa atmosfera u još ljepšem bajramskom ambijentu. Onako s' vrata, raja me zgrabi i jednostavno ubaci u njihovo kolo. Zapjevah i zaigrah i ja sa njima. Ponese me njihova mladost. Šejtan mi ne da mira dok ih gledam onako vesele, pa na trenutak pomislih da nisu šta žestoko popili te su ovako veseli. Gdje će to za Bajram? Kad sjedosmo, obli me znoj što od igre a više od osjećanja krivice zbog mojih griješnih misli u vezi alkohola. Na stolovima su bili samo sokovi. Oni su jednostavno opijeni mladošću.

Po sistemu: "s' kim si, onakav si" opiše i mene, te zaigrah i zapjevah sa njima sve do iza ponoći. Aferim omladino, vaše bajramsko veselje ću dugo pamtit i nadati se da će iduće, u nekom drugom gradu organizovati mladi jer to oni najbolje znaju.

Enes

Emir Zec: Rođen sam u Sarajevu 74. godine gdje sam i završio mašinsku tehničku školu. U ratu mi je poginuo brat u jedinici "Lasta" pa sam i ja nakon njegove smrti

prešao u istu jedinicu. Tu sam i ranjen kada kada sam pomagao jednom prijatelju da na cisterni ispred štaba napuni vode. Pala je granata koja je bila kobna za mene. Dugo sam se liječio po mnogim bolnicama svijeta i tako završio ovdje u Kolumbusu na liječenju. Sada studiram informatiku ovdje u Kolumbusu gdje ću ove godine i diplomirati ako Bog da 23 juna ove godine. Prihvatio sam se organizacije ovog Bajrama jer mi je želja da budemo zajedno i da ne zaboravimo naše prelijepe običaje.

Proslava Kurban bajrama

NJUJORK - OHIO

Mersiha Hadžiahmetović:

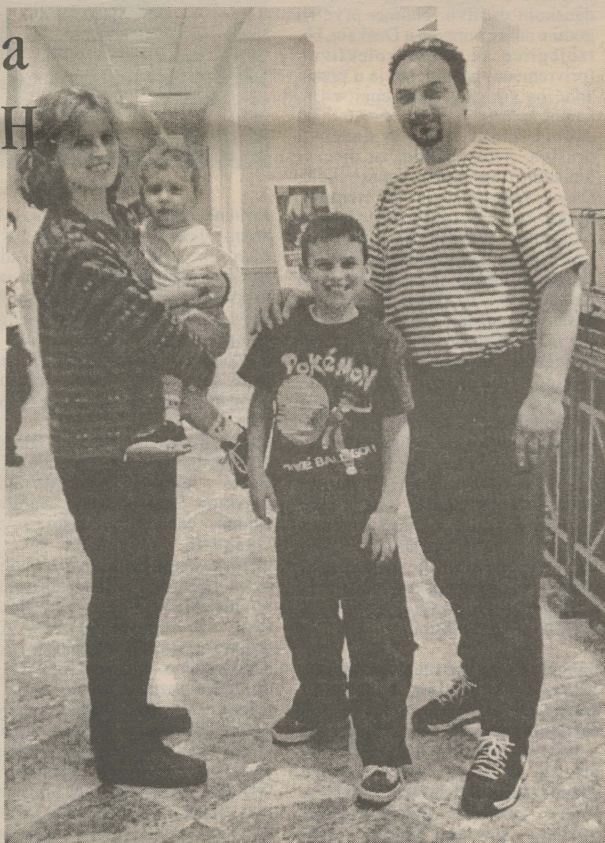
Malo nas je, ali mi stalno radimo na tome da se aktivno bavimo organizovanjem i animiranjem starijih ljudi. Nećemo da dozvolimo da naši lijepi običaji odu u zaborav. Prije rata sam bila dijete u Donjem Vakufu. Sa majkom Almasom sam izašla u Hrvatsku pa onda u Ameriku. I babo nam se kasnije pridružio jer je bio u logoru. Prvo smo bili u državi Washington. Preselili smo se ovdje u Kolumbus jer su ovdje bolje mogućnosti za školovanje. Tu smo od 94. godine. Ja studiram biohemiju a podsmjer mi je Političke nauke.

Mi mladi se ovdje družimo jer osjećamo potrebu za zajednicom. Moramo djeci-generaciji koja dolazi iza nas pokazati ko smo, odakle smo i zašto smo ovdje.

Trudimo se da napravimo party koji ima našu dušu i svrhu jer ako to ne uradimo onda ćemo ići na ove američke zabave koje su samo za Amerikance "Cool". Njima je "Cool" kad se na svojoj zabavi napiju do besvjesti i misle da je u tome štos. Tužno je da naša omladina poprma američke običaje a u nekim sredinama zaboravljaju i naš jezik. Mislim da bi roditelji trebali malo više povesti računa o tome. Naša omladina mora komunicirati. Internet je moćna stvar i treba je iskoristiti. Ako nas 10 nešto može uraditi i organizovati, zašto ne bi mogli oni koji žive u gradovima gdje naših ima na hiljade. Starije osobe kada nešto organizuju gledaju prije svega svoje lične interese. Svi hoće da budu neki lideri, predsjednici i tako nešto. Žele da se istaknu. Zašto on, zašto nisam to ja a neke titule ganjaju. Omladina to gleda drugačije, zato i imamo uspjeha.

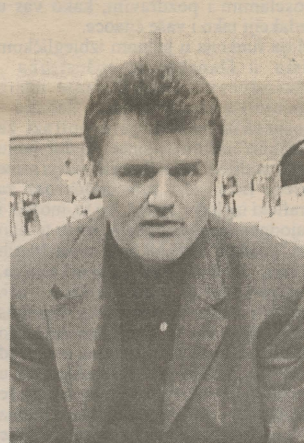
S
a
b
a
H

Organizatori sa urednikom SabaH-a

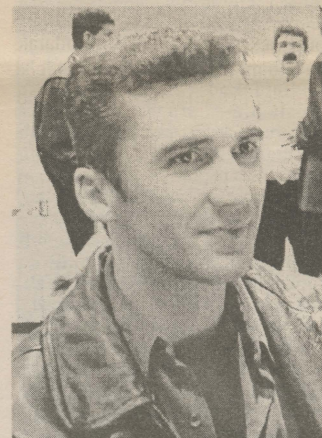

Porodica Džehverović

Aida Džehverović: Čuli smo preko prijatelja za ovo bajramsko veselje. Mi smo došli iz Pitsburga da se njima pridružimo. Vozili smo oko 3 sata ali nam nije žao jer nam je bilo predivno večeras. Zavidljena sam kako je to naša mlada raja organizovala i svakako su uspjeli. Proširiti ću vijest među ostalima pa će nas sljedeći put biti sigurno više nego sada. Oni su to organizovali srcem, i srcem su nas dočekali pa nam je vjerovatno svima lijepo. Posebno im se divim što su sve ovo spremili bez alkohola. Kao što vidite on nije ni potreban jer je raspoloženje na visokom nivou.

Hilmo Hodžić: Doputovao sam na večerašnju zabavu iz Dejtona. Iako sam u Americi već 6 godina, ovo mi je prvi put da prisustvujem jednoj ovakvoj zabavi. Vidim da je sve organizovano i da ima puno ljudi pa mi je samim tim i lijepo. Upoznao sam nove ljude, razmijenile su se i adrese a to je valjda i cilj ovakvih skupova. Ovu omladinu treba podržati i pomoći im kada nešto organizuju a što se ideja tiče, oni su dovoljni sami sebi. Meni je večeras bilo jako lijepo, pa sam im stoga i zahvalan za ovako divno veče

Alen Šehić: Vozio sam skoro tri sata da bih došao na ovu zabavu. Imam 24 godine i željan sam zabava i druženja. Ova naša raja je ovo pravo fino organizovala i ja sam siguran da ću uvijek doći kad god mi jave da će nešto organizovati. Prije sam živio u Vermontu ali tamo nažalost nije bilo ovako dobro organizovanih zabava. Ovdje su ljudi pomalo razućeni, tj. razbacani po raznim manjim gradovima pa se rijetko srećemo. Zato pozdravljam ovu akciju.

Ciklus "Muhadžirska pera u SabaH-ovom ogledalu"

UVOD

Evo, poštovani čitatelji, počinjemo sa novim ciklusom. Ovoga puta neće biti pripovjetke - "Mahsuzije", ali hoće mahsuz razgovori s ljudima od pera, koji, kao i mi, djeluju iz raznih dijelova naše dijaspor. Zapravo, naš list je već započeo sa njihovim predstavljanjem, ali neka to, od ovog broja, bude uokvireno u, meni izgleda neizbježni - ciklus. Uostalom, čitav ljudski život je sadržan od nekakvih ciklusa - onih koji su suđeni insanu da kroz njih "putuje", ili pak onih kojima on doprinosi "svojim" odlukama.

No, mislim da će biti zanimljivo kazati kako je došlo do ideje da započnem sa ciklusom koji slijedi. Naime, dugo me progoni želja da razgovaram za novine sa ljudima koji su puškom branili i odbranili Bosnu i Hercegovinu, sa našim borcima. Jedan takav pokušaj od prije godinu i više dana nije uspio jer mi se jedan od takvih nije pojavio na zakazanom mjestu i u dogovoreno vrijeme. A bio je pristao. Prije dvije hefte sam stupio u kontakt sa jednim našim borcem koji se nalazi u San Antoniu (Texas) radi učenja engleskog jezika, u sklopu Programa američke Vlade "Opremi i obuci" (skupa je sa generalom Sulejmanom Vranjem). Momak je inače bio borac "Sile nebeske" - V korpusa ARBiH, dobitnik priznanja "Zlatni lilijski", ranjavan, jedan od onih koji su, prije agresije na našu zemlju, učestvovali u zarobljavanju Mile Martića u Bosanskoj Otoci ("naivno pušten", kako reče taj borac), zatim jedan je od osmorice "Zlatnih lilijskih" koji su 1997. godine bili prvi put, nakon 80 godina, kao predstavnici bosanske Armije, na obilježavanju godišnjice čuvene bitke na Monte Melletu kod Graza, u kojoj se proslavila druga regimenta austrougarske vojske koju su činili Bošnjaci. Helem, bio sam opasno zagrizao da napravim razgovor sa tim našim mladim čovjekom. Naravno, pitao sam ga, objašnjavajući mu kakav je list "SabaH", zatim da neće biti politike u razgovoru, znajući da vojnici ne vole politička pitanja (ali, molim vas, šta to nije danas politika?!). I, da ne duljim, evo skoro sve ispričao o njemu (nedostaje još samo ime i prezime), od razgovora za novine nije i neće biti ništa. Odbio me. Kaže da, jednostavno, ne voli da se njegovo ime spominje igdje javno. Insistirao sam još jednom, rekavši mu da sam dosad razgovarao sa prilično velikim brojem ličnosti za novine, poznatijim od njega ili manje poznatim i da je on prvi koji je odbio (stvarno je tako!). No, bio je nesalomiv, baš kao pravi borac V korpusa ARBiH. Pomirio sam se i s tim.

Onda sam dalje razmišljao o mogućim sagovornicima, kada mi je na um pala ideja da to budu ljudi koji su se na drugi način borili za Bosnu i to i danas čine - ljudi od pera. Ljudi koji djeluju iz dijaspor, bilo kao novinari, pisci, pjesnici, uglavnom oni koji imaju šta da kažu o sebi, ali i o sredinama u kojima trenutno žive.

Odmah da kažem da ću ih oslovljavati onako kako to činim u našem međusobnom privatnom kontaktu, jer ne znam niti hoću da se pretvaram. Isto tako, namjera mi je da kroz ove razgovore dobijemo nove suradnike iz različitih dijelova svijeta, gdje ih dosad nismo imali. Koliko će trajati ciklus, ovog momenta zaista ne mogu reći, jer to zavisi od broja onih koji bi bili zanimljivi za vas, dragi čitatelji, i koji pristanu na to. Ma, volio bih da mogu "izgurati" barem do broja - DEVET!

Razgovor sa gospodinom Irfanom Bašićem, "katicom za sve" u listu naših muhadžira u Danskoj - "BH BLADET" (1)

"OVDJE NISMO, TAMO NAS NEMA"

Ne mogu reći da sam slučajno (ništa u životu se ne dešava slučajno!) Stupio u kontakt sa našim vrijednim zemljacima u Danskoj, ljudima koji, kao i mi, "jedu kruh od sedam kora", praveći novinu. Mjesečnik "BH BLADET" je dosad ugledao svjetlo dana 40 puta, zahvaljujući nekolicini ljudi od struke, a najviše pregalaštva. Jedan od takvih je, nesumnjivo, naš sagovornik, gospodin IRFAN BAŠIĆ. Odmah da kažem da je on predložio gornji naslov, a ja se (itekako) složio.

SabaH: Dobro došao u SabaH, poštovani Irfane! Kada se obraćam tebi, mislim na "BH Bladet", tvoje kolege i čitatelje. Neka nas ovaj razgovor zbliži, poveže još čvršćim nitima a nama ovdje, neka pruži koliko - toliko više informacija o vama, tamo u Danskoj, nego što ih već imamo. Neka prvo pitanje bude - koja je tvoja funkcija u listu?

Bašić: Prvo bih se zahvalio na pozivu da budem vaš gost i predstavim "BH Bladet", tim više što je ovo naše prvo "prekookeansko" predstavljanje. Iskristio bih priliku, isto tako, da poselamim i pozdravim, kako vas u redakciji tako i vaše čitaoce.

Moja funkcija u jednom izbjegličkom listu u Danskoj je višestruka - svakodnevno kontaktiranje naših dposinika širom svijeta, dansko - bosanskih institucija u potrazi za "friškim" informacijama. Po dobijanju priloga slijedi tehnička realizacija same izrede lista, gdje sam odgovoran za grafički izgled - lay out. To je, možda, i najodgovorniji dio posla, jer je to ono što "prodaje" list. Još je tu masa drugih stvari, od distribucije, marketinga, knjigovodstva, administrativnih poslova. Mene se kao i moj doprinos izradi lista može okarakterisati kao "Katica za sve". Jednostavno, ja sam od prve do zadnje sekunde uključen u izradu lista. Jedino tako ovaj list može da opstane - profesionalni odnos prema obavezama, velika želja da se ide dalje i bude bolji, kao i podrška naših ljudi - čitaoca koji nam djau podstreka da izdržimo. Sjećam se, nedavno me je u Redakciju nazvala jedna naša nena i rekla: "Dragi sine, ja se toliko obradujem vašim novinama, koje nas povezuju i drže na okupu. Vi ste ono što nam nedostaje u Danskoj - više kontakata i onog "zaboravljenog" zajedništva, čega, nažalost, danas nema. Zbog toga se obradujem kad dobijem vaše novine. Bog vas čuvao." Ovo je samo jedan od primjera u kojem čovjek tj. redakcija "BH bladet-a" ne može ostati ravnodušna. Neću reći da je naša uloga mesijanska, ali naš se rad cijeni. I to je to.

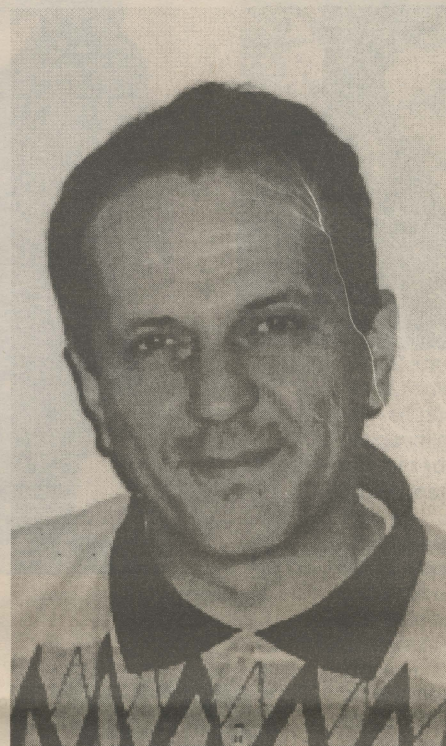
SabaH: Najmanje su dva razloga koji su me rukovodili da razgovaramo za SabaH: prvi je što predstavljate bh. novinu iz jednog dijela naše evropske dijaspor, znači razgovaramo kao kolege, zemljaci i još k tome - muhadžiri, a drugi što očekujem da ćemo se barem marginalno dotaći nekih tema koje tretiraju život naših muhadžira u Danskoj. Kako i kada je nastala ideja o izdavanju "BH Bladet-a"?

Bašić: Dolaskom brvih bh. izbjeglica u Dansku, sredinom 1992. godine, danska država nije bila spremna za kvalitetan

prijem velikog broja unesrećenih ljudi iz BiH (oko 6.000 ih je došlo u periodu maj - decembar 1992. godine). U tako konfuznom stanju oni su potražili i nažalost dobili "savjete" od srpskih gasterabejtera koji su dočekali naše ljude kao prevodioci i razni savjetnici. Normalno de je izlaz iz takve situacije bio informirati naše domaćine o, kako su to oni voljeli reći "bosanskom slučaju". Toliko laži i predrasuda o nama i onome šta se desilo u BiH i ex-Jugoslaviji je bio jedan od povoda da nas nekolicina, tada zaista entuzijasta i naivaca, probamo razbiti "blokadu" o srpsko - hrvatskom jeziku, o "fundamentalizmu koji dolazi iz BiH", o "ugroženosti srpstva" itd. Bila je to borba, koja je danas okrunisana statusom bh. izbjeglica u Danskoj kao "najbolje etničke zajednice", bosanskom jeziku i normalnom evropskom narodu. Sigurno je da je naš list dao doprinos takvoj ocjeni. Od samog početka našeg rada - 24. augusta 1994. godine, naša osnovna ideja - koncepcija je bila odbrana bosanskih itneresa i "borba" za mjesto u danskom društvu. Naime, prve tri godine našeg boravka u Dnaskoj, bh. izbjeglice su imale kolektivnu (privremenu) zaštitu, što je u praksi značilo smještaj po neuslovnim kampovima (4 kv. metra prostora po osobi), izoliranost od danskog društva, nemogućnost za djecu i omladinu da pohađaju danske škole. Danas, kada se sjetim tih vremena, mogu reći da smo živjeli kao "majmuni u kavazu" i da smo kolektivno izgubili po tri godine života. U takvoj situaciji, osnovati Redakciju i štampati novinu na bosanskom jeziku bio je poduhvat i šok za "naše prevodioce - savjetnike" koji rekoše: "Pazi, majku im, vidi ove Bosance, jesu se digli. Malo im što su ih Danci primili, pa i pišu kao da im je ovdje loše". Tada sam znao, kao što i danas znam, da se "isplati boriti" za više ciljeve i interese. Sreća je da smo govorili engleski (jer danski jezik nismo znali) i da smo "pronalazili" Dancu koji su imali razumijevanja za "naš slučaj". Mnogi su poslije priznali da su ih danski mediji - zatrpani srpskim lobistima i kojekakvim hohštaperima - negativno introduktirali.

SabaH: Pošto već imam prilike da čitam vaše novine, koje sada smatram i svojim (postao vaš suradnik), uvjerio sam se da se radi o jednom ukusno dizajniranom glasilu, sa veoma zanimljivim i raznovrsnim sadržajem. Osjeća se jedan zavidan profesionalni pristup prema poslu, iako pretpostavljam da je rad svih koji doprinose njegovom izdavanju volonterski. Kako ste uspjeli da okupite potrebnu ekipu ljudi za taj ozbiljan i odgovoran posao i, osim onih u Danskoj, odakle još imate stalne ili povremene suradnike?

Bašić: Kako je naš početak rada okarakteriziran angažmanom nekolicine entuzijasta - ali ne i profesionalnih novinara - nije bio veći problem "pronaći" dovoljno volontera koji su "vrijeme dosade po kampovima" htjeli prekratiti "samo da se nešto radi". Takav odnos je,

IRFAN BAŠIĆ

naravno, imao dobre ali i masu loših strana. Teško je bilo nekim našim članovima objasniti da je rad u novini volonterski i zahtijeva pun angažman. Oni koji to nisu mogli slijediti, a takvih je bilo mnogo, odustali su vrlo brzo. U novinarskom poslu nema: "Uradiću ja to sutra!" Ne, nego - danas i odmah. Samo tako se može bolje i više.

Danas, Redakciju lista "BH Bladet" čine Mithat Gabela - urednik, Irfan Bašić - lay out, Esma Midžić - korektor, Esad Skrijelj i Burdhan Midžić - članovi Redakcije i Jovan Okanović - prevodilac. Ovo je uhodana ekipa koja može udovoljiti svim zahtjevima u izradi jedne novine. Mi smo se, u toku našeg rada, što samoinicijativno što grupno osposobljavali za posao koji danas radimo - mislim dobro. Svi se mi dobro poznajemo i možemo se osloniti na procjene i uspostavljanje novih kontakata. Vrlo je važno, unutar redakcije, imati povjerenje u ono što se radi. Sve sa ciljem da list "BH Bladet" izgleda bolje i ima veći borj čitalaca - pretplatnika. U tom cilju, mi svakodnevno, "tražimo" nove kontakte i ljude koji su spremni na dobrovoljnoj bazi surađivati sa nama. Jedna od takvih je i naš novi dopisnik - Bedrudin Gušić, koji nije postavio baš ni jedan uslov za saradnju izuzev da mu redovno šaljemo našu novinu. Malo je takvih, na žalost, ja sam mnoge odbio i koji su postavljali nerazumne zahtjeve - od 100 DM po stranici kucanog teksta, pa i više. Ipak smo sa našim radom, ugledom i nadasre ljudskim odnosom uspjeli pridobiti povjerenje novih dopisnika. Spomenuću samo neke od njih, sa nadom da mi oni koje nisam

spomenuo neće zamejriti (trebao bi mi veći prostor, jer se radi od oko 100-tinjak imena). Naši bosanski dopisnici su: Ramo Kolar, novinar "Oslobođenja", Muhamed Gafić - pisac i alpinista, Emir Vucijak - glavni i odgovorni urednik novinsko - izdavačke kuće iz Sarajeva "Sezam" - urednik naše dječje stranice, Mišo Vidović - novinar i dopisnik RTV BiH iz RS, Anka Čurevac - novinar "Glas Gorazda" iz Gorazda te Nail Osmančević - glavni i odgovorni urednik izbjegličkog magazina "Zavičaj" iz Banja Luke. Iz Londona nam se povremeno javi Milan Trivić - novinar, iz Amerike Bedrudin Gušić, iz Švedske Šefko Kadrić - publicista i komentator i Sead Honić - karikaturista i pisac aforizama. Iz Danske, sa nama surađuju Vezuv Bašić Baso,

SabaH: Znamo od koje "bolesti" "boluju" gotovo svi naši listovi, kako oni u Bosni, tako i u dijaspori. Kako rješavate finansijske probleme?

Bašić: Za divno čudo, od sada nismo imali većih finansijskih problema. Naše prve tri godine postojanja novčano smo bili potpomognuti od Danske pomoću izbjeglicama - DF koja je zasita mnogo učinila za bh. izbjeglice u Danskoj. Kako se situacija u BiH "smirivala" tako je interes DF-a "splasnjavao". Prvog septembra 1997. godine prestaju da nas finansiraju i mi se nalazimo u potpuno bezizlaznoj situaciji. Kako dalje? Rješenje je pronađeno u pisanju molbi različitim danskim institucijama, prije svega MUP Danske koji nas je značajno pomogao. Bilo je to iznenađenje za nas, dobiti toliki novac na "lijepe riječi". Tako smo mislili tada. Naime, od 12 bh. izbjegličkih novina, koje su egzistirale u to vrijeme, jedino smo mi ostali, zahvaljujući prije svega našem kvalitetu i angažmanu. Danci su htjeli pomoći takav napor i dali su ta sredstva koja su bila dovoljna da se "razmašemo" i samostalno osmislimo naš nastup - prvi puta bez pomoći DF-a. danas je situacija tkava da smo finansiranje naše novine obezbijedili za ovu godinu koja će biti namaknuta iz pretplate (1056

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA
PRETHODNE STRANE)

pretplatnika) kao i od sredstava pomoći danskih institucija. Mi smo do sada, neki kažu "bili miljenici sreće i uspjeli opstati". Ja tvrdim da mi opstajemo samo našim znanjem i upornošću. Ja danas radim od 10-12 sati, svakodnevno i sigurno da takav rad "mora" dati rezultata. Ja vjerujem u rad i samo rad.

SabaH: Koliko mi je pozanto, tiraž lista je 1500 primjeraka. Da li se nešto od toga distribuirati i van Danske?

Bašić: Odmah moram reći, na žalost naš tiraž je samo 1500 primjeraka, mada, ako gledamo Dansku u kojoj ima 21.000 bh. izbjeglica taj bi tiraž trebao biti sigurno puno veći. Ali, "koliko para toliko muzike", rekli bi naši stari. Naime, velik broj - 1056 pretplatnika - pomaže našu novinu, ali je značajan broj i onih koji su do sada novinu dobivali besplatno i na to navikli. Mi sa tom praksom, u 2000. godini prekidamo jer nas ekonomska situacija "tjera" na tržišno razmišljanje. Mi njima novinu, oni nama povjerenje - pretplatu. To je jedina ispravna odluka. Ovo zbog budućnosti. Naša je namjera da list "BH Bladet" bude prisutan na ovim prostorima, dok ima interesa za jednom ovakvom novinom. Danas "BH Bladet" distribuiramo na 1200 različitih adresa širom Danske - bh. izbjeglice, bh. udruženja i klubovi, bh. lokalni radiji, danska ministarstva, biblioteke, opštine, humanitarne organizacije, obrazovni centri, mediji kao i značajan broj danskih pojedinaca. Nadalje, šaljem oko 100-tinjak besplatnih primjeraka u Švedsku, Norvešku i Finsku, 50-tak primjeraka širom Evrope, Australije i Amerike kao i 150 primjeraka širom BiH (oba entiteta - ne volim ovu riječ, podjeca me na nešto nehumano i do zla boga izlizando).

SabaH: Neki tekstovi u "BH Bladet-u" se paralelno štampaju i na danskom jeziku. Znači li to da ga, u zapaženom broju, čitaju i vaši domaćini?

Bašić: Sigurno. Naš konceptijski cilj je bio da tekstovima na danskom približimo "naš slučaj" Dancima, da im se predstavimo kao evropski narod, da im "objasnimo" zašto smo došli u Dansku (sjećam se napisu u danskim medijima gdje su danski čitaoci nazivali bh. izbjeglice - ekonomskim emigrantima???) I da ako ostajemo ili se vraćamo u BiH - zašto to činimo? Kao što sam spomenuo, od 1200 "danskih adresa" oko 250 primjeraka šaljem Dancima i koji sa zanimanjem prate "naš slučaj". Sigurno da bi željeli da je taj broj veći, ali to opet zavisi od "koliko muzike..."

SabaH: Šta zapravo, zanci riječ - "bladet"?

Bašić: Na danskom "bladet" znači novina!

SabaH: Hajdemo, sada, malo o životu naših muhadžira u Danskoj. Koliko vas trenutno živi u toj skandinavskoj zemlji?

Bašić: Prema zadnjim podacima Uprave za strance, jedine meritorne organizacije u Danskoj koja prati izbjeglice, broj bh. izbjeglica u Danskoj je danas oko 21.000.

SabaH: Od čega uglavnom, žive naši ljudi?

Bašić: U zadnje vrijeme, veliki broj naših ljudi živi i izdržava se od vlastitog rada, i to je dobro. U početku, tj. našim dolaskom, nije tako bilo. Skoro svi smo bili "socijalni slučajevi" i primali od danske države potporu. Danas, veliki broj naših ljudi (čitavih

40% od ukupne bh. populacije u Danskoj) radi i tamo gdje su obačvoje zaposleni primanja su u prosjeku 17.000 - 20.000 dkr. (Oko 3.000 USD). Socijalni slučajevi tj. oni koji ne rade ali idu u jezičke škole ili se aktiviraju kroz razne vrste kurseva dobivaju otprilike 7.000 dkr. (1.000 USD) što je sasvim dovoljno za jedan normalan i pristojan život i naravno, za one koji znaju s parama, da se i uštede.

SabaH: Kakva je situacija sa smještajem socijalnom i zdravstvenom zaštitom?

Bašić: Od ukupno 215 danskih opština, Bosanci i Hercegovci su smješteni u njih 178. Uglavnom po stanovima. U zadanje vrijeme raste broj onih koji kupuju kuće - dakle ostaju u Danskoj. Standard življenja je vrlo visok, tako da naši imaju dobro uređene stanove sa svim pratećim uređajima, vozaču se dobro i u zadnje vrijeme kupuju nova kola. Naravno, sve na kredit. Sistem socijalne i zdravstvene zaštite je dobro uređen i s pravom se za Dansku kaže da je zemlja socijalnog blagostanja. Zdravstvena zaštita je besplatna i na žalost, veliki broj naših ljudi koristi ove usluge u zadnje vrijeme sve više njih traži pomoć psihologa!

SabaH: Ima li primjera zapošljavanja naših zemljaka i kakve su, uopće, šanse za masovnije zapošljavanje imigranata iz BiH u Danskoj?

Bašić: Sve je veći broj onih koji se zapošljavaju. Na žalost, u velikom broju slučajeva se radi o "težakim poslovima", pošto Danska nije priznala naše diplome. Tako, imamo slučajeve da visokoobrazovani kadrovi iz BiH danas rade kao "fizikalci". Jedino su ljekari i medicinske sestre uspjele verifikovati diplome i nastaviti sa "starim" poslom. U Danskoj se nezaposlenost smanjuje tako da je danas oko 270.000 ljudi koji čeka na posao. Veliki broj među njima je iz redova izbjeglica i doseljenika. Trenutno se vode žestoke rasprave u danskom Parlamentu o liberalizaciji tržišta rada i mogućnosti da se isti značajnije zapošljavaju. Polemike su krenule objavljivanjem istraživanja u kojem se "idiotskim" naziva "odbojni stav danskih poslodavaca prema

IRFAN BAŠIĆ

doseljenicima i izbjeglicama" koji u velikom broju napuštaju Dansku i odlaze put Evrope i Amerike i gdje postaju cijenjeni stručnjaci. Situacija je sada neriješena, pošto je danska politička scena, u posljednje vrijeme, skrenula "u desno". Nekoliko građanskih partija izrazito negativnog stava prema strancima "koče" integraciju danske u evropske tokove. Za nadati se je da će dolazeća "ujedinjena Evropa i uvođenje eura kao platežnog sredstva" pospješiti otvaranje danskog tržišta rada.

SabaH: Kako stoje stvari sa organiziranjem naših građana u kulturnom, vjerskom pa i političkom pogledu?

Bašić: Sigurno da može biti još bolje. Zašto? Zato što današnja situacija, gdje imamo oko 35 različitih udruženja i klubova ni izbliza ne zadovoljava potrebe naših ljudi. Rijetki su klubovi i udruženja koji imaju višegodišnji rad. Mnogo što - šta je probano i nakon nekog vremena propalo. Vjerovatno zbog nedostatka ideja i ljudi koji sprovede te ideje. U ovim slučajevima su prevladali sitnosopstvenički interesi - i naravno došlo je do prekida rada. Na vjerskom planu, organizovanje Bošnjaka se radi, koliko je meni poznato, spontano i reklo bi se samoinicijativno. Prije izvjesnog vremena je osnovana Islamska zajednica Bošnjaka u Danskoj, koja se povremeno sasatane i donese neke odluke - nepoznate javnosti. Dokle se došlo u formiranju džemata, dovođenju imama iz BiH i zaživljavanju vjerskog života, zaista mi nije poznato.

SabaH: Najmlađi uzrasti su, kao što je poznato najpodložniji asimilaciji. Da li se čine napori, recimo kroz sistem obrazovanja, da naši mladi steknu barem osnovna znanja iz maternjeg jezika, historije svoje zemlje i slično?

Bašić: Bosanska mladost je na

"dobrom putu da postane zadovoljavajuće asimilirana". Kad ovo kažem, bojim se da će mnogi roditelji "izgubiti" svoju djecu, a da naće ni biti svjesni toga. Situacija je poražavajuća. U mome kontaktu sa učiteljima maternjeg tj. bosanskog jezika "djeca tako brzo zaboravljaju bosanski jezik i običaje, a tako brzo prihvataju danski način razmišljanja" da je to zabrinjavajuće. Danski zakon omogućuje djeci stranog porijekla pet časova sedmično nastavu iz maternjeg jezika, geografije i historije. Veliki broj naše djece se odazvao i pohađa ovu nastavu - ali su rezultati loši. Sa djecom se slabo radi, kod kuće gdje se i stiču radne navike. Roditelji zaokupljeni egzistencijalnim problemima (kako kupiti bolji auto od komšije?) zaboravljaju na obavezu pomaganja i usmjeravanja. Isto tako, veliki broj djece bosanskih Srba i Hrvata ne pohađa ovu nastavu iz njihovim roditeljima poznatih razloga, ali žele da im djeca što prije "postanu Danci". Ovo govorim iz mog iskustva u distribuciji časopisa "Palčić" i "Pet Plus" gdje od 400 pretplatnika samo sedam imena nije bošnjačkog imena. Porazavajuće. Zar ne?

SabaH: Godina za godinom prolaze, mi muhadžiri, "puštamo već korijenje" kojekuda. Pokazuje li većina naših građana želju za povratkom i koliko ih se dosad vratilo u Domovinu?

Bašić: Vrlo mali broj. Do sada se u BiH vratilo oko 500-tinjak naših ljudi. Oko 1500 ih je otišlo put Amerike i Australije. Danas je situacija takva da se samo stariji žele vratiti i "odživiti svoje dole". Velika većina - možda i čitavih 70% se ne želi vratiti iz poznatih razloga.

SabaH: Ima li pojava prihvatanja danskog državljanstva i postoji li bilateralni ugovor između Danske i naše zemlje o dvojnomo državljanstvu?

Bašić: Kako da ne. Već je 20-tak Bosanaca i Hercegovaca dobilo dansko državljanstvo. Naime, danski Zakon o strancima kaže da "izbjeglice

stiču pravo podnošenja zahtjeva za danskim državljanstvom nakon sedam godina provedenih u Danskoj od dobivanja boravišne dozvole". Pošto je taj period za mnoge istekao, već je oko 2000 zahtjeva prispjelo u danski Parlament. Za očekivati je da će u narednom periodu još nekoliko hiljada naših ljudi zatražiti isti. Danska i BiH nemaju potpisan međudržavni ugovor o dvojnomo državljanstvu, mada se kod popunjavanja zahtjeva decidno kaže "odričem se dosadašnjeg državljanstva u korist danskog". Ovo za sada ne znači i da se gubi bosansko državljanstvo - ali ko zna?

SabaH: Nažalost, vrijeme i prostor su nam ograničeni, izmiču polahko. Dotakli smo se samo nekih od tema koje se tiču naših ljudi u toj zemlji. Naravno, mnoge od njih su izostale. No, važno je da smo "probili led", jel tako!? Koristim priliku da u ime SabaH-a pozovem tebe i tvoje kolege da nam se javite, ponekad, s prilogom iz zemlje u kojoj trenutno živite. Zapravo, učestvujete u gradnji našeg međusobnog mosta i s druge strane "bare"! Naš list je, kao i vaša, otvoren za srudanju. Na taj način ćemo ove teme, što smo ih samo načeli, proširivati i produbljivati, u interesu svijeta nas. Prema tome bujrum!

Bašić: Hvala ti na pozivu i mi ćemo, sigurno, nastaviti našu saradnju - nadam se na zadovoljstvo vaših i naših čitaoca.

SabaH: Ipak, ima li nešto što te nisam pitao, a ti smatraš da je trebalo spomenuti baš u ovom razgovoru?

Bašić: Mislim da i ovo što sam do sada rekao ne bude prviše. Ostavimo nešto i za neko naredno pitanje.

SabaH: I na samom kraju, poštovani Irfane, u ime redakcije i čitatelja SabaH-a, zahvaljujem ti na razgovoru i zamolio bih da preneš selame i pozdrave svojim kolegama i svima onima koji čitaju vaš cijenjeni list.

Bašić: Hvala. I još jednom - veliki pozdrav vašim čitaocima iz danas (subota, 18. marta - op.BG) sunčane Danske.

Razgovor vodio:
Bedrudin GUŠIĆ

**Ako ste izbjeglica sve
vam je besplatno**

New York Food & Hotel Management School

**Dajemo
besplatne kratke
kurseve
od 9am do 3pm**

**Pozurite jer je
broj mjesta za
upis ograničen.
Dodajte na
adresu:
154 West 14. St.
New York, NY
ili se javite na
telefon
(212) 675-6655**

**NA VAMA JE
IZBOR
a) Obučavamo
za hotelske
kuhare ili
b) Obučavamo
za hotelski**

**Commercial Cooking and
Catering plus Externship
Commercial Cooking
plus Externship
Hotel and Restaurant
Management plus**

**NAKON ZAVRŠENOG KURSA - MI VAM OBEZBIJEDJUJEMO
POSAO U NAJEKSKLUZIVNIJIM HOTELIMA U NEW YORKU**

***Naučite tajne američke kuhinje ili
upišite kurs hotelskog Managementa***

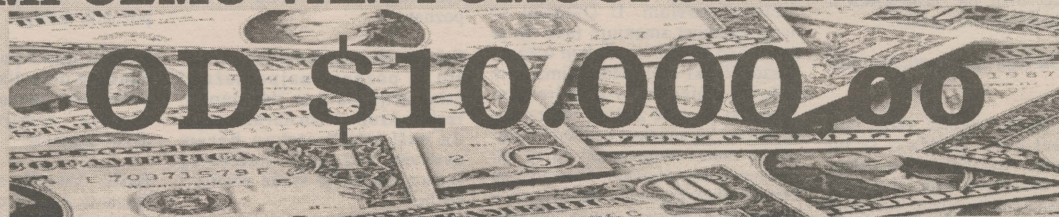

**NAPOMENA
Počevši od
14. Januara -
svakog drugog
petka besplatne
konsultacije u
prostorijama
redakcije SabaH
43-07 Broadway
Astoria, NY
11103 ili
telefonom
718-267-1242**

CHINA TOWN MANPOWER PROJECT INC.

**125 Canal St. Room 302
New York, NY 10002**

**AKO STE IZBJEGLICA
A ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS
MI ĆEMO VAM POMOĆI SA KREDITOM**

SAMO NAZOVITE (212) 966 - 7328

Izložba kineske slikarice Jia Lu u zgradi Ujedinih Naroda u New Yorku

SREDIŠNJI MOTIV-ŽENA

JIA LU

Jia Lu je slikarica rođena u Kini koja potječe iz umjetničke familije. Nakon završene Centralne Akademije za umjetnost i dizajn, dolazi u Kanadu gdje radi na Fakultetu vizualnih umjetnosti na Univerzitetu York i tu otkriva i postaje zaokupljena zapadnjačkim psihološkim pristupom ljudskom tijelu, što se i

Hairpin

odražava u njenim radovima, portretima žena. Jia Lu sada živi i radi u Kaliforniji. Smatra se jednom od vodećih slikara realista Sjeverne Amerike. Njena ulja na platnu su detaljne studije samopouzdanje, nezavisne žene na vrhuncu svoje ljepote, što je dočarano do

u najsitniji detalj. Misterija i klasična ljepota njenih heroína odražava autoričina razmišljanja i poimanje žene, kao i želju za spajanjem Azijskih i Evropskih

Lady In White

tradicijsa. Izložba slika ove autorice se trenutno održava u zgradi U.N.-a u New Yorku. Njeni portreti žena su očaravajući i plijene svojom ljepotom i egzotičnošću, dajući dužno

priznanje ženi i njenoj ljepoti koja u većini slika kao da izbija iz nutrine samih likova oslikanih na platnu, što čini ovu izložbu u svakom slučaju vrijednom za pogledati.

I.V.

Armillary Sphere

Zbirku pjesama BAHRE PAŠIĆ, "NEDOPJEVANI GRAD" moći ćete kupiti u redakciji SabaH-a po cijeni od \$ 20.

ŽELJA

ODMARAM SVOJE GODINE
U TOPLU KRILU
AUGUSTA
INE ČEKAM
DA NOĆ ME STIGNE
NA CRNU VRANCU.
SA SAPIMA OD VJETRA
NE ČEKAM
DA ZAMRSI ME
VLASTITO OKO
U GRANAMA KESTENOVA.

DOK PJEVAM
USPUT
GRICKAJUĆI PROŠLOST
DJEVSTVENOJ SAMOĆI
PO RUBOVIMA NOĆI
KONAČNO SE OTVARAJU
SVI NAROVI
STREMLJENJA TAJNIH
I MODRIH DUBINA
IZ KOJIH PROVRIJEŠE
UZAVRELE RIJEČI
U ŽELJI
TKANOJ OD MORSKOG SNA.

POJAVITI SE
OPET NEGdje
NA OBALAMA DRUKČIJEG DANA.

U DELFINOVU TIŠAKU
PUNOM SUNČEVA SJAJA
I ODMORITI SE
OD LADE
ŠTO ME NA PUTE
NEVJERNE SVOJE ZOVE.

Bahra Pašić

USKORO!!! USKORO!!!
USKORO!!!

U New Yorku

Šemsa Suljaković gostuje
prvog vikenda u maju!
Za sve informacije
nazovite:

718 274 - 8341

O STARIM LJUBAVIMA

Teme i inspiracije za ove moje Momente dođu nečekivano, možda tek jedna riječ izgovorena u nekom sasvim drugom kontekstu, dovoljna je da u meni izazove neku asocijaciju, ideju, moje vlastito sjećanje. Ponekad je to nešto što vidim, neka slika koja pred mojim očima preraste okvire datog nam vremena i prostora i nekom čudesnom snagom izazove, pozove neke davne slike stvarnosti ili snova. Mojih ili tuđih, životnih ili onih imaginarnih (iz slika, knjiga, filmova...). I otvori se jedan novi svijet, svijet u kojem vladaju zakoni izvan okvira naše svakodnevice, u kojem se može dati na volju razmišljanju o svemu onom što bi ostalo skriveno, neizgovoreno, nenapisano. Jedna takva inspiracija desila se prošle subote, za vrijeme proslave 7. godišnjice Bosanskog Radija u lipej "La Fortuni" (simboličnog li naziva, jer fortuna je sreća), a ta inspiracija je dozvala sliku nečeg drugog, sličnog, što sam čula u jednoj saasvim drugoj prilici i sada se samo od sebe javilo da ostane, ostavi trag, da se pisanjem o tome podijeli s drugima. Pričajući sa društvom za mojim stolom, jedan od poznanika je podijelio sa nama nekoliko dojmova, od prije nekoliko dana. Njemu se desilo nešto predivno, sreo se sa djevojkom, sada ženom, koju nije vidio 28 godina, a sa kojom dijeli bezbroj nezaboravnih uspomena zajedničkog druženja iz Bosne. 28 godina je vrlo dug period. Ljudi iz nezrelih, ranih dvadesetih godina, u tom razdoblju sazriju u zrele osobe, osnuju svoje porodice, organiziraju život u novoj sredini i kako vrijeme ide, sve su rjeđe prilike da se sjete nečeg tako lijepog i dalekog, možda tek ponekad, u trenucima istinske nostalgije, čežnje, jave se sjećanja na ta davna vremena (tu se sjetih Prousta i njegovog romana "U potrazi za izgubljenim

vremenom", čiji se naslov može primijeniti na gotovo sve nas, jer svi vječito tražimo, sjećamo se, težimo onom čega više nema niti ga može biti u onom istom obliku). I sad kad se desi takav susret nakon gotovo 30 godina, gotovo je nemoguće zamisliti jačinu, težinu osjećaja sakupljenih u te 3 decenije odvojenih života, kao i erupciju svega toga što se slilo u sate i sate priče, sjećanja, svega onoga što se desilo svakome od njih u međuvremenu, a što se htjelo ispričati, podijeliti, ponovo proživjeti ili možda lakše podnijeti nakon što netko drugi, netko nama važan, čuje i utješi nas. A opet, i taj susret kao i sve drugo samo je naša sudbina. Jer, istovremeno i sve i samo ono što je upravo nama kao pojedincima pisano, to ćemo doživjeti, niti manje niti više. Zato sve treba prihvatiti kao dato nam, kao naše i jedinstveno, kao nepromjenjivo. Iako je ovo primjer susreta, rastanka, ponovnog susreta, ali sa pozadinom koja se cijelo vrijeme provlači, a to su 2 životne staze kojima nije bilo dato onda da krenu i ostanu zajedno, upravo ova priča dozvala je u sjećanje priču koju je sa mnom podijelio Amerikanac u kasnim osamdesetim godinama i koja je po svojem toku dijametralno suprotna ovoj našoj. Njega i suprugu, nekoliko godina mlađu od njega, iako se ni jednome ne bi dale niti blizu te godine, upoznala sam na Karibima prošloga mjeseca, gdje su provodili kraći godišnji odmor. Iz New Yorka su, sa Long Islanda. On je bio čuveni pilot u 2. svjetkom ratu i nakon završetka rata vratio se u rodni New York, i na jednoj od zabava priređenih za sve koji su se vratili, u jednom od kazališta na Times Square-u, on je upoznao svoju sadašnju suprugu, koja je tada kao mlada djevojka volontirala na toj zabavi. Slušajući ga kako priča o tom njihovom prvom susretu, sjećajući se muzike koja se svirala, pjesme uz koju je

skupio hrabrost i zamolio je za ples, ne mogu a da se i sada ne nasmijem kad se sjetim nježnosti koja je potpuno obuzela njegov izraz lica dok je govorio o svemu tome. Isto tako, sjetim se i one čuvene slike sa naslovnice "Life" magazina iz tog vremena te iste, 1945. godine, kada je kamera uhvatila jedan par, mornara koji u naručju drži djevojku u lepršavoj haljini, a oko njih masa okupljena na Times Square-u, uz zastave i cvijeće slavi završetak rata i povratak vojnika. Prije nekih desetak godina povel se velika akcija da se nađe taj tada anonimni par, kojem se nakon te fotografije

izgubio svaki trag. I pronašli su ih. I slikali ih ponovo za naslovnicu istog "Life" magazina, nakon gotovo 50 godina, u otprilike istoj odjeći, samo sada već poodmaklih godina. Ali, da se vratim ovom mom bračnom paru. Nakon što su se sreli, upoznali, zavoljeli, vrlo brzo su se oženili i sve do današnjeg dana ostali u braku. Više od 50 godina. Koliko je to ljubavi, razumijevanja, dijeljenja svega što se dešavalo u tih dugih 5 decenija. I dobrog i manje dobrog, ali kroz sve to su ostali zajedno, dobili djecu, unuke, prauku. Lijepe li i idilične slike.

Primjera za sve današnje mlade ljude i njihove brakove, dokaza da se može kad se hoće. I to je taj drugi primjer, gdje se ljubav koja se desila i našla nije izgubila, nestala u vihoru života i sudbine, nego ostala, jačala i išla naprijed. Ona druga se prekinula poput lanca, da bi se ponovo, ali nikako slučajno, opet našla, da bi se taj lanac ponovo spojio, da bi se njegove karike pokušale očvrstati, da budu kao nekada. Divnih li životnih priča. Divnih li momenata života.

I.V.

AMERIČKI ALMANAH

(Između 24. i 30. marta)

Pripremila: I.V.

24.3.

1930. - Rođen glumac Steve McQuinn (filmovi: Veliki bijeg, Sedmorica veličanstvenih, Papillon)
1989. - Izlivena nafta sa supertankera "Exxon Valdez" što je proizvelo najveće zagađenje mora u američkoj povijesti. To se desilo na grebenu uz obalu Prince William, područje južne Aljaske, prilikom čega je 10 miliona galona nafte razliveno u ocean.

1996. - Žena astronaut Shannon Lucid postaje 1. Amerikanka koja je živjela na svemirskoj stanici, nakon što je prešla sa američkog svemirskog broda "Atlantis" na ruski brod "Mir" radi planiranog 5-mjesečnog boravka, ali ostaje duže, pa se tek nakon 188 dana vraća na Zemlju i tako postavlja svjetski rekord za žene po dužini boravka na svemirskoj stanici.

25.3.

1942. - Rođena pjevačica ARETHA FRANKLIN, dobila naziv "The Queen of Soul" (Kraljica soula), dobitnica 15 muzičkih nagrada Grammy, prva žena kojoj je pripala čast da postane članica američkog "Rock and Roll Hall of Fame" 1987. godine. Neki od njenih hitova su "Respect", "Natural Woman".
1994. - Posljednje američke trupe napustaju Somaliju, nakon 15-mjesečne neuspješne misije, ostavljajući iza sebe 20.000 U.N. vojnika da održe mir u podijeljenoj zemlji gdje je rat započeo još 1991. godine pobunom protiv diktatora na vlasti Siyada Barrea.

26.3.

1874. - Rođen pjesnik Robert Frost (dobitnik 4 Pulitzerove nagrade)
1911. - Rođen TENNESSEE (Thomas) WILLIAMS, dramaturg, dobitnik Pulitzerove

nagrade, napisao drame po kojima su snimljeni čuveni filmovi: "Tramvaj zvan čežnja" sa Marlonom Brandom u glavnoj ulozi (Streetcar Named Desire, 1948), "Mačka na vrućem limenom krovu" sa Elizababeth Taylor i Paul Newmanom (Cat on a Hot Tin Roof, 1955), "Staklena menagerija" (Glass Menagerie), "Noć iguane" sa Richardom Burtonom i Avom Gardner (The Night of Iguana).

1939. - Rođen glumac James Caan (film "Kum" - Godfather)

1942. - Rođena spisateljica Erica Jong ("Strah od letenja" njen je čuveni bestseller, koji je i u Evropi bio veliki hit osamdesetih godina)

1944. - Rođen DIANA ROSS, pjevačica (samo i u grupi "Supremes") i glumica. Sa grupom "Supremes" cuveni hitovi: I Hear a Symphony, Come See About Me, u solo karijeri: Love Hangover, Ain't No Mountain High Enough. Glumila u filmovima The Wiz, Lady Sings the Blues.

1960. - Rođena glumica Jennifer Grey ("Dirty Dancing")

27.3.

1897. - Rođena glumica Gloria Swanson (čuveni filmski klasik "Sunset Boulevard")

1964. - Najveći potres u sjevernoj Americi, pogodio Aljasku, snage 8.4 stupnja Richterove skale. Prouzročio 125 zrtava uz hiljade ranjenih. Epicentar je bio na obali Prince William, 8 milja sjeveroistočno od grada Anchorage. Zanimljivo je da je na tom istom mjestu došlo do izlivanja nafte sa supertankera "Exxon Valdez" skoro točno 25 godina kasnije, 25.3.1989 godine.

28.3.

1969. - Umro Dwight D. Eisenhower, 34. predsjednik Sjedinjenih Američkih Država i

čuveni general 2. svjetskog rata, u Washingtonu D.C. u 78. godini života (rođen u državi Teksas 1890. godine).

29.3.

1790. - Rođen John Tyler, 10. američki predsjednik (1841-1845). Prvi u američkoj povijesti koji se oženio za vrijeme svog mandata.

1974. - Američka svemirska letjelica "Mariner 10" postaje 1. u povijesti da posjeti planet Merkur, šalje njegove slike na Zemlju. Lansiran je od strane NASE u novembru 1973. godine, i prije Merkura posjetio je Veneru. Merkur je jedan od najmanjih planeta sunčevog sistema, treba mu samo 88 zemljanih dana da izvrši solarnu orbitu, odnosno svoje kruženje oko sunca. Nema svojih satelita, nema vode ni zraka. Temperatura njegove površine se kreće od +800 stupnjeva Farenheita kad je okrenut prema Suncu, pa do -279 stupnja kad je okrenut od Sunca.

30.3.

1867. - Amerika potpisuje sporazum sa Rusijom o kupovini Aljaske za 7 miliona dolara. Teritorij Aljaske iznosi 1/5 površine preostalog teritorija SAD.

1870. - Usvojen 15. Amandman na američki Ustav kojim se daje pravo glasa građanima Afričko-Američkog porijekla. Sve do 1877. godine južnjačke države opozivaju taj Amandman, i trebalo je proći još gotovo 100 godina do novog pokušaja ostvarenja jednakih prava svih stanovnika Juga.

1937. - Rođen glumac i režiser Warren Beatty (između ostalih, glumio u poznatom filmu "Bonnie and Clyde", režirao filmove "Reds" i "Dick Tracy")

1945. - Rođen Eric Clapton, gitarist, pisac tekstova i pjevač (samo i u grupi "Yardbirds")

1981. - Pokušaj atentata na tadašnjeg predsjednika Amerike Ronalda Reagana, u Washingtonu D.C.

DINO MERLIN gostuje u New Yorku prvog vikenda juna mjeseca. Za informacije nazovite: **718 274 - 8341**

MAGAZA Hallal Meat CATERING

"LJULJHAMI"

Braće Aga, Dine i Hajra Redžića

44-08 30. Avenue Astoria, NY

Tel: (718) 545-6566

Alba Productions

Professional Video & Photography

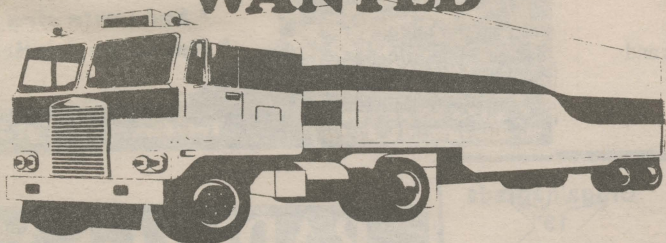
Vasa najdraza veselja
zaslužuju biti u rukama
profesionalaca...

za povoljne cijene pozovite
AMIR SUKALIC

718 769-1409

917 439-4971

TRUCK DRIVER WANTED

Enotrade, Inc. is looking for CDL truck drivers to operate trucks with 53' dray van trailers throughout the continental U.S.

We hire experienced and courteous drivers with min. 3 months of verifiable over the road experience.

Enotrade, Inc. offers with regular employment status, 50/50% medical insurance after two months of employment. Pay is based on experience. We are very competitive and start with 33 cents per mile for solo driver.

Drivers and Owner Operators from any state, please call **Enver at 847-657-8434** for details.

Our www.eno-trade.net WEB site is under construction.

Piceria

SABAH

VI. Muzafer Bektešević i Ermin Balić

42-20 30.Avenue

Astoria, New York

Tel. 718-545-9455

Dodjite i probajte naše
specijalitete domaće i
italijanske kuhinje

- Burek i druge pite
- Specijaliteti sa roštilja
- Jagnjeće pečenje
- Domaći pasulj
- Sarma

IZVINJENJE!

U prošlom broju 118 u intervjuu gospodina Miralema Pervizovića koji je dao našem saradniku Bedrudinu Gušiću, došlo je do premještanja stubaca tog intervjuja. Redakcija se izvinjava čitaocima, gospodinu Pervizoviću i gospodinu Gušiću.

INTERPRETERS NEEDED FOR U.S. ARMY IN THE BALKANS

TRWS&ITG has a contract with the US Army to provide interpreters in support of U.S. peacekeeping forces in the Balkans. TRW must identify individuals who meet specific qualifications and are willing and able to deploy to the Balkans.

Requirements:

- US citizenship.
- Near native or native proficiency in Bosnian/Croatian/Serbian and/ or Albanian.
- Excellent English skills.
- Good physical condition.

All candidates must undergo a security background check, a language test, and medical exam. Individuals who meet the above conditions will be offered one-year agreements and be paid \$4,000 per month plus a bonus every six months. Transportation costs, housing, food, medical and life insurance will be provided.

If you are interested in working as an independent in the Balkans, feel you meet our requirements and are able to deploy, fax your resume to (703) 968-1276.

The Process

The first step is to prepare your resume. Highlight your work experience, education, linguistic skills and any special qualifications or experience that would make you valuable to our program. Fax your resume to (703) 968-1276 along with a cover letter and a short paragraph in both languages describing why you want this job.

We will review your order to determine whether your skills, expertise and experience are in compliance with our requirements.

We will contact individuals whose candidacy we wish to pursue and contact a telephone-prescreening interview. Should we determine that you meet our criteria, we will send you a Candidate Data Sheet (CDS) and Questionnaire for National Security Positions (SF-86) for you to complete and return to us. Upon review of your CDS and SF, we will invite those we consider qualified to our next candidate screening session. Screening covers three days and takes place at our offices in Fairfax, VA near Washington, DC. We pay all allowable expenses related to the screening.

Should you successfully pass the screening process, you will be invited to sign a renewable one-year agreement and deploy to the Balkans as an independent as additional requirement for interpreters are requested by U.S. Army.

The Job

Interpreters will support peacemaking operations and have the opportunity to interact with many influential decision-makers. These experiences may open doors for rewarding future careers with other organizations.

Our linguists occupy a variety of positions: interpreting for high ranking U.S. Army officers, special teams, unique units, civilian political advisors and other civilian officials. Linguists come into contact with governmental political and military leaders and the local population. Interpreters live on an American Army base, eat in the dining facility, wear army issued uniforms and enjoy the same facilities as the soldiers—fitness centers, shopping, movie theaters, etc. TRW Linguists are under the protection of the U.S. Military in the operational Area.

BOSANSKO AMERIČKO UDRUŽENJE IZ NEW YORKA

Obavještava sve zainteresovane da organizuje jednodnevni izlet u **Boston 25. marta 2000 godina-subota.**

Planirana je posjeta **Harvardskog Univerziteta**, Panker Hill statue i ostalih znamenitosti u centru grada.

Polazak je u 6:30 am sati ujutro ispred prodavnice **Black Bull** na adresi 42'10 30th Ave. Astoria, gdje možete kupiti karte koje koštaju samo 35 dolara u oba pravca, povratak je isti dan na večer. **Karte su u prodaji do 12. marta, nedjelja.** Ovo je dobra prilika naročito našim studentima, da na organizovan način posjete Harvard. Sa sobom ponesite svoju hranu. Interesovanje je veliko i molimo vas da na vrijeme obezbijedite karte. Sve potrebne informacije možete dobiti na telefon

(718) 267'9131 Svi ste dobro dosli.

Bosansko Američko
Udruženje - New York

HALAL MEAT JEZERO GROCERY & MEAT

- * Halal meso *
- * Suho meso *
- * Sve vrste sira *
- * Razne poslastice *

2323 65 street
Brooklyn, NY 11201

Tel/Fax: (718) 375-6999

Prva Nagrada

25"

TV u Boji

POVRATAK TAKSE '99

AHMED BROKERAGE, INC.

Javno objavljuje Lotto 2000 za Taksu '99

Vi možete biti jedan od sretnih dobitnika kroz obračunavanje vaše takse preko

Ahmed Brokerage Inc

Četvrta nagrada

RADIO

Druga nagrada

19"

TV u Boji

Peta nagrada

KAMERA

Treća nagrada

VIDEO

LOTO ĆEMO IZVLAČITI 16-tog APRILA, 2000 U 12 SATI (PODNE)
U PRISUSTVU VLASNIKA TIKETA

KRAJNJE JE VRIJEME DA MISLITE NA SVOJ

POVRATAK TAKSE

MI SMO TU, SA MNOGO GODINA PRAKSE

OSIGURAVAMO

* Auto * Kuće * Biznis * Život

ZAKONSKI SERVISI

* Imigracija * Povrede * Bankrot

VOZAČKE DOZVOLE

* Voz. ispit * Časovi vožnje

DEFENSIVE VOZAČKI KURS:

OD DMV-a ODOBREN 6 SATNI KURS POMAŽE DA SE UKLONE 4 POENA IZ VAŠE VOZAČKE DOZVOLE I UŠTEDI 10% VAŠEG OSIGURANJA ZA 3 GODINE.

AHMED BROKERAGE, INC.

43-07 Broadway, Astoria, NY 11103

Tel: (718) 777-8236, Fax: (718) 777-8237

RADIO GLAS BOSNE I HERCEGOVINE

FM 91.5 Mz od 11:30
do 12 sati

P.O. box 8091

Phone/Fax: 201 670-0759

Paramis NJ 07653-8091

Email: Voice/BH@yahoo.com

TaxID: 22-3332195

Riječ o jeziku SAVREMENI BOSANSKI JEZIK

Ovom prilikom želim da se zahvalim prof. Radončiću na predivnom članku na temu o jeziku u kojem je napisao našu pravu istinu i iznio naše životne probleme kojih još mnogi nisu svjesni, a ujedno da se i ja uključim u raspravu o toj temi. Zahvaljujući listu SabaH koji nas povezuje nadam se da će se rapsrava o ovoj temi nastaviti. Zbog tehničkih razloga te prezaustetosti, javljam se sa zakašnjenjem, ali nikad nije kasno kada je govor o jeziku. Kao nastavak bosanskog jezika International Language Program u Londonu, Kanadi, želim da iznesem neka svoja iskustva u borbi za naš jezik.

Postojanje škole bosanskog jezika je odigralo ključnu ulogu u zvaničnom priznanju bosanskog jezika u Kanadi jer je na popisu jezika bio srpsko-hrvatski, hrvatsko-srpski jezik. Sa svim udžbenicima bosanskog jezika, te potvrdom iz našeg

Konzulata da je bosanski jezik službeni jezik u Bosni i Hercegovini odboren nam je upis učenika.

Nažalost, još uvijek ima provokativnih pitanja: "Kakav je to bosanski jezik?" Danas govorimo tzv.

SAVREMENIM BOSANSKIM JEZIKOM koji je u svojoj standardizovanoj formi zapravo nužno revidirani "bh. standardno jezički izraz". On je isti onaj jezik koji se (prije ovog rata) upotrebljavao kao segment sh/hs dijasistema (zajedničkog jezika), ali uz neophodne ispravke onih jezičkih osobina koje nisu usklađene sa lingvističkom stvarnošću na bh. prostorima. Izmeje se uglavnom odnose na neka pravopisna pravila i na leksičku normu, što podrazumijeva, prije svega, upotrebu glasova h i f, te rehabilitaciju borjnih orijentacija (turcizama) koji u bosanskom jeziku jesu u upotrebi, a sh/hs. književni jezik ih je

odbacivao kao arhaizme (zastarjele riječi), provincijalizme ili lokalizme (riječi neknjiževne, lokalne) barbarizme (nepoželjne strane riječi) i slično. Dosadašnja standardnojezička norma je morala biti revidirana iz dva razloga: 1. zato što je s/h jezik u dobroj mjeri "ignorisao" jezičku realnost BiH, pogotovo jezičke osobine govora bosanskih muslimana i 2. zato što je Novosadski pravopis u upotrebi više od 30 godina, pa je sa stajališta jezičke prakse (živog govora, upotrebe jezika) svakako bio prevaziđen jezik je po svojoj prirodi dinamičan, živ, on nije statična kategorija, već se mijenja pod uticajem različitih i jezičkih izvanjezičkih činilaca.

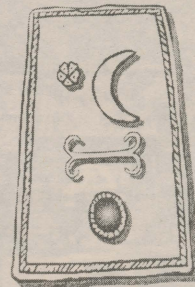
Ovakav kraći odgovor daju učenici škole bosanskog jezika (Izvod iz udžbenika BOSANSKI JEZIK - 8 razred autora Hanka Vajzovića - Mensura Čutovića

Meliha SMAJIĆ

HANKA VAJZOVIĆ - HUSEIN ZVRKO

GRAMATIKA BOSANSKOG JEZIKA

I. - IV. RAZRED GIMNAZIJE

REPUBLIKA BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO OBRAZOVANJA, NAUKE I KULTURE
SARAJEVO, 1994. godine

lepršavosti bosanskog jezika. Na bosanskom jeziku stoljećima su stvarana djela neprolazne umjetničke vrijednosti i izuzetnih znanstvenih dostignuća, koja u sklopu svjetske kulturne baštine i znanstvenih otkrića imaju svoja

je za književni jezik Hrvata i Srba najprije i najbolje primiti južno, ijekavsko narječje". U nauci je ustanovljeno da se pod bosanskim jezikom u lingvističkom smislu podrazumijeva "južno narječje" iz Bečkog dogovora. Taj zajednički, ustvari bosanski, jezik Bošnjaka, Srba, Hrvata i Crnogoraca, ustanovljen Bečkim dogovorom imenovan je raznim složenicama i polusloženicama (srpsko-hrvatski, hrvatsko-srpski, srpsko-hrvatski, hrvatsko-srpski, hrvatski ili srpski, sprosokhrvatski odnosno hrvatskosrpski) da bi ga na kraju Srbi nazvali srpskim, a Hrvati hrvatskim jezikom. Izostavljanje imena bosanski jezik u 19. vijeku nema nikakve lingvističke opravdanosti, isto kao što je u 20. vijeku

sociološki bilo neopravdano izostavljanje imena Bošnjak za nosioca bošnjačke kulture i pripadnika bošnjačkog naroda. Razlozi u oba slučaja bili su isključivo političke naravi. Vraćanje imena "bosanski" jeziku Bošnjaka, nastavak je višestoljetne

kulturno-historijske tradicije i stoga razumljivo, opravdano i nužno. Živeći na razmeđu istočnih i zapadnih kultura, izloženi kraće ili duže, uticajima osvajača sa istoka, zapada ili sjevera, Bošnjaci su vremenom poprimili jezičke elemente komšija ili zavojevača, ali nikad u toj mjeri da bi bosanski jezik izgubio osnovnu supstancu koja ga čini autentičnim izrazom. Naprotiv, u dodirima sa drugim jezicima i drugim kulturama, bosanski jezik je birao za sebe ono što odgovara njegovom duhu i na taj način bogatilo sebe. I danas riječi koje su se udomačile u

PRVA I JEDINA, NEZAVISNA

BATV

BOSANSKO - AMERICKA TELEVIZIJA
U NEW YORK-U

- SVAKE SUBOTE OD 1:30PM, NA
"THE ARABIC CHANNEL"
(QUEENS - CH 63, BROOKLYN - CH 76)

- SVAKOG CETVRTKA OD 9PM, NA CH 57

BATV

PO BOX 6278

LONG ISLAND CITY, NY 11106

TEL: 718/ 956-8423

Bosanski jezik pripada slavenskim jezicima i to južnoslavenskoj jezičkoj zajednici, a zajedno sa slovenačkim, hrvatskim i srpskim čini zapadnu skupinu te zajednice.

Kroz hiljadugodišnju tradiciju bosanske državnosti uvijek je bio prisutan i bosanski jezik sa takvom nominacijom i sadržinom koju taj pojam u lingvističkom smislu i nosi. Ime bosanskog jezika je prisutno i u predislamskoj Bosni. Za vrijeme osmanskog perioda bosanskim jezikom imenuju svoj jezik sve tri vjerske skupine u Bosni (muslimanska, katolička i pravoslavna). Krajem tog perioda nominacija

bosanski jezik počinje sve više da se vezuje za bošnjački etnički krug. To sužavanje posljedica je nametanje srpske i hrvatske nacionalne svijesti bosanskom, pravoslavnom i katoličkom dijelu stanovništva.

Potomci starih Bošnjana koji su živjeli na prostorima današnje Bosne, u užem smislu, Hercegovine i Novopazarškog Sandžaka imenovali su svoj jezik bosanskim ili bošnjačkim. Prostor na kojem se danas govori bosanskim jezikom znatno je širi od državnih granica Republike Bosne i Hercegovine. Ovaj jezik pokriva i teren izvan administrativnih bosanskohercegovačkih granica, kod bošnjačkog-muslimanskog

stanovništva slavenskog porijekla. Bosanski jezik je narodno ime za jezik Bošnjaka u Bosni i Hercegovini i izvan nje. Naravno, to je jezik i drugih koji ga smatraju svojim. Upotreba bosanskog jezika i stvaranje na njemu imali su kod Bošnjaka stalni kontinuitet. Ta jezička duhovna i stvaralačka aktivnost u Bosni nije nikada prekidana. U grafijskom smislu taj kontinuitet potvrđuje i bosančica, stilizirano ćirilsko pismo, kao i uspjeti pokušaji prilagođavanja arapskog pisma (arebica) glasovnom sistemu bosanskog jezika. Bogato bošnjačko narodno stvaralaštvo u poetskom epskom i lirskom izrazu najbolja su potvrda trajnosti, izbrušenosti i refinjane

posebna mjesta.

Bošnjaci nisu primili ni od koga jezik, već su uvijek govorili svojim, bosanskim jezikom, čuvali ga i bogatili vijekovima. To je izvoran i autentičan jezik Bošnjaka kao što je autohton i autentičan i sam bošnjački etnos.

Mnogo prije Bečkog dogovora 1850. godine, istorijskog događaja za južno-slavenska lingvistička kretanja, istaknuti kulturni radnici među Južnim Slavenima zalagali su se za bosanski govor, odnosno bosanski jezik, idealizirajući ga kao najljepši, najmilozvučniji i slično, preporučujući ga za osnovu zajedničkog književnog jezika. I zaista pod tačkom 2. pomenutog dogovora sotji "da

bosanskom jeziku, a njihovo je porijeklo sa strane, treba njegovati kao sastavni dio bosanske leksike, ukoliko nema adekvatne bošnjačke zamejne za nju. U savremenom bosanskom jeziku pri tvorbi riječi, konstrukciji rečenice, odnosno prema leksici nužno je njegovati bošnjački jezik i duh, a jezik kao živi organizam odbacit će sve ono što se ne uklapa u njegovu bit. Na kraju, ova gramatika je pisana u ratu, u opsjednutom Sarajevu, gdje je gotovo sve porušeno i biblioteke spaljene, pa otud možda i neće dati odgovore na sve jezičke zamke, ali se nadamo da će poslužiti onima kojima je namijenjena do nekog slijedećeg, kompletnijeg izdanja.

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS

COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

TRANSLATIONS NEEDED For U.S. Army in the Balkans

TRW S&ITG has a contract with the US Army to provide linguists to support peacekeeping forces in the Balkans. Currently, we have a need to identify additional individuals who meet the requirements and are willing and able to deploy to the Balkans.

Requirements:

1. US citizenship
2. Near native or native proficiency in Bosnian/Croatian/Serbian, excellent English skills (*language tests will be given*)
3. Good physical condition (*medical exams will be given*)
4. Must undergo and pass a detailed security background check

Individuals who meet the requirements will be offered one-year linguist agreements. The pay is \$4,000 per month, plus a \$2,000 bonus every six months. Your transportation costs, housing, food and medical and life insurance will be provided. If you are interested in working as an interpreter in the Balkans, feel you meet our requirements and are able to deploy in the near future, please fax your resume to (703) 968-1276.

For additional information, call (703) 968-1263

Nesretni slučajevi
ACCIDENTS & INJURIES
Povrede

Kod kuće

Na poslu

Na ulici

BESPLATNE KONSULTACIJE

Ne naplaćujemo usluge

sve dok slučaj

ne riješimo uspješno

Ako se već desilo - samo nazovite

WAYNE D. KURZNER, ESQ.

555 Fifth Ave. DAYS: (212) 867-9149

Manhattan, NY EVES: (914) 725-8018

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue

ASTORIA, NY 11103

Tel: (718) 278-8395

Fax: (718) 278-8396

PAN LINE

TRAVEL

ŽELITE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRATITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKJU

SARAJEVO * MOSTAR * ZAGREB * PODGORICA

Nakon poraza od 3:2 u prvom kolu proljećnog dijela prvenstva

BOŠNJAK U OPASNOSTI

Protekla nedjelja bila je skoro kobna za fudbalere našeg jedinog prvoligaša "Bošnjaka" iz Njujorka. Kao i obično, Bošnjak "mora" da primi gol da bi se "probudio". Tako je bilo i ovog puta. Nakon što je protivnik tri puta zatresao mrežu "Bošnjaka", fudbaleri su došli sebi te iz nekoliko šansi uspjeli u regularnom toku utakmice ublažiti svoj poraz na 3:2. Nažalost, utakmica se igrala 90 minuta pa fudbaleri "Bošnjaka" nisu imali vremena da bar izjednače rezultat protiv trećeplasirane ekipe "Forest Park". Rezultat ove utakmice, doveo je obadviije ekipe (Bošnjak i Forest Park) na treće mjesto tabele, stim što je Forest Park sa 19 bodova treći od vrha a Bošnjak sa 12 bodova treći od dna tabele.

No, pred nama je vjerovatno presudna nedjelja za opstanak ekipe "Bošnjaka" u Prvoj ligi. Naime, Bošnjak se u sljedećem kolu sastaje sa prvoplasiranom ekipom "NY Rovers" koja je u proteklom, prvom kolu proljećnog dijela šampionata savladala u gostima ekipu "Islip" rezultatom od 3:0.

Nadamo se da će Sejdićevi puleni smoci snage, i kao u nekoliko navrata do sada, iznenaditi svoje obožavatelje, a i mnoge u Prvoj ligi, te u gostima pobijediti prvoplasiranu ekipu. Nama koji živimo u Njujorku ostaje da se okupimo u što većem broju i u nedjelju bodrimo našeg prvoligaša u borbi za opstanak u Ligi.

Direkcije za dolazak na utakmicu

NY Rovers - Bošnjak koja će se igrati u nedjelju 26. marta u 2:30PM na stadionu "Flushing Memorial HS": Grand Central Parkway to Whitestone Expressway. Exit at 20th Ave. Right at first light. Right on 149th Street. Go to 29th Ave, Field is on left side.

U sljedećem kolu se sastaju:

East Meadow - Oceanside

Glen Cove - Lindenhurst

Integral - Islip

NY Rovers - Bošnjak

Polonez - Forest Park

TABELA PRVE LIC LIGE

TEAM	GP	W	L	T	GF	GA	PTS
NY ROVERS	11	7	2	2	19	5	23
GLEN COVE	11	6	3	2	27	17	20
FOREST PARK	11	6	4	1	17	15	19
EAST MEADOW	11	5	4	2	17	20	17
INTEGRAL	11	4	3	4	22	16	16
ISLIP	11	4	3	4	16	13	16
OCEANSIDE	11	4	6	1	10	22	13
NY BOŠNJAK	11	3	5	3	20	23	12
LINDENHURST	11	2	6	3	17	25	9
POLONEZ	11	2	7	2	15	24	8

Nogomet:

USPJEŠAN SASTANAK

Sarajevo, 26. marta (BHP) - U Sarajevu je danas održan sastanak predstavnika nogometnih struktura BiH (NSBiH, FS Republike Srpske i NS Herceg-Bosne) na kojem je postignut dogovor o završnici nogometnog prvenstva BiH (play-off). Predložena su tri modela za učešće bh. predstavnika u međunarodnim klupskim takmičenjima. Bosna i Hercegovina će ove godine u pretkvalifikacijama Lige prvaka imati jednog predstavnika. Završnica ovogodišnjeg takmičenja (play-off) za Ligu prvaka igrat će se po modelu 5 -4 -3 (pet klubova iz NSBiH, četiri iz FSRS i tri NS Herceg-Bosne), a pobjednik će igrati u Ligi prvaka. Drugi model koji je danas usvojen za Kup UEFA, u kojem će Bosna i Hercegovina imati dva predstavnika. Jedan predstavnik je drugoplasirani iz kvalifikacija Lige prvaka, dok je drugi pobjednik završnice koji se igra po sistemu 4-3-2 (svi iz Kup takmičenja, četiri iz

NSBiH, tri iz FSRS i dva iz NS Herceg-Bosne). I na kraju za Intertoto kup, u kojem će BiH ove godine imati jednog predstavnika, u kvalifikacijama igrat će po jedan predstavnik iz sva tri saveza. U ovom takmičenju ne može sudjelovati ekipa koja je bila plasirana niže od osmog mjesta u svom prvenstvu i koja je sudjelovala u kvalifikacijama za Ligu prvaka i Kup UEFA. Značajno je napomenuti da su se sve tri delegacije složile da se obavezno igra play-off za 1999./2000. godinu, da igra što više klubova i da se utakmice igraju u mjestima odakle su klubovi. O svim predloženim modelima izjasnit će se predstavnici NSBiH, FS Republike Srpske i NS Herceg-Bosne u roku od sedam dana, dok će se naredni sastanak održati za deset dana u Sarajevu. Zaključci sa današnjeg sastanka bit će prosljeđeni u Evropsku nogometnu federaciju (UEFA).

Nogomet: SUDIJE IZ HRVATSKE

Sarajevo, 26. marta (BHP) - Za prijateljsku nogometnu utakmicu između reprezentacija Bosne i Hercegovine i Makedonije, koja će se 29. marta odigrati na stadionu Bilino polje u Zenici, štampano je 16.000 ulaznica.

Cijene ulaznica su tri, pet i sedam KM.

Utakmicu Bosna i Hercegovina - Makedonija sudit će arbitri iz Hrvatske. To su: Alojzije Supraha, Darko Slivar i Miroslav Jedvaj. Četvrti sudija je Siniša Zrnić iz BiH. Mlada reprezentacija BiH istog dana u Travniku (13.30) igra sa mladom reprezentacijom Makedonije. Za ovu utakmicu štampano je 2.000 ulaznica po cijeni od pet KM.

Nogomet: SMAJLOVIĆ

SAOPĆIO IMENA KANDIDATA

Sarajevo, 25. marta (BHP) - Selektor nogometne reprezentacije Bosne i Hercegovine Mišo Smajlović danas je u Sarajevu saopćio imena kandidata za prijateljsku utakmicu s Makedonijom, koja se igra 29. marta na stadionu Bilino polje u Zenici. Na spisku su: Gušo, Bećirević, Kapetanović, Hibić, Konjić, Varešanović, Barbarez, Hujdurević, Šabić, Musa, Kodro, Bolić, Topić, Salihamidžić, Mujčin, Akrapović, Klaić, Bule, Mišković, Ihtijarević, Duro i Huljev. Okupljanje reprezentacije BiH

zakazano je za 27. mart u hotelu Internacional u Zenici.

Bosanskohercegovačka reprezentacija će održati tri treninga, jedan u ponedjeljak, 27. marta, a dva u utorak, 28. marta. Utakmica BiH - Makedonija igra se u srijedu, 29. marta u 17 sati. Selektor Smajlović je kazao da će za utakmicu sa selekcijom svijeta, koja se igra 25. aprila u Sarajevu, biti proširena lista kandidata. Tada će najvjerovatnije u kombinaciji biti i Elvir Baljić, koji se oporavio od povrede i počeo da igra za Real Madrid.

FIFA rang-lista:

BiH NA 83. MJESTU

Cirih, 25. marta (BHP) - Nogometna reprezentacija Bosne i Hercegovine na novoj rang-listi FIFA-e nalazi se na 83. mjestu sa 443 boda. Reprezentacija BiH je u odnosu na prošlomjesečnu listu pala za tri mjesta, a odnosu na decembar 1999. godine za osam mjesta. Na vrhu ljestvice nije bilo velikih promjena. Prvi je i dalje Brazil sa 834 boda. Slijede 2. Česka Republika 767, 3. Francuska 758, 4. Spanija 747, 5. Njemačka 735, 6. Norveška 717, 7. Argentina 714, 8. Rumunija 712, 9. Hrvatska 708, 10. Meksiko 706, 11. Engleska 693, 12. Danska 689, 13. SR Jugoslavija 689, 14. Italija 681, 15. Portugal 669 bodova, itd. Reprezentacija Izraela nalazi se na 29., a Austrije na 30. mjestu.

BOSANSKO - AMERIČKO UDRUŽENJE IZ NEW YORKA

Organizuje zabavno veče **2. aprila** (nedjelja) u Kristal Palasu na adresi 31-09 Broadway, Astoria sa početkom u 6:30 sati. uz bogat kulturno umjetnički program zabavljat će vas:

EMIR CERIĆ, poznati pjevač narodne i zabavne muzike.

Popularna grupa **BUREK U SVEMIRU** i jedan broj pjevača amatera sa izvornim bošnjačkim pjesmama. Te večeri ćete moći pogledati izložbu slika, poznatog umjetnika:

FUADA HUSKIĆA

Ulaznica je samo 20 dolara. Za djecu ispod 12 godina ulaz besplatan. Svi su dobro došli.

BOSANSKO - AMERIČKO UDRUŽENJE

Plavsko - Gusinjski
Kulturno Sportski
Centar - Behar

RADIO BEHAR

SVAKE SUBOTE OD 2-3 PM
NA RADIO TALASIMA 1380 AM.
NAŠI KONTAKT TELEFONI SU

TEL-FAX: (718) 545-8720
CELL: (917) 568-3496

**BESPLATNE
OBJAVE NA RADIO
BEHARU SU**

**HAJTARI, HUMANITARNE AKCIJE
I SPORTSKE VIJESTI**

1. APRILA U NJUJORKU AUDICIJA

KOMIČNA PREDSTAVA
"SVE MI DIRAJ - OČEVINU
NE DIRAJ"

ULAZNICA \$25.00

ZAULAZNICE I INFORMACIJE
JAVITE SE U ASTORIA-VIDEO
NA TEL: (718) 956-6308

International Driver's License

Translated from your original driver's license by IADC. International Driver's License is issued according to Geneva Convention on Road Traffic.

ONLY ORIGINAL DRIVER'S LICENSE NEEDED FROM ANY COUNTRY

IF YOU WANT TO RECEIVE YOUR CARD BY MAIL, YOU SHOULD PROVIDE THE FOLLOWING INFORMATION:

- 1) FIRST NAME, LAST NAME
- 2) FULL ADDRESS & TELEPHONE
- 3) DATE OF BIRTH
- 4) COUNTRY OF BIRTH
- 5) SEX (M) (F)
- 6) COLOR OF EYES
- 7) HEIGHT IN INCH
- 8) SIGNATURE
- 9) COPY OF DRIVER'S LICENSE FROM ANY COUNTRY (FOR DL)
- 10) 1 PHOTO (PASSPORT SIZE)
- 11) MONEY ORDER TO IADC FOR \$40.00 DL (\$5.00 - INTERNET REGISTRATION, \$4.00 S/H) OR \$20.00 - ID

IF YOU'D LIKE TO GET SOCIAL SECURITY SUBSTITUTION, I.E. TAXPAYER IDENTIFICATION NUMBER, YOU HAVE TO ADD THE FOLLOWING:

MONEY ORDER FOR \$70.00 and:

WE HELP YOU TO GET:

SOCIAL SECURITY SUBSTITUTION

SOCIAL SECURITY

RECEIVE IN 2-4 WEEKS!

AL PUSHER

1739 SHEEPSHEAD BAY RD BROOKLYN NY 11235
Tel.: (718) 891-8159

Office hours Monday-Friday 10-7:30 Saturday-Sunday 10-3 train D & Q to SHEEPSHEAD BAY
SPECIAL PRICE FOR AGENT [HTTP://WWW.IADC-USA.COM](http://www.IADC-USA.COM)

OBAVJE- ŠTENJE!

Obavještavamo naše čitaoce da elektronski riječnici čija se reklama nalazi na petoj stranici naših novina, nisu englesko - bosanski ili bosansko - engleski, nego srpsko - engleski i englesko srpski a obećali su nam da će do septembra mjesaca napraviti i bosansko - engleski odnosno englesko - bosanski. Redakcija

AŠČINSKI PIRINČ- PILAV

To je tzv. suhi pilav, bez mesa. Može da fungira i samostalno kao varivo ili kao prilog. Spravljan je od juhe, koja se dobije od masti janječeg pečenja (braten-safta). Ranije su pekari snabdijevali ašćinice sa braten-saftom, odnosno ašćinice su se obično nalazile uz pekare. Pekar je pekao janje tzv. janjećoj tavi, u koju je prethodno stavio masti od pečenja i dolio malo vode. Poslije pečenja ovaj saft se upotrebljavao za spravljanje pilava.

Dakle, od safta se napravi juha (provrije) uspe riža i kuha. Po potrebi doda se malo soli i sitno usjeca peršunova lista. Kada je riža kuhana, servira se u tanjir, po nojoj pospe malo dobro raskuhanog graha odozgo, začini saftom iz bosanskog lonca, te pobiberi. Na ovaj pilav, u pravilu, ne smije ići jaka masnoća.

Uz ovaj pilav svakako se dodaje kiselo mlijeko.

KARAVANSKI PILAV

To je pilav koji su u Bosni spravljalje kiridžije (karavandžije) i drugi putnici na karavanskom putovanju u XVII stoljeću kroz Bosnu.

Kao baza ovog recepta uzet je opis spremanja pilava koji je jeo Pule prilikom putovanja sa jednim karavanom od Dubrovnika u Bosnu a koji mu je toliko prijavio da bi "mogao pobuditi želju oponašanja".

U kabali - tendžeru ("kotao bez ručica", kako ga naziva Pule, "poklopac toga lonca je visok koliko je posuda duboka, ali tako nabijen da ne propušta ni najmanje pare") nalije se juha - "čorba" i isto toliko vode, te pusti da uzavre. U uzavrelu juhu se uspe jedna mjera riže, tj. koliko i juhe. Riža se kuha dok ne uvrije juha. Kada je juha uvrila, lonac se stavlja na slabu (tihu) vatru ("na vrućem pepelu"), pa za to vrijeme "riža se nadimlje, postaje krupna i suha".

Zatim se uzavre "dobar komad svježeg masla" (mladog masla, butera) i pomasti pilav. Pilav se slaže na sahan - lenger ("golem pladanj") na taj način što se "u obliku piramide" slaže kuhano ovčije meso ili "pečeni pilići" i riža - tavan mesa, tavan riže i sve tako dok se ne dobije piramida. Prilikom slaganja zalijeva se malo juhom i pospe isjeckanim peršunom, biberom, i na kraju se ubaci u pećnicu da se zapače.

Svakako, rižu ne treba zaboraviti osoliti, a ako je slana juha, onda to nije potrebno. Uz ovaj karavanski pilav se služi i kiselo mlijeko.

PILAV U TEPSIJI

Pilav u tepsiji u Bosni se sprema sa kokošijim batacima i janječim mesom. Janjeće meso se izreže na komade i donekle prokuha u zasoljenoj vodi da se dobije juha. Isto tako se učini i sa batacima, ako je pilav sa kokošijim mesom.

Riža se očisti, opere, ocijedi i preprži na malo masnoće (isuši). Zatim se razastre po tepsiji - sloj debljine oko 1 cm. Zalije se juhom u omjeru dvije mjere juhe na 1 mjeru riže. Komadi mesa (ili bataci) poredaju se po riži, te, po potrebi, sve posole. Zatim se riža pospe sa dosta isjeckanog peršuna (lista), pobiberi, te stavi u pećnicu da se peče. U toku pečenja po potrebi se dolije malo juhe.

PIRINČ-PIRJAN

To je, u stvari, pilav, samo što ovdje ostaje više safta, dok je pilav suh i sa nabubrenom rižom. Meso se izreže na peče (komadi sa kostima, najbolje rebra), opere, stavi kuhati, te u toku kuhanja zasoli. Kada je meso skoro kuhano, u drugu šerpu se stavi prečišćena i oprana riža, poreda meso po njoj, polako nalije juha tako da prekrije nekoliko puta debljinu sloja riže, ukriža 1 paradajz (ili doda domatisa, paradajz-pirea), i ukriža na kadaif (tanka rebra) jedna glavica luka (crvenog), te kuha. Sva juha ne smije uvrili. Kada je riža kuhana, proba se okus, eventualno dosoli i ukriža lišće peršuna.

Servira se sa nešto safta.

ŠARENI PILAV

Na rastoplenu maslu se preprži šehrija (ili fidelini) dok ne porumene, te zalije sa nešto vode, osoli i kada prokuha, doda se sirova riža, voda, te se skupa dalje kuha.

Prilikom serviranja obično se pomasti uzavrelom masnoćom (mladim maslom). Šareni pilav obično služi kao prilog (garnirung), a može i kao samostlano jelo uz dodatak kiselog mlijeka.

Call Bosnia for only

32c per minute!!!

- * 24 hours a day, 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to change your distance company

Call 1-888-950-9501 to sing up!

International Telephone, Inc.
P.O. Box 927900
San Diego, CA 92192

IZ GINISOVE KNJIGE REKORDA

Posteri

Merlin Monroe je ženska osoba čiji su posterii prodati u najvećem broju. Od 1992. Cartell International je kompanija koja je prodala više od 37.500 postera filmskih i muzičkih zvijezda

Najskuplja telefonska kartica

Za sada svjetski rekord za telefonsku karticu platio je u Japanu izvjesni Oto Mikoto 1992. godine. On je uplatio iznos od 49.422 američkih dolara.

NAJSKUPLJI PIŠTOLJ

Maja 14. 1987. u New York-u plaćen je iznos od 242.000 dolara za pištolj Colt Ser. br. 1 calibra 45 milimetara a koji je proizveden davne 1873. godine.

Hadž

Odlazak muslimana na Hadž u Meku ušao je u knjigu rekorda po tome što to sveto mjesto godišnje posjeti preko dva miliona ljudi.

Najveći restoran

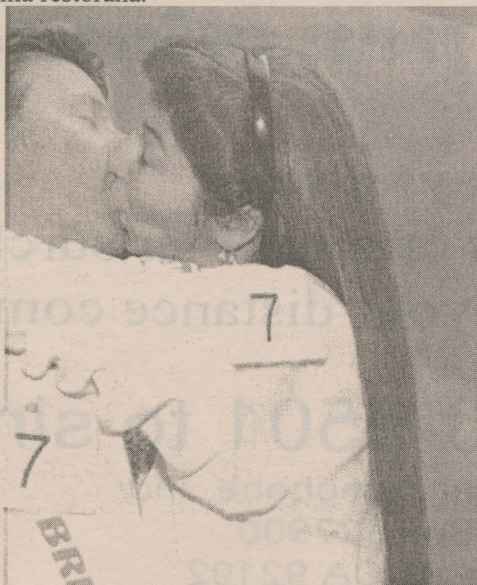
Mong Gorn Luang (The Royal Dragon) u Bankongu, Tajland smatra se najvećim restoranom na svijetu sa postojećih 5000 sjedišta. U tom restoranu odjednom radi 541 konobar i još toliko perača suđa koji za 1 sat operu 3000 tanjira. Sve je to smješteno u četiri uslužne sale.

NAJVEĆA PLATA

Porijeklom Mađar - George Soroš zaradio je ravno 1,1 bilion dolara tokom 1993. godine po podacima "Finacial Worlds" liste. Njegova kompanija, Soroš Fund Management raspolaže Quantum Fund asocijacijom koja stvara ogromne prihode.

Najduži poljubac

Mark i Roberto Griswold iz Mičigena ljubili su se neprestano 29 sati i tkao ušli u ginesisovu knjigu rekorda. Poljubac je upriličen 24 - 25. marta 1998. godine u Davidson Cafeu u New York-u. Za taj poljubac dobili su besplatan put u Pariz, poklon vlasnika restorana.

NAJDUŽI BRAK

Cousins Sir Temulji Bhicaji Noriman i gospođa Noriman iz Indije su stupili u brak kada su imali pet godina, tj.

1853. godine. njihov brak je trajao punih 86 godina sve do muževe smrti u 91-oj godini života.

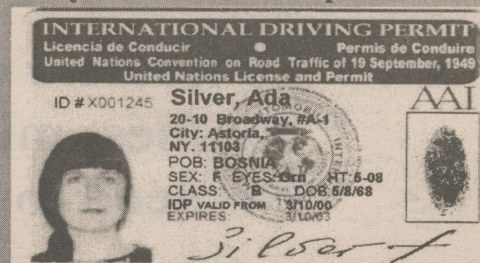

A
U
D
I
C
I
J
A

U

N
E
W

Y
O
R
K
U

INTERNATIONAL DRIVING PERMIT
Translation from foreign languages into English.
AMERICAN AUTOMOBILE INTERNATIONAL, Inc.

1-800-932-3887

We work by mail. We need representatives.

291 Broadway, #1408 New York, NY 10007
(Across 26 Fed Plaza)

City Hall Area/World Trade Center/N,R trains
212 406 3006 FAX 212 406 3019
Mon-Fri 9am-6pm, Sat. 10am-2pm

11	16	6	18 S	12	3	6
4	6	13	6 A	1	14	8
9	4	14	27 P	12	3	6
20	6	7	9 O	17	6	10
	3	6	17 G	4	13	14
18		12	7 L	12	6	
1	9	13	14 E	4	3	6
12	4	6	13 D	6		11
10	6		9 O	2	6	28
14	2	6	1 M	12	3	12
3	9	4	3 N		29	9
12	4	14	6 A	7	6	3
2	12	3	13 D	9		6
12	10	6	4 R	6		4
	22	18	22 U		21	12
25	1		17 G	6	22	
14		20	22 U	4	7	14
16	7	6	18 S	12	3	6
7		11	9 O	10	9	2
12	24		23 B	6	18	
13		8	22 U	3	2	6
6	4	7		6		19
	11	9	26		15	1
21	6	4	5	12	10	6

- Dajte mi sobu...

Križaljku rješavate po principu isti broj isto slovo počevši od upisanog nastavka teksta karikature.

ŠALJIVA KRIPTOGRAMKA

Ovu ukrštenicu, tzv. kriptogramku rješavajte po ustaljenom principu - isti broj isto slovo.

Kao ključ neka vam posluži upisani drugi dio teksta karikature.

Ismet Herović

[illegible]

KRIŽALJKA SLAGALJKA

Ova ukrštenica nema uobičajeni opis pojmova, već samo popis po broju slova i abecednim redom. Svakom pojmu treba pronaći odgovarajuće mjesto u liku i dobićete korektnu križaljku. Da biste lakše krenuli u rješavanje, upisali smo vam riječ - STATIKA.

OPIS POJMOVA: 2 SLOVA: AK, ANJ, BU, ER, LI, OG, OS, ZN.

3 SLOVA: ATE, AZE, BIK, ČAD, EMS, RAM, TIM. 4. SLOVA: AJET, ARKA, ARNI, AVRA, NONI, ORAO, PAOK, SOKO, STAN, ZRNO. 5 SLOVA: ALEJA, AMERI, ORVEL, OTKOP, PANDA, PETEK, START, STRNJE, TRANJA. 6 SLOVA: KORDIT, OZNAKA, TEPANJA, TROROG, VANILA. 7 SLOVA: KARTEČI, STATIKA, ZNAMENJE. 8 SLOVA: IMA SUMAK, RATOVATI, TELEKINA, TROLIČAN, ZATIRAČI. 9 SLOVA: SPOMINJANJE. 10 SLOVA: MRKONJIČANIN, NEDOSTATAK, POSMATRAČI.

Ismet Herović - Iko

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

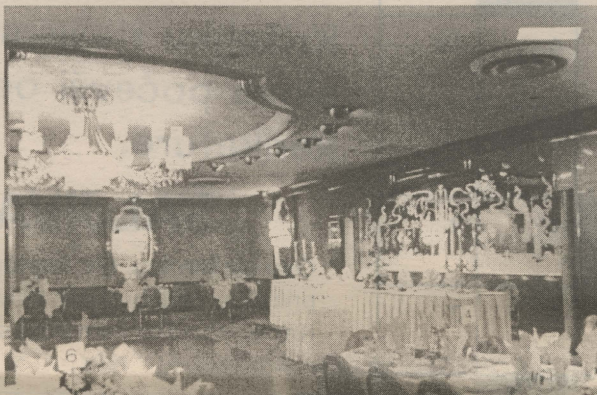
(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVRANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

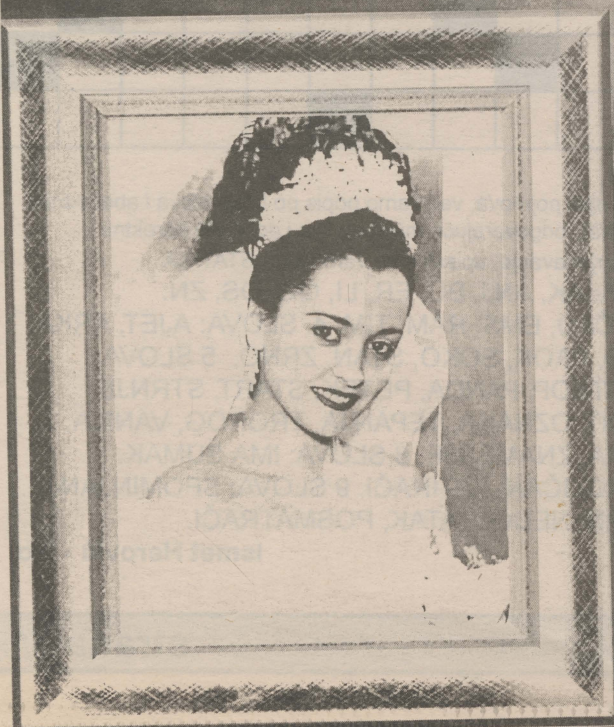
**17-11 65. Street
(Između 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

*** NAJO I ANA SPAHIĆ ***

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

